

ISSN: 2146-9571

NEREDE BİR VATANDAŞIMIZ, SOYDAŞIMIZ, AKRABAMIZ VARSA BİZ ORADAYIZ.

ARTI 90

TEMMUZ 2012 / SAYI: 3 / ÜÇ AYDA BİR YAYINLANIR

ARTI DOKSAN DERGİSİ

T.C. BAŞBAKANLIK YURTDIŞI TÜRKLER VE AKRABA TOPLULUKLAR BAŞKANLIĞI YAYINIDIR

MAVİ KARTTA SORUNLAR ÇÖZÜLDÜ: MAVİ KART İLE “VATANDAŞ” GİBİ

ÖZEL DOSYA:

GÖKOĞUZ TÜRKLERİ

**YURT DIŞINDA OY HAKKI
VE ‘SANDIK’ KAPIMIZA GELİYOR**

D-NETZ ÇEKİM GÜCÜ TURKCELL EUROPE'TA!

Turkcell Europe'lular D-Netz çekim gücüyle
hayatı kesintisiz paylaşıyor.

Hayat paylaşınca güzel | www.turkcell.de

TURKCELL
EUROPE

BASKAN'dan

“Çöpçü balığı” olmak...

Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın sorunları, burslu öğrencilerle ilgili çalışmalar, soydaş akraba topluluklar, sivil toplum kuruluşları derken geliştirdiğimiz pek çok projeye alanda çalışmaya başladık. Her ne kadar yeni bir kurum olsak da beklentiler ve yaşanan sorunlar karşısında, bunu kim çözer denildiğinde, sağa sola bakınmadan, “Biz varız, biz çözeriz.” diyebilecek kapasiteye ulaştığımızı söyleyebilirim.

Demokratik bir devletin önemli işlevleri arasında vatandaşlarını temsil etmek, onların güvenliğini sağlamak ve temel haklarını kullanmaları için gerekli çalışmaları yapmak vardır. Bildiğiniz gibi ülkemiz, elli yıldan bu yana dünyanın dört bir yanına iş-aş için göç etmiş milyonlarca insanına, ülkemizde yapılan seçimler için oylarını, ya ülkesinde ya da gümrük kapılarında kullanılabiliyordu.

Bakan danışmanlığı yaptığım dönemlerde bu durumun değiştirilmesi yönünde talepler gelirdi ama bir türlü gerekli düzenlemeler yapılamazdı. En son 2007 yılında Seçim Yasası'nda yapılan düzenlemeler YSK tarafından yeterli bulunmamış olacak ki, son seçimlerde ikamet ettiğiniz yerlerde oy kullanamadınız. Hepimiz üzüldük ve tarih tekerür etti, yüzde yedilik bir kitle yine oy vermek için gümrüklere gitti. Kamu hizmetini sunan kurumlar, çalışmalarında öncelik sıralaması yaparlar. Bu öncelik sıralaması, bazen, kurum açısından da vatandaş açısından da farklı şekilde olabilir. Böyle bir durumda bürokratik devletin iradesi öne çıkar ve vatandaşın beklentileri zamana bırakılabilir. Konu, kamuoyundaki eleştirel adıyla, “sümen altına itilmiş” olur. Bu da sorunun, kısa dönemde çözülmemesi anlamına gelir. İşte, yurt dışında oy kullanma hakkı ve mavi kart düzenlemeleri de buna benzer bir sorundu. Burada, varılan noktada önemli bir iradeyi de vurgulamak gerekir. Sayın Başbakanımı-

zın bu konuyu sahiplenmesi ve takip etmesi, sorunun bir an önce çözüm yoluna girmesine vesile olmuştur. Siyasi iradenin bu durumu sayesinde gerekli düzenlemelerin hızla yapılıp Meclisin yoğun gündeminden bir an evvel geçmesi sağlanmıştır. Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı, yurt dışındaki vatandaşlarımızın yaşadığı sorunları ve onların gündemini öne alan bir kurumdur. Kurumun başkanı olarak Başkanlığı, “çöpçü balığına” benzetiyorum. Nasıl ki çöpçü balığı, diğer balıkların yemediği yiyecekleri yer ve ortamı temizler; biz de diğer kurumların öncelemediği, ancak vatandaşlarımızın önemseydiği konuların ve sorunların çözümlerini bulmaya talibiz. Belki de bu prensiple çalışma, Başkanlığımızın kısa vadedeki en önemli işlevi olacaktır. Seçim yasası ve mavi kartlıların sorunları ile ilgili yaptığımız çalışma, bunun güzel bir örneğidir. Yeni düzenlemeyle bundan sonraki ilk seçimde, ikamet ettiğiniz yerde oylarınızı kullanabileceksiniz. 360.000 kişinin sorun yaşadığı mavi kart uygulamalarında yaşanan sorunlar, yapılan hukuki düzenlemelerle artık ortadan kaldırılmıştır. İçişleri Bakanlığı tarafından yapılacak son çalışma ile de mavi kartlılar, bundan sonra cep telefonu alımından banka, nüfus ve tapu işlerine kadar tüm işlemlerini sorunsuz olarak halledebileceklerdir. Unutmayın, tüm kamu kurumları sizlere hizmet etmekle mükelleftirler. Ancak sizlerin önceliklerini öne alarak çalışan bir kurum olan Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı, sorunlarınız konusunda sizlerin Türkiye'de müracaat edeceği ilk adrestir.

Yazıma başlarken belirttiğim gibi, Başkanlığımız sizlere hizmet etmek için, çöpçü balığı olmaya adaydır.

Selam ve başarı dileklerimle...

Kemal Yurtnaç

Yurtdışı Türkler
ve
Akraba Topluluklar Başkanı

KÜNYE

ARTI90

14 Eylül 2012 Sayı: 3

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının
3 aylık süreli yayınıdır.

T.C. Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar
Başkanlığı adına İmtiyaz Sahibi
Kemal YURTNAÇ

Genel Yayın Yönetmeni
Mehtap ALTINOK

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Deniz DOĞAN

Yayın Danışmanı
Ardan ZENTÜRK

Yayın Koordinatörü
İsmail YILDIZ
Muhlis KAÇAR
Hasan ER

Yayın Kurulu Başkanı

Gazali ÇİÇEK

Yayın Kurulu

Veysi ŞİMŞEK

Ünal KOYUNCU

Suat BEYLUR

Fatih NİŞANCI

İletişim Danışmanı

Erhan ŞENGÜL

Orhan OCAKDAN

Haber Araştırma

Aslı Deniz AKIN

Merva ORHAN

Nazlı Ceren AKÇAY

Fotoğraflar

İlker KIRMIZI

Yönetim Yeri

T.C. Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı
Oğuzlar Mah. Mevlana Bulvarı No: 145
PK: 06520 Balgat - ANKARA - TÜRKİYE

Tasarım ve Uygulama

Sarakusta Reklam Tanıtım Organizasyon Ltd. Şti.
www.sarakusta.com.tr

Baskı / Cilt

Bilnet Matbaacılık

Esenşehir Mahallesi Dudullu Organize Sanayi Bölgesi

1. Cadde No:16 Ümraniye/İSTANBUL

Tel : 444 44 03 Faks : 0(216) 365 99 07-08

www.bilnet.net.tr

Dergide yer alan yazıların sorumluluğu yazarlara aittir.
Dergide yer alan yazı ve fotoğraflar kaynak gösterilerek
kullanılabilir.

www.arti90dergi.com

Yayın Türü

3 Aylık Süreli Yayın

ISSN: 2146-9571

İletişim

0(312) 218 40 00

e-posta

info@ytb.gov.tr

İKİ DİLDE HİZMET VEREN MÜŞTERİ HİZMETLERİ TURKCELL EUROPE'TA!

Turkcell Europe'lular 7 gün 24 saat Türkçe ve Almanca hizmet veren müşteri hizmetleri sayesinde düşündüklerini rahatça paylaşıyor.

1

BAŞKAN'dan...

6 - 9

GÖÇ ANILARI:

İsveç'e giden yol...

Birinci neslin ağızından göç hikâyeleri

10 - 17

BALKANLAR:

Srebrenica Katliamı'nın Yıl Dönümü /

Balkanlardaki Turizm Potansiyeli

18 - 21

YUNANİSTAN:

Yunanistan'da "İrkçi" Yükseliş!..

22 - 25

HAYATIN İÇİNDEN:

Avni KERTMEN

26 - 45

KAPAK KONUSU: AVRUPA

Yurt dışında Oy Kullanma Hakkı /

Mavi Kart Yasasında Yapılan Değişiklikler /

Gençliğin Sorunları /

AB Vatandaşlık Müzakeresi /

STK Buluşması /

İtalya'daki Türkler /

Gençlik Daireleri ve Türk Aileleri Çalıştayı

46 - 47

AMERİKA:

New Jersey'de Bir Cami Öyküsü

48 - 51

KIBRIS:

Londra'daki Kıbrıs

52 / 69

52 - 55

PORTRE: Ahmet DEMİROK

56 - 63

ORTA ASYA:

KAFKASYA - Bakü /

AVRASYA - Gagavuz Türkleri

64 - 67

GEZİ REHBERİ:

Nefesin Nefeslendiği Kent: Kazan

68 - 69

HAYAT:

Kahvenin Hikâyesi

70 / 89

70 - 75

EKONOMİ: 2B YASASI

Yatırım Cenneti Türkiye

76 - 77

AFRİKA:

Kongo

78 - 81

Arakan'da Zulüm!..

82 - 89

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER:

Türkiye Burslarına Büyük İlgi /

Öğrenci Hikayeleri /

Gaziantep Üniversitesi

90 / 112

90 - 95

YTB'den Haberler

96 - 97

SİNEMA: Fatih AKIN

98 - 101

MEDYA:

Serdar CEBE / Zeynel LÜLE

102 - 105

SPOR: Futsalı Sevdiren Adam

Yekta İBRAHİMOĞLU

106 - 109

HUKUK: Sünnet Yasağı

110 - 111

EDEBİYAT: Göçtürkler

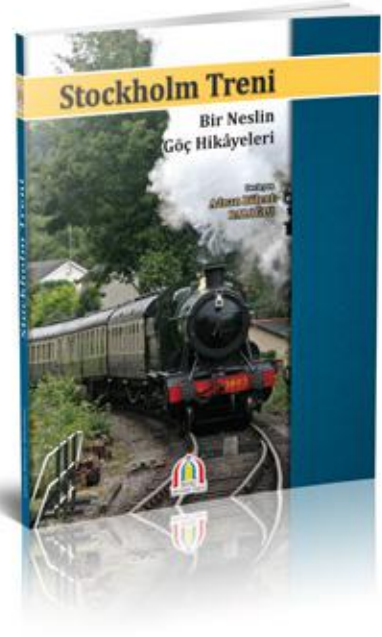
İsveç'e giden yol...

Birinci neslin ağızından göç hikâyeleri

İlk olarak 1965 yılında başlıyor işçi göçü İsveç'e. Diğer göç hikâyeleri gibi İsveç'e giden vatandaşlarımız için de bu yolculuk oldukça meşakkatli geçiyor. Aradan geçen yaklaşık 47 yılın ardından bugün İsveç'te yaşayan vatandaşlarımızın sayısı 100 bini geçmiş durumda. İsveç'le ilgili en önemli ayrıntılardan biri de burada yaşayan vatandaşlarımızın önemli bir kısmının Konya'nın Kulu ilçesinden göç eden vatandaşlarımızın olması. Öyle ki, bugün Kulu'ya "Küçük İsveç" yakıştırmaları bile yapılmış. Hatta İsveçliler Türkiye'nin pek çok yerini tanımadan Kulu'yu tanımışlar. Resmi ziyaretlere gelen İsveçli siyasetçiler Kulu'ya uğramadan geçememişler.

İsveç Din Hizmetleri Müşaviri Adnan Bülent Baloğlu, İsveç'teki vatandaşlarımızın geride kalan 47 yılına ışık tutan önemli bir eser kaleme almış: "Stockholm Treni: Bir Neslin Göç Hikayeleri" isimli kitap İsveç'e ilk göç eden birinci nesil olarak adlandırdığımız vatandaşlarla gerçekleştirilmiş röportajları içeriyor. Göçün insan hayatı üzerindeki etkileri, izlenimleri açısından oldukça değerli bir eser. Şüphesiz göçten en çok etkilenenler birinci nesil olmuştur. Bugün kimi aktif çalışma hayatından elini çekmiş, kimi Türkiye'ye dönmüş, kimileri ise çoktan hayata gözlerini yummuştur. Yazar Baloğlu, yayınlamış olduğu eserin bir ilk olduğunu, ancak bu tür çalışmalar ışığında göç olgusunun sosyo-psikolojik boyutlarına dair bir takım verilere ulaşmanın ve bunların kapsamlı bir tahlilini yapmanın mümkün olacağını ifade ederek araştırmacıları bu tür çalışmalar yapmaya davet ediyor.

Sabahattin Arhan;
"İsveç'e göç eden ilk Türk ailesi biziz."

İsveç'e göç 1965 yılında başlıyor ancak çok daha önce İsveç'e yerleşmiş, uzun yıllardır hayatlarını burada sürdüren Türkler de var. Bunlardan biri de Sabahattin Arhan. Arhan 1928 yılında Kayseri'de doğmuş. Henüz dört yaşındayken 1932 yılında ailecek İsveç'in yolunu tutmuşlar. Böylece İsveç'e yerleşen ilk Türkler, Arhan ailesi olmuş. Sabahattin Arhan, babasının çok daha önceden başlattığı halıcılık mesleğini devam ettirmiş burada.

Ailenin göç hikâyesi 1927 yılında baba Akif Arhan'ın eğitim amacıyla Avusturya'ya gitmesiyle başlamış. Bir yıl sonra İskandinav ülkelerine ticaret amaçlı bir seyahat gerçekleştirmiş. Burada edindiği izlenimler, onun ve ailesinin hayatına yeni bir yön verecek mahiyette olmuş. Baba Akif Arhan, gerek halı ticaretinin oldukça karlı olması gerekse şık elbiseli insanların yaşadığı biraz da İstanbul'a benzettiği Stockholm'den vazgeçememiş. İş hayatına atılmak, burada kalıcı olmak için var gücüyle çalışmaya başlamış.

Dükkân açma izni Kral'dan

Sabahattin Arhan, babasının halı dükkânı açabilmek için kraliyetten nasıl izin aldıklarını anlatıyor. "Babam, dükkân açabilmek için avukat aracılığıyla Kral VI. Gustaf'a mektup yazarak gerekli izni almış. O zamanlar iş müsaadesi kraliyetten alınmıyormuş. Babam gerekli izni aldıktan sonra ilk dükkânını da 1930 yılında açmış."

Arhan, İkinci Dünya Savaşı'nın bütün dünyayı olduğu gibi kendilerini de derinden etkilediğini anlatıyor. Türkiye'de yaptığı askerlik dönüşünde tanıştığı Sema Hanım'la 1957 yılında evlenmiş. Eşini 2005 yılında ebediyete uğurlamış.

Ticaretteki güvenilirliğimiz İsveçlileri etkiledi

Sabahattin Arhan, İsveçlilerin Türkleri ilk defa kendileriyle tanıdığı altını çiziyor. "Bizim Türk misafirperverliğimiz onları her zaman etkilemiştir. Ticaretteki güvenilirliğimiz de onlar üzerinde ayrı bir etki bırakmıştır. Bugün geriye dönüp baktığımda İsveç'te yaptığım işlerle gurur duyuyorum. Burada hep Türkiye'yi destekleyen faaliyetlerde bulundum. İsveçli arkadaşlara İslamiyet'i tanıtmaya çalıştım. Bazı terör saldırıları yüzünden oluşan yanlış izlenimleri silmeye çalıştım. Bunu yapanların fanatik kişiler olduklarını, normalde İslam dininde böyle bir şeyin olmadığını söyledim."

Arhan, 1965 yılında İsveç'te yaklaşık 200 kadar Türk'ün yaşadığını, bugün ise bu sayının işçi göçüyle birlikte çok arttığını dile getiriyor. Uzun yıllar sivil toplum kuruluşlarında aktif rol alan Arhan, İsveç'te yaşayan Türk toplumunun çocukların eğitimine daha fazla önem verilmesi gerektiğini de ifade ediyor.

Tahsin İzgi: İsveç'e giderken yol boyunca ağladım

Tahsin İzgi, işçi olarak İsveç'e giden ilk beş Türk'ten biri. 1933 yılında Konya'nın Kulu ilçesinde doğan İzgi, çocukluk ve gençlik yıllarını büyük bir fakirlik içerisinde geçirdiğini anlatıyor. Öyle ki sadece komşulardan gelen yemek artıklarıyla karınlarını doyurduklarını söyleyen Tahsin İzgi'nin eski dönem Türk filmlerini akıllara getiren oldukça acıklı bir hikâyesi var.

Askerden dönüp evlenmek istediğinde ise babasının kör olmasından dolayı ailelerin kendisine kız vermeye yanaşmadıklarını aktarıyor. Tahsin İzgi, evleneceği kadınla 1956'da tanışıyor ancak kızın babasının istediği başlık parası, üstesinden gelinebilecek bir meblağ olmuyor onlar için. İzgi, babasının zengin birinden borç istemek durumunda kaldığını, adamın ise sadece borç vermek için bile kendisine evin duvarlarını sıvattığını, ahırını temizlettiğini üstüne yevmiye vermediği gibi borcu da aynen istediğini söylüyor.

Tahsin İzgi'nin bu küçük köyden İsveç'e uzanan yolculuğu ise yurtdışında yaşayan birçok vatandaşımızın hikâyesine benzer şekilde gerçekleşmiş. Tahsin İzgi 1965 yılında trenle İsveç'in yolunu tutmuş dört arkadaşıyla birlikte. Bu yolculuk kendisi için zor gelmiş olacak ki yol boyunca ağladığını aktarıyor.

Oldukça sıkıntılı geçen yolculuğun ardından İsveç'e vardıklarını anlatan Tahsin İzgi, ertesi gün işe başladıklarını o

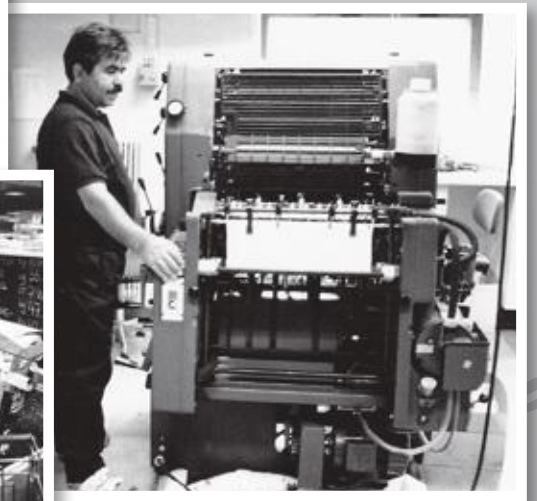
günkü heyecanı anlatıyor: "Restaurantta işe başlayacağımızı söylediler. Hemen bana bir önlük verdiler ve çalışmaya başladım. Beni işten atarlar korkusuyla tabakları tek tek taşıyordum."

Türk olduğumuzu söyleyince hemen işe alıyorlardı

Tahsin amca oldukça zor durumda olan eşini ve çocuklarını 1971 yılında İsveç'e getirmiş. Ancak burada da sefalet ve yokluk yakalarını bırakmamış, önce oturacak ev bulamamışlar, ev bulduklarında ise içine eşya koyamamışlar. Ailenin küçük çocuklarla birlikte bu durumda olduğunu öğrenen Sosyal Yardım yetkilileri duruma el koymuş ve ailenin tüm ihtiyaçlarını karşılamış. İzgi, hanımıyla birlikte uzun yıllar çalıştıklarını zorlukların üstesinden ancak bu şekilde gelebildiklerini söylüyor.

İsveçliler Türklerin çalışmasında o kadar memnun kalmış olacak ki İzgi, Türk olduğumuzu söylediğimizde bizi hemen işe almak istiyorlardı diyor.

Şu an 79 yaşında olan İzgi, 7 çocuk büyütmüş, yılın yarısını Türkiye'de yarısını ise İsveç'te geçiriyor.

Fatma Öz: İşe gitmek için çocuğumuzu metro istasyonunda birbirimize teslim ediyorduk

Fatma Öz, Nevşehir'in Ürgüp ilçesinden. 1974 yılında İsveç'te bulunan abisinin yanına eşine yardımcı olmak için gelmiş. Bir iki yıl sonra Türkiye'de evlenip bu kez eşiyile birlikte İsveç'e gelmişler. Fatma Öz, o günleri şöyle anlatıyor: "Evlenip geldiğimizde abimlerin yanında barınmak zorundaydık. Çünkü kalacağımız, başımızı sokacağımız bir evimiz yoktu. Burada bazı sıkıntılar baş gösterince kendimize küçük bir oda bulduk ve orada yaşamaya başladık. Ama hiçbir şeyimiz yoktu. Bir ay çalışıyorsun iki kaşık alıyorsun, bir ay çalışıyorsun tabak alıyorsun, bir ay çalışıyorsun tencere alıyorsun. Hayat böyleydi, saatine 5 kron ücret alıyordum. O zamanlar öyleydi."

O yıllarda kendisinin temizlik işlerinde çalıştığını söyleyen Fatma Öz, kocasının ise bulaşık yıkama işlerinde çalıştığını anlatıyor. "Çocuğumuz olduktan sonra küçük bir eve çıktık. Ama çocuk için yatacak yer yok, yanımızda yatıyor. Biri uyansa, o da uyanıyordu. Çamaşırlarımızı bile yıkayacak bir çamaşırhanemiz yoktu."

Küçük kızının metro istasyonunda büyüdüğünü söylüyor Öz, eşiyile adeta nöbetleşe çocuğa baktıklarını ifade ediyor. "Diyelim ki sabah beyim işe gidiyordu, o öğlen işten dönerken ben de öğlen işe gitmek zorundaydım. Çaresiz çocuğu yanıma alıyor metro istasyonunda ona teslim ediyordum.

Akşam olunca bu kez aynı yerde o bana teslim ediyordu. Bazen evde yalnız koyduğum da oluyordu. Şimdi düşünüyorum da onu nasıl yalnız koymuşum hala aklım almıyor. İki kere başıma geldi, tren bozuldu vaktinde gelemedim eve. Çocuk evde yalnız, bir geldim ki ter su içinde kalmış. Ağlamış, ağlamış, sonunda sızıp kalmış. İyi ki bizi şikâyet etmediler. Şayet şikâyet etmiş olsalardı çocuğumu kesinlikle elimden alırlardı."

Çok çalışmaktan ailemize vakit ayıramadık

Fatma Öz, geçmişte çok çalışmaktan, başka işlerle uğraşmaktan dolayı çocuklarla fazla ilgilenemediklerini, bunun birçok aile için böyle olduğunu belirtiyor.

Eşini 1989 yılında akciğer kanserinden kaybetmiş. 29 senedir aynı evde yaşıyor. İki çocuk büyütmüş, biri eczanede diğeri ise laboratuvarında çalışıyor. Ancak Fatma Öz, özellikle yeni neslin geleceğinden oldukça endişeli. Gençlerin çoğunun bunalımda olduğunu, ailelerinden ayrı evlere çıktıklarını, birbirlerinden kopuk bir hayat sürdürdüklerini söylüyor.

BALKANLAR

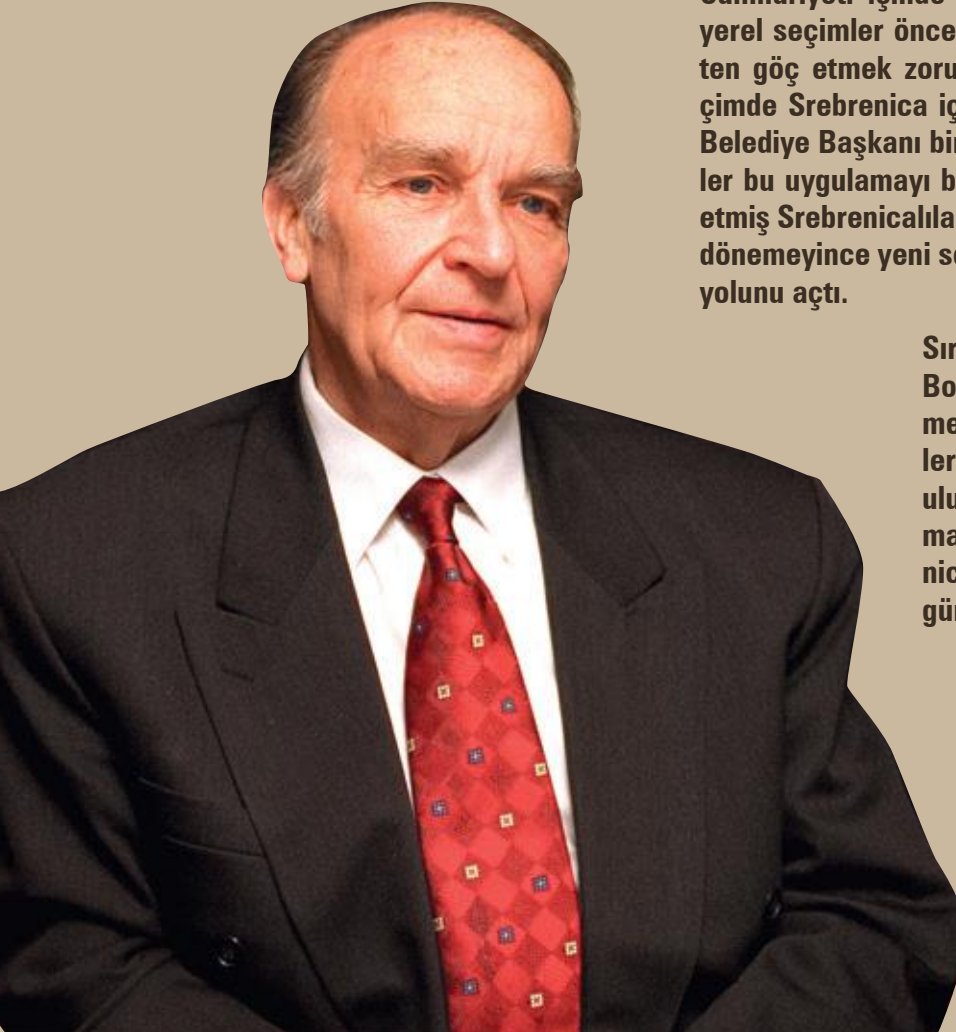
Sevilay Ünal
sevilay.unal@ytb.gov.tr

SREBRENİCA

SREBRENİCA'DA YENİ OYUN

Bosna Hersek'i oluşturan iki siyasi yapıdan biri olan Sırp Cumhuriyeti içinde kalan Srebrenica, yaklaşmakta olan yerel seçimler öncesinde bir kez daha gergin... Bu kentin göç etmek zorunda kalmış Boşnaklar, son yerel seçimde Srebrenica için oy kullanma hakkına sahiptiler ve Belediye Başkanı bir Boşnak oldu. Fakat Birleşmiş Milletler bu uygulamayı bir kereye mahsus gerçekleştirdi. Göç etmiş Srebrenicalılar, engellemeler nedeniyle topraklarına dönemeyince yeni seçim bir Sırp'ın belediye başkanlığının yolunu açtı.

Sırp Cumhuriyeti yetkilileri, Srebrenicalı Boşnakların oy kullanmalarını engellemek için her yolu deniyor. Bu yöntemler arasında tehdit, güç gösterisi, hatta uluslararası gözlemcileri kente sokmak gibi uygulamalar da var. Srebrenica, bugünlerde, bir kez daha katliam günlerini hatırlatan gelişmeler yaşıyor...

Sene 1995, aylardan Temmuz. 1992-1995 yılları arasında yüzbinlerce insanın ölümüne, binlercesinin evsiz barksız ve vatansız kalmasına, yüzlerce kadının tecavüze uğramasına ve en acı biçimde aşağılanmasına neden olan Bosna Savaşı hız kesmek üzeredir. Savaşın sonlarına gelmiştir, tam da Müslümanlar tüm cephelerde zafer kazanmaya başlamışken, Avrupa ve ABD, Bosna hükümetinin, Dayton anlaşmasını imzalaması konusunda aceleci davranmaya başlamıştır. Savaşın biteceği anlaşılınca, Sırp lar, Gorazde ve Srebrenica gibi iki stratejik kenti ele geçirmek için tüm güçlerini buralara yöneltirler. Sonuç, tarihin en kanlı katliamlarından biridir. 12 bin civarında Müslüman, birkaç gün içinde katledilir; toplu mezarlara gömülür. Katliamın biçimi sınırsızdır: Kurşuna dizmeler, yakmalar, diri diri gömmeler... Bunun yanında en ağır işkenceler, tacizler ve tecavüzler... Bosna Hersek'te Müslümanlara yönelik katliamların en kanlısı burada yaşanır.

Srebrenica, sadece şehit olan 12 bin Müslümanla değil, başka boyutlarıyla da tarihe geçer. Vahşet somutlaşır, Batı dünyasının Müslümanlara bakış açısı Srebrenica'da daha da net bir hâl alır.

Fransız entelektüel Bernard Henry Levy'nin dediği gibi "Avrupa'nın ruhu Srebrenica'da ölür." Cennetten bir köşe şirin Srebrenica, cehenneme dönüşür.

Geriye kalan ise Batı'nın "Güvenli Bölgesi Srebrenica" açmazdır...

SENE 2012, AYLARDAN TEMMUZ

SREBRENİCA ŞEHİTLERİNDEN BULUNABİLENLER, KENTİN POTOÇARI MEZARLIĞINDAN, ON YEDİ YIL ÖNCE BAŞLATILAN KATLIAM VE SOYKIRIM PROJESİNİN DEVAMINI SEYRETMEKTE.

Savaştan önce yüzde yetmiş Müslüman nüfusa sahip olan kentte, bugün sadece yüzde otuz oranında Müslüman yaşamakta. Onların da yürekleri her an ağızlarında. Evlerine geri dönmek isteyen yüzlerce Boşnak Müslümanın evlerine, tarlalarına, iş yerlerine Sırp komşuları yerleşmiş. On yedi yıl önce bahçesinde mısırlar yetiştirdiği evinin önünden, başı eğik geçmek zorunda, kafasını kaldırıp bakarsa tehdit dolu bakışlar ve imalı hareketlerle karşılaşacağını bilmekte çünkü.

YEREL SEÇİMDEKİ BÜYÜK RİSK

Bugünlerde bir parça hareketli, bu hayalet şehir. Ekim'in yedisinde gerçekleştirilecek yerel seçimlere az kaldı. Bir önceki seçimlerde kazanmıştı Srebrenica belediye başkanlığını Boşnaklar kazanmıştı. Zira, ülkenin Seçim Kanunu'nda Srebrenica için bir defaya mahsus özel bir düzenlemeye gidilmiş ve aslen Srebrenicalı olan ama artık burada yaşa(ya)mayan Boşnakların Srebrenica'da oy kullanmasına izin verilmişti. Ülkedeki uluslararası topluluk geri dönüşlerin başarıyla ilerlediğine inanmış olmalı ki bu seneki yerel seçimlerde bu

istisna uygulamaya gidilmiyor; herkes kaydının bulunduğu yerde oyunu kullanmak zorunda. Srebrenicalılar tedirgin çünkü belediye, Sırların eline geçerse neler olabileceğini düşünmek dahi istemiyorlar; on yedi yıl önce yaşananların acısı henüz, çok taze, her yıl yenileri açılan toplu mezarlardan çıkarılan babaları, kardeşleri ve evlatlarına ait kemik ve eşyalarla daha da tazeleniyor.

Yaklaşan tehlikeyi bertaraf etmek için çeşitli Boşnak sivil toplum kuruluşları, Srebrenica belediyesiyle iş birliği içinde bir inisiyatif başlattı: “Oyum Srebrenica’ya”. İsteyen her Boşnak, yaşadığı yerden bağımsız olarak seçmen kaydını Srebrenica’ya aldirarak oyunu burada kullanabilecek. Bu çözüm, kentin Müslümanlarını bir nebze rahatlatmış derken Sırp Cumhuriyeti otoriteleri, akıl almayacak yöntemlerle sürecin önünü tıkamaya koyuldu. Örtülü ve açık tehditler, evleri tek tek gezip kafa saymalar, kaydını Srebrenica’ya aldiran Boşnakların Federasyon’daki tüm haklarını yitireceği yalanlarıyla halkı korkutmalar... Ve en sonunda “Yok artık, bu kadarı da fazla!” dedirtecek ve 1995 Temmuz’unu hatırlatan bir yaklaşımla, “uluslararası toplumu” Srebrenica’dan kovmalar... Kente seçim gözlemciliği için girmek isteyen Avrupa Komisyonu temsilcileri, Sırp polisince engellendi, Komisyon üyeleri ise boyunlarını büküp Saraybosna’ya geri döndüler. Tıpkı, “Sırp Kasabı” olarak adlandırılan Ratko Mladic’le kadeh tokuşturduktan sonra “boyunlarını bükerek” Srebrenica’yı Müslüman soykırımına terk eden Hollandalı askerler gibi.

TÜRK TURİSTİN YENİ ROTASI BALKANLAR

Ardan ZENTÜRK ardanzenturk@gmail.com

Türk ekonomisinin güçlenmesi, yurt dışına çıkan vatandaşlarımızın sayısının artmasını sağladı... Türkiye artık, sadece turist kabul eden bir ülke değil, aynı zamanda "vatandaşları, ülke sınırlarının dışını sıkça ziyaret eden" bir ülke konumuna geldi... Bu gelişmeden en çok yararlanacak bölge ise Balkanlar...

Balkanlar'ın Osmanlı renkleri taşıyan kentleri Saraybosna, Üsküp, Tiran, Novi Pazar, Priştina, Prizren, hatta Belgrad, Sofya, Selanik kentleri, Türk turistlerin "kültüre önem veren kesiminin" hedefi artık... Balkanlara giden bir Türk, kendini evinde hissedebiliyor, uygun fiyatlarla tatil yapıyor, "ruhunu dinlendirip" evine dönüyor...

Bu nehirler... Hani sularını uzak diyarlardan toplayıp, önümüzden bir yaşam mucizesi gibi geçen ve bilinmeyen diyarlarda o büyük sevgiliyle, denizler ile kucaklaşan nehirler... Bir gezginin kuşkusuz en büyük tutkusu... Onların kıyılarında uzanıp giden yaşamlar, bizim yaşamlarımız aynı zamanda...

Tuna, böyle...

Dicle... Fırat... Nil...

Hepsi bir büyük yaşam denkleminin asla vazgeçilmeyecek yaşam pınarları... Bir de... Vardar var...

Hani ovası için türküler yaktığımız; adı, ulusal belleğimizin bir yerlerine, tıpkı Yemen gibi asılmış duran...

Kaybedilen değerli bir varlığın hafızalarımızdan silinmeyen güçlü görüntüsü...

Vardar, Balkanlar'ın küçük, mütevazı ama bir o kadar güzel ülkesi Makedonya'nın can damarı... Gostivar yakınlarından doğuyor, ülkeyi bir baştan öbür başa geçiyor... Devamında Yunanistan'a giriyor, uzun yolculuğunu sürdürüp Selanik'in hemen yakınlarından Ege ile, bir başka deyişle bizimle buluşuyor...

Üsküp'ün orta yerinden akıp giden Vardar'la buluştuğunuzda, onun, bereketli topraklar üzerinden taşıdığı sularıyla karşılaşmanın insanın içini ferahlatan o garip serinliğini de yaşıyorsunuz...

Belki de... Bu buluşmayı bu kadar anlamlı kılan Mimar Sinan'dır... Üsküp'ün her şeyiyle Osmanlı karakterini yansıtan Eski Çarşı'sı ile günümüzün modern yüzünü sembolleştiren ana meydanını birbirine bağlayan Taş Köprü'nün güngörmüş taşlarına ayak bastığınızda Vardar'ın ve geçmişin önemini bir kez daha anlıyorsunuz...

Taş Köprü, 15'inci yüzyıldan bu yana orada ve bu topraklarda yaşamış bir büyük imparatorluğun, daha açık deyişle bir büyük kültürün varlığını da sembolleştiriyor...

Bakın, bu toprakların yetiştirdiği en büyük şairlerden biri... Yahya Kemal Beyatlı, doğup büyüdüğü ve yaşamının sonuna kadar özlemine çektiği Üsküp'ün o günlerini nasıl anlatıyor...

"O yaşlarımda ben, Üsküp minarelerinden yükselen ezan seslerini duyarak, içim bu seslerle dolarak yetişiyordum. Ezan-ı Muhammedi başladığı zaman evimizde ruhanî bir sessizlik olurdu. Galiba Üsküp'ün sokaklarında da böyle bir rüzgâr dolaşır, bütün şehri bir mabet sükûnu kaplardı. Annemin dudakları ism-i celâlle kımıldardı. 1300 sene evvel, Hazret-i Muhammed'in Bilâl-i Habeşî'den dinlediği ezan, asırlarca sonra hem dinî hem millî sedamız olmuştu. O anda semamızın mağfîret âleminden gelen ledünnî bir sesle dolduğunu hissederdim."

Eğer Üsküp'e, Yahya Kemal'in, Balkanlar'ın ortasındaki bu şirin kenti, Bursa ile özdeşleştiren şüirleri kulağınızda gelerseniz tabii ki farklı duyguların harmanlanmasından kurtulamazsınız...

Bu nedenle, her şeyiyle geçmişin izlerini taşıyan Eski Çarşı'yı görmek farklı bir duygu... Börekçiler... Balkanlar'ın kendine has köftesini ustalarından gördükleri gibi yapıp genç kuşakların da damak tadı hâline getiren geleneksel köfteciler... Yorgancılar... Evet, bildiğimiz çeyizlik yorgan yapan o küçük ama renklerle yüklü dükkanlar...

Esnaf, her ne kadar son yıllarda o malum "Çin malları"nın istilasına uğradığını söylese de Üsküp'ün Eski Çarşısı'nda dolaşmak insana, Edirne'nin buraya ne kadar yakın olduğunu bir kez daha gösteriyor...

TURİZM: İNSANLARIN BULUŞMASI

Eğer turizm denilen kavramı "her şey dahil" uygulamaları doğrultusunda deniz-kum-güneş-eğlence dörtgeninde görüyorsanız Üsküp'ün Edirne'ye olan yakınlığından pek fazla etkilenmeseniz de olur... 20'nci yüzyılın önemli bir bölümünde turizm ne yazık ki salt "dinlenme" ve "eğlenme" düzeyinde değerlendirildi. Günümüzde değişen ana nokta, bu sektörün artık "birbirinden ayrı kalmış kültürlerin" buluşması için küresel rol oynadığı yönünde...

Bu nedenle, Balkanlar coğrafyası, karşılıklı gidiş-gelişlerin artmasıyla, sanki yeniden buluşmanın keyfini yaşıyor...

Türk turistler açısından Bosna-Hersek, Makedonya, Arnavutluk, Bulgaristan hatta Karadağ, Hırvatistan, Slovenya, "bir zamanların unutulmaz izleriyle yüklü" topraklar... Romanya ile Yunanistan'ı katın, Sırbistan ve Kosova'yı asla unutmayın...

İnsanlığın bu "berekatli topraklarında" Türkler açısından anlamlı olan, "dedelerin bıraktığı izlerin" gölgesinde yürümek, Osmanlının kentlerinde ayak seslerini dinlemek kuşkusuz...

Üsküp, böyle bir kent... Makedonya böyle bir ülke...

Bosna-Hersek, Saraybosna bu nedenle davetkâr...

Selanik'ten Sofya'ya uzanmak, Tiran'dan Karadağ'ın başkenti Podgorica'ya yola çıkmak, Avrupa'nın göbeğindeki Osmanlı mirası Sancak'a, Novi Pazar'a uğramak bu açıdan anlamlı...

Bakın gezi notlarımıza neler düşmüşüz:

SANCAK YOLLARINDA

Karadağ'a gittiğinizde günümüz ile gelecek arasında kurulmuş bir salıncakta, yepyeni boyutlara ulaşmanız işten bile değil... Bu topraklarda yapılan bir "dağ yolu" yolculuğuyla varılan o küçük ama bir o kadar güzel kent var ya... Rojaye... İşte o kent, bir Türk gezgin olarak size bambaşka bir dünyanın da kapılarını açıyor...

Rojaye, dedelerden kalan bir mirasın iki önemli kentinden biri... Sancak... Osmanlının, Balkanlar üzerinden Avrupa'ya bıraktığı büyük ve anlamlı miras... Eski kıtaya Müslüman kültürünü taşıırken, idari yapılanmasını da yerleştiren bir büyük imparatorluğun bugün yaşanan bütün zorluklara rağmen varlığını koruyan özel bölgesi...

Rojaye, otelinizden çıkıp kısa bir yürüyüş yapmanız hâlinde tamamını görebileceğiniz bir kent ama lafi buraya not edin, bu yüzyılın en önemli kış sporları merkezlerinden biri olmaya aday aynı zamanda... Birbirinden güzel insanların akşamüstü saatlerinde en güzel giysileriyle "piyasa yapmaya" çıktıkları merkezinde Balkanlar'ın o güzelim köftesini ve böreğini bulmanız mümkün...

Ama yolunuzu Novi Pazar'a düşürdüğünüzde sizi bekleyen ise çok lezzetli bir tandır... Balkanlar'ın lezzetli etinin tandırda bir sanat şaheserine dönüştüğü bir kent Novi Pazar...

Bir de Novi Pazar'ın o, buram buram Osmanlı kokan Eski Çarşısı...

Eski Çarşı insanı öyle bildik görüntüler ile karşılıyor ki... Bir berber dükkanına girdiğinizde sanki bir Anadolu kasabasındasınız... Erkek berberinin o Anadolu'yu anımsatan görüntüsü değil sadece insana sıcak gelen, henüz sabahın erken saatlerinde duvarlarında koyu bir sohbetin de yankılanması... Veya dededen kalma gelenekler ile ekmeğini pişiren fırıncı... O klasik görümlü fırınında sanki bir şeyler anlatmak ister gibi... Ya hemen yakınındaki ayakkabı tamircisi...

BALKANLAR DAVET EDİYOR

Saraybosna'da bir Ramazan günü bulunmak, Mostar'a şöyle bir uğrayıp savaşta yıkılmış ama yeniden yapılmış ünlü köprüsünü görmek... Başçarşı Camisi'nin çeşmesinden su içmek... Ama ya Kosova'nın Prizren'i, hemen yanı başındaki "bizim" Mamuşa köyü?

Prizren'e bir Balkan yolculuğu çerçevesinde mutlaka uğrayın ve bunu da genel olarak yaz aylarında yapmaya gayret edin... Çalışkan bir belediyesi var, kentin tarih kokan sokak ve meydanlarını süsleyen pek çok festivali gerçekleştiriyor... Merkez çarşısındaki lokantalar, Balkanlar'a has, Osmanlı kültürü ürünü yemekleri ve kebabları ile gerçekten harika... Sinan Paşa ve

Müderri Ali Efendi Camilerinin hemen yanındaki St. George veya Sırp Katedrali gibi tarihî eserler, aynı zamanda bu bölgenin çok kültürlü yapısının da en güzel sembollerini oluşturuyor.

Mamuşa ise bir başka dünya gibi... II. Mahmut döneminde Prizren, bölgenin en önemli ticaret ve kültür merkezi olarak yeniden yapılandırılırken bir iddiaya göre Tokat yöresinden de Anadolu insanı buraya taşınmış... Zaten Mamuşa'ya vardığınızda bir Anadolu kasabasına girdiğinizi sanmanız, biraz da bu kültürel genetikten geliyor... Ama bu kasabanın günümüz Kosova tarihinde ayrı bir yeri var... Takvimlerin 1999 yılını gösterdiği günlerde Sırp çeteler, Kosova'daki tüm Arnavut hedeflerine saldırdıklarında tam 45 bin sivil Arnavut, 5 bin kişilik bu Türk kasabasına sığındı. Türk ahali, kendilerine sığınan bu insanları korudular, kolladılar, onların sağ salim evlerine dönmelerini sağladılar. Sırp, bu Türk kasabasına, Türkiye'den çekindikleri için saldıramadılar... Bir Türk, Mamuşa'yı neden görmeli? Kasabanın büyük bir tarihî ve doğal değeri yok ama her evinde bir Türk bayrağı var... Türk kanallarını izleyen, bir yanı Kosova'da diğer yanı Türkiye'de yaşayan insanları var... Sıcak mı sıcak... Misa-firperver... "Türk'üm" derken yüreği ayakta insanlar...

Balkanlar aslında hepimizi davet ediyor...

EKONOMİ AÇISINDAN ÖNEMLİ...

Yayımlanan istatistikler, Türkiye'den yurt dışına gidenlerin sayısının son iki yıl içinde, yüzde 35 oranında arttığını gösteriyor. Bu gelişmede Türk Hava Yolları'nın gerçekleştirdiği olağanüstü atağın, Türk Dışişleri Bakanlığının da vizelerin kaldırılması konusunda yürüttüğü kararlı politikaların payı büyük kuşkusuz...

Ama...

Bosna-Hersek'e geçen yıl giden 954 bin turistten yalnız 23 bininin Türk turist olması Balkanlar potansiyelini iyi kullanmadığımızın bir göstergesi... Oysa Avrupa'nın yaşadığı kriz sürecinde bu ülkelerde konaklama ve yemek fiyatlarında ciddi ucuzlama var...

THY, bilet fiyatlarında Balkan ülkelerine dönük kampanyalar gerçekleştiriyor... Daha da önemlisi, zor koşullar altında ayakta durmaya çalışan Bosna-Hersek, Kosova, Arnavutluk ve Makedonya'nın çok ciddi Türk turiste ihtiyacı var!..

Sırbistan ile vizelerin kaldırılması bu ülkeye dönük turist hareketliliğinin artmasına neden oldu...

Türk turistlerin en çok rağbet ettikleri Balkan ülkesi ise Hırvatistan... Adriyatik sahilleri Türk turistler açısından artık ikinci bir Ege bölgesine dönüşmüş durumda!..

Hırvatistan'a giden Türk turistin Saraybosna veya Üsküp'e rotalanması da önemli...

Belli ki, Balkanlar, yakın gelecekte "kültür turizmini" seven Türk turistlerin ana hedeflerinden biri olacak...

Ne demişti Yahya Kemal Üsküp için yazdığı o şiirde...

Kalbimde bir hayali kalıp kaybolan şehir
Ayrılmanın bıraktığı hicran derindedir
Çok sürse ayrılık, aradan geçse çok sene
Biz sende olmasak bile sen bizdesin gene ...

YUNANLI

Hasan ER hasan.er@ytb.gov.tr

Yunanistan'da “IRKÇI” YÜKSELİŞ!..

Yunanistan, Avrupa Birliğinden akan fonlara rağmen içinde yaşadığı derin ekonomik krizi bir türlü atlatabiliyor... Ülkenin, bütün Avrupa ekonomisini etkileme riski nedeniyle, yakın gelecekte “Avro bölgesinden” çıkarılması bile konuşuluyor... Ekonomik krizin siyasi istikrarsızlık yaratması ise önemli bir endişenin doğmasına neden oldu...

Her derin ekonomik krizde olduğu gibi, Yunanistan'da da yapılan son seçimlerde ırkçı hareketin güçlendiği görüldü... İrkçı “Altın Şafak” partisi açıkça neo-nazi bir hareket olduğunu saklamıyor ve Yunanistan'da yaşayan farklı din ve etnik grup mensuplarına karşı acımasız politikalar geliştirmesiyle dikkat çekiyor...

Batı Trakya'da yaşayan Müslüman Türkler, “Biz zaten hiçbir zaman refah içinde olmadık, bu nedenle ekonomik krizde hayatımız çok fazla değişmedi.” diyorlar. Ama Atina'da yaşanan ırkçı saldırılar bölgede huzursuzluk yaratmış durumda... Türk kimliklerini kabul ettirmekte zorlukla karşılaşan Batı Trakyalı Türkler, Altın Şafak'ın büyük sorun yaratacağında birleşiyorlar.

Yunanistan, 2000'li yıllar başladığından bu yana derin bir borç kriziyle karşı karşıya kalacağını sinyallerini veriyordu ancak çeşitli önlemler bu sorunun gün yüzüne çıkmasını uzun süre engelledi. 2009 yılının sonlarına doğru kontrol edilemeyecek duruma gelen borçlar nedeniyle Yeni Demokrasi Partisi Lideri Kostas Karamanlis, yapılan erken seçimde iktidarı PASOK lideri Yorgo Papandreu'ya bırakmak zorunda kaldı. Ancak Papandreu hükümeti, beklenen ekonomik başarıyı gösteremedi ve Kasım 2011'de istifa etti. Mayıs 2012'ye kadar teknokratlar tarafından yönetilen Yunanistan, geçtiğimiz üç ayda iki tarihi seçim yaşadı. Yaşanan ekonomik bunalım, yükselen sosyal rahatsızlıklar ve aşırı sağcıların yükselişi, Yunanistan'ın geleceği konusunda soru işaretleri uyandırıyor.

Yunanistan'ın içinde bulunduğu durum sadece Yunan halkını değil Avrupa Birliğinin ekonomik bütünlüğü nedeniyle tüm Avrupa halklarını yakından ilgilendiriyor. İçinde bulunduğu ekonomik durumun gerçek boyutlarının ortaya çıktığı 2009 yılından bu yana Yunan halkı ve hükümetleri, Euro bölgesi devletleri tarafından sıkı bir takibe alınmış du-

rumda. Özellikle Almanya ve Fransa'nın talep ettiği ekonomik önlemler ve kemer sıkma politikaları ülkeyi neredeyse 1929'da yaşanan büyük buhran dönemiyle e değer bir ekonomik gerilemeye mahkûm etti.

Ancak Avrupa Birliği, Avrupa Merkez Bankası ve Uluslararası Para Fonu (IMF) tarafından sağlandığı söylenen yardımlar, halka neredeyse hiç ulaşmıyor. Yardımların büyük bir kısmı, var olan borçların faizine akıtılıyor. Bu nedenle Yunanistan'da hem siyasi partilere karşı hem de Almanya'ya karşı büyük bir toplumsal memnuniyetsizlik hâkim.

Mayıs 2012'de yapılan seçimlerde ekonomik krizin esas sorumlusu olarak görülen yerleşik siyasi partiler Yunan halkı tarafından tam anlamıyla sandığa gömüldü. Buna karşın sol ve aşırı sağ partiler özellikle kurtarma paketlerine tepkiler nedeniyle oylarını arttırdılar. Fakat hiçbir parti hükümet kurma görevini gerçekleştirmedi ve ekonomik bunalım içinde bulunan bir ülkede yaşanabilecek en kötü politik senaryolardan biri olan “ikinci seçim” için halkın önüne 17 Haziran'da yine sandık konuldu.

STAN

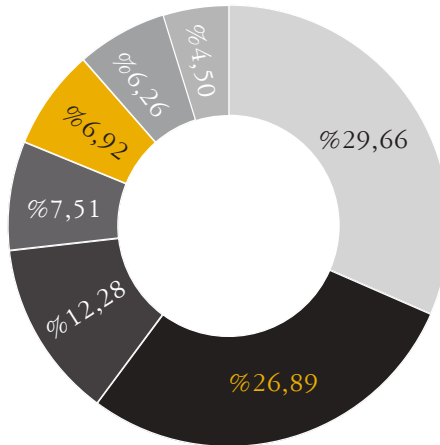
YUNANİSTAN

Mayıs 2012'de yapılan seçimlerde ekonomik krizin esas sorumlusu olarak görülen yerleşik siyasi partiler Yunan halkı tarafından tam anlamıyla sandığa gömüldü.

Antonis Samaras'ın önderliğindeki Yeni Demokrasi Partisi, 129 sandalye kazanarak seçimlerden birinci çıkmayı başardı. Radikal sol partiler koalisyonu Syriza, %27 oy alarak tepki oylarının en fazla toplandığı siyasi parti oldu.

17 Haziran erken genel seçim sonuçları

- Yeni Demokrasi Partisi: % 29,66 - 129 milletvekili
- SYRİZA: % 26,89 - 71 milletvekili
- PASOK: % 12,28 - 33 milletvekili
- Bağımsız Yunanlılar: % 7,51 - 20 milletvekili
- Altın Şafak: % 6,92 - 18 milletvekili
- Demokratik Sol Partisi (DİMAR): % 6,26 - 17 milletvekili
- Yunanistan Komünist Partisi (KKE): % 4,50 - 12 milletvekili

YUNANİ

YARDIM PAKETLERİNE TEPKİLER SÜRÜYOR

Yunanistan, iki seçim arasında geçen 7 hafta boyunca yaşadığı siyasi kaostan, Samaras'ın 20 Haziran tarihinde Başbakan olarak yemin etmesiyle kısa süreliğine kurtuldu diyebiliriz. Oluşturulan koalisyon çok kırılgan bir görüntü sergiliyor. Çünkü Yeni Demokrasi Partisi, Panhellenik Sosyalist Hareket (Pasok) ve sadece 16 sandalye kazanan Demokratik Sol Partisi (DİMAR)'nin oluşturduğu koalisyon kurtarma paketlerine, kemer sıkma politikalarına ve özelleştirmelere karşı çıkan Syriza tarafından şimdiden büyük bir baskı altına alınmış durumda. Taze başbakan Samaras tarafından 6 Temmuz'da oluşturulan yeni ekonomik plan, büyük ölçüde Avrupa Birliği tarafından istenen önlem politikalarını hayata geçirmeyi amaçlıyor. Devlete ait işletmelerin ve mülklerin satılması, kamu harcamalarının azaltılması yeni ekonomik planın en önemli ayaklarından birkaçı. AB Ekonomi Bakanları da Yunan Hükümetinin bu açılımı, karşılıksız bırakmadı ve hükümetin birkaç hafta içinde 3 milyar Euro'luk bir harcama kısıma planı ile gelmesi durumunda yardım şartlarının tekrar gözden geçirilebileceğini açıkladı. Ana muhalefet partisi Syriza, Samaras'a seçim öncesi verdiği sözleri ve vaatleri hatırlatarak yardım paketlerinin ağır şartlarının düzeltilmesini istedi ve devlet mallarının özelleştirilmesine karşı büyük bir kampanya başlattı.

Syriza lideri Aleksis Çipras, hükümetin, yardım anlaşması çerçevesinde kamuya ait su, elektrik, telekomünikasyon ve deniz manzaralı taşınmaz mal varlıklarını satıp savmak niyetinde olduğunu ifade ederek "Aslında Yunanistan satılıyor." diyor. Ayrıca Çipras, bir gölge kabine oluşturarak Samaras hükümetinin çalışmalarını yakından takip edeceklerini net bir şekilde ortaya koydu.

ALTIN ŞAFAK'IN YÜKSELİŞİ

Hrisi Avgi ya da Altın Şafak partisi Syriza ile birlikte son seçimlerin sürprizi olarak nitelendirilen bir siyasi parti. Aşırı sağcıların yükselişi, 2 yıl önce yapılan Yunanistan yerel seçimlerinde kendini hissettirmişti. 7 Kasım 2010'daki yerel seçimlerde Parti, Atina belediyesinde oyların % 5,3'ünü alarak belediye meclisinde 1 sandalye kazandı. Ancak asıl dikkat çeken unsur Altın Şafak'ın Atina'da göçmenlerin yoğun olarak yaşadığı bölgelerde oylarını % 20'ye kadar çıkarmasıydı.

Yaklaşık 500.000 Müslümanın yaşadığı Atina'da yabancılar ve Müslümanlara yönelik şiddet olayları her geçen gün artarak devam ediyor. İnsan hakları grupları, Yunanistan'da son yıllarda yükselen yabancı düşmanlığının tehlikeli boyutlara ulaştığını sık sık raporlarında vurguluyorlar ve Altın Şafak Partisinin bu yükselişte mutlak payının olduğunu belirtiyorlar. Ancak Partinin lideri Nikos Mihaloliakos ve parti sözcüleri "Yunan milliyetçisi" olduklarını kabul etmekle birlikte ırkçı saldırılarda herhangi bir etkilerinin olduğunu kabul etmiyorlar. Partinin son olarak başlattığı "sadece Yunan ırkından olan hastalara verilmek üzere kan bağışi kampanyası" ırkçılığı ne boyuta taşıyabileceklerine çok iyi bir örnek oluşturuyor. Mihaloliakos'un kendisi gibi Altın Şafak örgütünün gençlik kadrosundan yetişen eşi Zarulia ise Yunanistan'da son dönemlerde oldukça popüler olan Türk dizilerini hedef almış durumda: "Evde oturduğumda neden Türk dizilerini izlemek zorunda olduğumu anlamıyorum. Ben, bir Türk değilim. Yunan oyuncuların işlerine mal olan bu diziler kaldırılmalı."

Son seçimlerde elde ettikleri başarı da gösteriyor ki parti bayraklarında gamalı haç figürü kullanmaktan çekinmeyen Altın Şafak, göçmen karşıtı politikaları ve milliyetçi

söylemleri ile Yunanistan'da ekonomik sıkıntıdan bunalan aşırı sağcı insanlar için bir cazibe merkezi hâline gelmiş.

YÜKSELEN İRKCİLİĞİN BATI TRAKYA'YA ETKİSİ

İskeçe'nin seçilmiş Müftüsü Ahmet Mete "Batı Trakya, Yunanistan'ın geneline göre krizden iki kat fazla etkilendi ama biz hayat boyunca zengin olmadık ki bu yoksulluk bizi fazla etkilesin." diyerek değerlendiriyor Yunanistan'da yaşanan ekonomik bunalımın Batı Trakya'da yaşayan Türklerle etkisini. Avrupa Birliği'nin tarım ürünlerine koyduğu üretim kotaları da geçimini bu ürünlerden sağlayan Türkleri olumsuz etkilemiş.

İrkçı saldırılar genellikle Atina'da yaşanıyor ve diğer şehirlerde çok fazla karşılaşılan bir sorun değil. Batı Trakyalı Türkler şu ana kadar doğrudan bir saldırıya maruz kalmış

değil ancak Altın Şafak Partisinin söylemleri bölgede huzursuzluk yaratmaya başlamış. Türk kimliklerinin tanınması, müftülük meselesi ve eğitim gibi uzun yıllardır çözüme kavuşturulması beklenen sorunlara sahip olan Türk soydaşlarımız, bu sorunların yanına bir de ırkçılığın eklenmesinden endişe duyuyor. 17 Haziran seçimlerinde biri İskeçe ve ikisi Gümülcine'den olmak üzere 3 Türk milletvekili, Pasok ve Syriza'dan Yunanistan Parlamentosuna girmeyi başardı. Yunanistan seçim yasaları Batı Trakya Türklerinin nüfusları oranında parlamentoda temsil edilmesine olanak tanımıyor. Sadık Ahmet'in 1989 seçimlerinde bağımsız milletvekili olarak seçilmesi üzerine 1993 seçimlerinde partilere uygulanan %3 barajı bağımsız adaylara da uygulanmaya başladı ve 150.000 civarında nüfusa sahip olan Türklerin bağımsız milletvekili seçebilmesinin önü kapatıldı. Bu nedenlerle Türkler, Yunan partilerinin listelerinde seçimlere giriyor.

Syriza Partisinden 17 Haziran seçimlerinde İskeçe milletvekili seçilen Hüseyin Zeybek, Altın Şafakçılara yönelik endişenin sadece Batı Trakyalı Türklerde değil, Yunan Meclisindeki bütün milletvekillerinde olduğunu söylüyor. Gümülcine milletvekili Ayhan Karayusuf ise Neonazi grubun mecliste kalıcı olamayacağı düşünüyor.

Yeni kurulan hükümetin verdiği ağır kesici etki şimdilik Yunanistan'da toplumsal sıkıntıların artmasını engelliyor. Planlanan ekonomik ve sosyal değişimlerin gerçekleşmesi veya başarısız olması durumunda sadece mali anlamda iflas etmiş bir ülke olmayacak Yunanistan. Artan yabancı düşmanlığı, ekonomik kriz tarafından besleniyor ve Altın Şafak gibi Neonazi hareketlerin destek bulmasını kolaylaştırıyor. Ayrıca, Yunanistan yeni bir hükümete kavuşmuş olabilir ancak AB'nin, IMF'nin, Almanya'nın müdahaleleriyle kendi devletine hükmedecek bir siyasi ortam oluşturması pek mümkün gözüküyor.

Ölümün kıyısından yaşamın zirvesine

Avni Kertmen “çok özel” bir karakter... Yaşam öyküsü de çok özel... 1985 yılında geçirdiği bir trafik kazası onu tekerlekli sandalyeye mahkum etti... Büyük bir yıkım yaşıyor hatta yaşamını sonlandırmayı bile düşünüyordu... Bir gün evinin penceresinden bakarken bir “şeye” tanıklık etti ve bu tanıklık onu, yaşama sınırsız bağladı...

Avni Kertmen, çok başarılı bir sporcu... Badminton dalında sayısız şampiyonluğa imza attı, hem Almanya'nın hem de Türkiye'nin yüz akı oldu... Avni Kertmen, engelle karşılaşan insanların evlerinde oturmalarına kesinlikle karşı...”Dışarı çıkın, kendinizi göstereceğiniz bir alan mutlaka vardır.” diyor...

Avni Kertmen'in hayatı gerçek bir başarı öyküsü aslında. Aslen Giresun, Tirebolulu olan Kertmen, 1985 yılında geçirdiği trafik kazası sonucu tekerlekli sandalye ile yaşamak durumunda kaldı. Yeni hayatına alışmak çok zor olmuştu onun için. Hatta intiharın eşiğine dahi gelmişti Avni Kertmen. Ancak tam bu anda tanık olduğu “mucizevi” bir olay onu bambaşka bir hayata sürükledi.

Avni Kertmen, kendisi gibi engelli bir kişinin yaşama olan bağlılığını gördükten sonra hayata sınırsız sarılarak badminton sporunda ulaşılması güç başarılar imza attı. Daha da önemlisi engellilerin spora başlaması için elinden gelen her şeyi yapıyor.

Hâlen Almanya'da yaşayan başarılı sporcu, Türk Hava Yolları sponsorluğunda çalışmalarını sürdürüyor.

Hayatını, spor yaşamını, hedeflerini ve beklentilerini anlattı bizlere Avni Kertmen...

Yaşadığınız kaza sonrası hayatınız değişti. Bu süreçte neler yaşadınız. Bizlere bahseder misiniz?

Evet, bu kaza hayatımı çok değiştirdi. Yürüyemez duruma gelmiştim çünkü. Çok fazla geçmeden Almanya'ya gittim, orada ağabeyim yaşıyordu. Almanya'da engelliler

için daha iyi tedavi koşulları vardı. Ancak çok zor geçti bu süreç benim için. 6 ay boyunca evden hiç çıkmamıştım, çok sıkılıyordum, bunalıma girmiştım. Hayatımı sonlandırmayı bile düşünüyordum.

Ağabeyim hâlimden anlamış olacak ki beni sürekli dışarı çıkarmak istiyordu ama ben istemiyordum. Bir cuma günüydü. Çok bunalmıştım, bir mektup yazıp intihar etmek istedim. Mektubu yazdım, masanın üzerine koydum. Pencerenin yanına gelip dışarıya baktım. İnsanlar sokakta yürüyorlardı, ben niye yürüyemiyordum diyordum sürekli içimden. Bu dünya bana göre değil diyor, artık hayatıma son vermek istiyordum. Ancak o an karşı sokakta biri gözüme ilişti. Elleri ve bacakları olmayan biri tekerli sandalyeyle yolda gidiyordu. Daha sonra bir arabaya bindi ve sürdü, gitti. Bu olay beni çok etkiledi. Benden daha zor durumda olan insanlar vardı ve yaşamak için mücadele ediyorlardı. O gün, intihar etmekten vazgeçtim. Akşam olduğunda da ağabeyime beni sürekli götürmek istediği parka gitmek istediğimi söyledim. Çok şaşırıldı, sevincinden gelip bana sarıldı.

Gerçekten ilginç bir hikâyeye bu. Başka birinin yaşama sevinci, sizin hayata sınımsız sarılmanıza vesile olmuş. Peki, spora başlama fikri nasıl doğdu?

Almanya'da bir gazetede engelliler için çalışmalar yapıldığını okumuştum. Engelliler için değişik spor aktiviteleri vardı. Ben de ilk olarak burada basketbola başlamıştım. Orada gördüklerim de benim hayata daha fazla tutunmama vesile oldu. Çünkü benden çok daha kötü durumda olan insanlar vardı.

Anlaşılan basketbolu pek sevmediniz, badmintonu tercih etmenizden nedeni neydi?

Basketbol oynuyordum ancak badminton daha disiplinli gelmişti bana. Hem tek hem de çift oynanabilen bir spordu. Motivasyonumu orada daha

fazla sağlayabileceğimi düşündüm. Nitekim badminton oynamaya başladıktan sonra yaptığım işten daha çok zevk aldığımı gördüm. Ancak bir sene boyunca oynadığım tüm maçları kaybettim. Arkadaşlarım bu spora devam etmem için beni sürekli motive ediyorlardı ama ben bir süre ara vermek istedim. Arkadaşlarımın ısrarları bu sürede de devam etti. Ben de tekrar badmintonu başladım.

Ve ilk başarılarınız geldi bundan sonra. Bu başarılarınızdan bahsedebilir misiniz bizlere?

İlk kez 1999'da Almanya şampiyonu oldum. Toplamda da 17 Almanya şampiyonluğum var. O zamanlar Almanya engelliler derneği vardı, bu takım adına yarışıyorlardık. 2003'te Londra'da Dünya Şampiyonası'na katıldık. Çok azmettim, çok çalıştım. Bu çalışmanın karşılığını hem teklerde hem de çiftlerde şampiyon olarak aldım. 2004'te de Almanya'da yılın sporcusu ödülünü aldım.

Nasıl bir duygu şampiyon olmak? Almanya'da insanların size bakış açısı nasıldı bu süreçte?

Almanya'da yaşayan Türkler bana çok destek verdiler. Beni gördüklerinde sevgilerini sunuyorlardı. Bir keresinde şampiyon olarak döndüğümde beni tren garında çok kalabalık bir grupla karşıladılar.

“*Türkiye adına
38 birincilik elde ettim.
Bir kişiyle başladık
bugün 130 kişi olduk.
Bu sayı her geçen gün
daha artıyor.*”

Sandalyeyle beni havaya kaldırmışlardı. Etraftakiler, bu, kim acaba diye bakıyorlardı. Bu anımı hiç unutamam.

Almanlar'dan da büyük ilgi gördüm. Neredeyse, katıldığım her organizasyonda, etkinlikte ödül alıyordum. Alman medyasında da sıkça haberlerde gösteriyorlardı başarılarımızı.

Türkiye formasıyla pek çok başarınız var. Ne zamandan beri ay yıldızlı formayı taşıyorsunuz?

2007 yılında Almanya'da başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan'la görüştüm. Ona bu sporun Türkiye'de de olması gerektiğini söyledim. O da neden olmasın, dedi. 2006 yılında Engelliler Federasyonu'na böyle bir talepte bulunmuştum ancak reddedilmişti. Bunu başbakanımıza aktardım. Bu konuşmamızdan sonra beni Engelliler Federasyonu'ndan çağırdılar ve böylece başlamış olduk. Türkiye adına 38 birincilik elde ettim. Bir kişiyle başladık, bugün 130 kişi olduk. Bu sayı her geçen gün artıyor.

Türkiye formasıyla da ilk kez 2007 yılında Tayvan'da dünya şampiyonu oldum.

Peki, Türkiye'yi tercih ettikten sonra Almanların tavrı ne oldu size karşı?

Alman sporcu arkadaşların hemen hepsi bana destek oldular. Tabii ki ırkçı olanlar da vardı. Ancak genel anlamda olumsuz bir yaklaşımla karşılaşmadım

Bir sporcu olarak Almanya'da ırkçı ve ayrımcı bir yaklaşımla karşı karşıya kaldınız mı?

Almanların Türklere karşı önyargıları var. Bu inkâr edilemez bir gerçek. Ben Almanya'da yılın sporcusu ödülünü almıştım. 6 kişi yarışıyorlardık ve oylarla seçiliyordu birinci. 35 bin oy aldım. Hatta Almanya Cumhurbaşkanı Christian Wulff bana "Sen milletvekilliği bile çıkarırsın bu oylarla." demişti.

Oylama sonucunda birinci olmuş ve birincilik ödülü olan 5 bin avroyu almayı hak etmiştim. Ancak bana 3 bin avro verdiler. Bugüne kadar tüm ödülde birinciye 5 bin verilmişti oysa. O an yaşadığım sevinçle fark etmemiştim sonra anladık ki ikinciye verilmiş 5 bin avro. Bu nasıl olur diye sordum. Ayrımcılık yaptıklarını kendilerine söyledim. Onlar bizim yanlış bilgilendirildiği-

mizi, ikinciye 500 avro verdiklerini söylediler. Kendilerini bu şekilde savunmuşlardı ama işin ilginç yanı üçüncünün aldığı ödül miktarı da 2 bin avroydu. Daha o zaman kendi ülkem adına yarışmam gerektiğine karar vermiştim.

Sizin durumunuzda olanlara ne gibi tavsiyeleriniz olur?

Kesinlikle evde çok kalmamalılar. Kendimden biliyorum, evde kaldıkça psikoloji bozuluyor. Spor yapmaları muhakkak, tabii ki badminton şart değil. Vücutlarının el verdiği ölçüde, kendilerine en uygun olan sporu yapmalılar. Yeter ki evde çok kalmasınlar.

Almanya'da bir Türk kızı vardı. Ailesiyle birlikte Türkiye'den Almanya'ya giderken kaza yapmışlar ve sakat kalmıştı. Arkadaşlarım bana bu kızdan bahsettiler ve 7 yıldır evden dışarıya adımını atmadığını söylediler. Evlerine gittim, konuşmaya çalışıyordum ancak beni bir türlü dinlemiyordu. Sürekli pencereden dışarıya bakıyordu. Sonra razı edip spora başlattık, 3 sene sonra badminton Avrupa şampiyonu oldu. Şimdi bu sporu devam ettiriyor.

Yine Alman bir genç vardı. Artık alkolik derecesine gelmişti. Bu gençle de konuşup önce alkolü bıraktırdık daha sonra spora başlattık. Ailesi bize minnettar oldu.

İnşallah Almanya'da bir dernek kurulup bu durumda olan insanlara hizmet verecek bir ortam oluşturulur.

Bu bağlamda şunu da sormak istiyorum. Engelli insanların en çok karşılaştıkları sıkıntılar neler? Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Öncelikle engelliler için yollar uygun hâle getirilmeli. Bazı yerlerde rampalar çok dik yapılıyor. Başım-dan geçtiği için aktarmak istiyorum. Karşıdan karşıya geçerken neredeyse aracın biri bana çarpıyordu. Araçlar yaya yollarına dikkat etmiyorlar. Bu anlamda güçlük çekiyoruz.

Birçok ünlü meydanda dahi engelliler için tuvalet bulunmuyor. Bir yerde karşılaştığımız bir manzara var ki trajikomik cinsten. Engelliler için tuvalet yapılmış yerin altına ancak bu kez de tekerlekli sandalyeyle inilecek bir yol veya asansör yapılmamış. 8 basamak var, engellilerin buraya nasıl gideceğini düşünmeden yapmışlar.

Bu bakımdan Avrupa ülkeleri, biz-

den çok daha ileride. Örneğin Avrupa ülkelerinde engelliler için yapılan tuvaletlerin tek bir anahtarı var ve bu anahtar engellilere veriliyor. Böylece bu tuvaletleri yalnızca engellilerin kullanması sağlanıyor. Bu uygulama Türkiye'de de olmalı.

Engellilere hizmet verecek daha fazla spor salonu olması gerekli. Çünkü Türkiye'deki imkânlar diğer ülkelerle kıyaslanınca oldukça az. Türkiye'de 8 milyon engelli var, bu insanlarımıza daha fazla imkân sunulmalı.

İyileştirmeler var ama henüz yeterli düzeyde değil. Ancak umutluyuz, daha iyi şartların oluşturulacağını, bu konuda gereken adımların atılacağını umuyoruz.

Bir de engelli sporcular olarak ödül yönetmeliğinin değiştirilmesini talep ediyoruz. Çünkü yönetmelikten dolayı ödül alamıyoruz.

Biraz da hedeflerinizden bahsederseniz bizlere?

Teknik direktörlük diplomam var. Türkiye'deki engellileri spora başlatmak, onları evden çıkarmak için çalışmak istiyorum. En büyük amacım bu. Evde kalmassınlar, dışarıya çıksınlar, hayata karışsınlar istiyorum. Çünkü onların hâlinde en iyi biz anlarız. Bunu başaracağımıza

inancımız tam. Çünkü bir kişiyle başladık, 130 kişi olduk. Bundan sonra bu ilginin daha da artacağını düşünüyorum.

“ Teknik direktörlük diplomam var. Türkiye'deki engellileri spora başlatmak, onları evden çıkarmak için çalışmak istiyorum. En büyük amacım bu. Evde kalmassınlar, dışarıya çıksınlar, hayata karışsınlar istiyorum. Çünkü onların en iyi biz hâlinde anlarız. ”

Bilge AYDIN bilge.aydin@ytb.gov.tr

OY KULLANMA TEMEL SİYASİ HAKTIR

Demokrasinin vazgeçilmez unsuru: Sandık!.. Vatandaş, belli dönemlerde sandık başına gidecek, kendisini yöneteceğine inandığı siyasi kadro için oy verecek... Beğendiğini iş başına getirecek, beğenmediğini görevden alacak... En önemlisi, bunu, hür iradesiyle, hiçbir müdahâle olmadan yapacak... Bir insan, ülkesinin sınırlarının dışında yaşıyor olsa da ana vatanının kaderini belirleyecek...

Türkiye, demokrasimiz açısından büyük bir boşluk yaratan yurt dışında bulunan vatandaşlarının oy kullanamamasını çözme yönünde önemli adımlar atıyor... Yapılan düzenlemeler detaylı ve her şey, sınırların dışındaki Türk vatandaşının ülkesinin kaderiyle bağlantısını koparmama yönünde... Vatandaşımızın tek sorumluluğu, yurt dışı seçmen kütüğüne kaydolmak...

Seçme ve seçilme hakkı, demokrasi-lerde halkın kendi kendini yönetme-sine imkân veren en temel siyasi hak ve görev olarak değerlendirilmektedir. Bugün vatandaşlar genel seçimler yoluyla temsili olarak, halk oylamalarıyla da doğrudan siyasal kararlara, dolayısıyla hayatlarının yönetimine katılmaktadırlar. Vatandaşın siyasal hayata aktif katılımının, halkın kendi kendini yönetme kabiliyetinin, iradesinin, egemenliğinin ve uzlaşî kültürünün oluşumu üzerindeki güçlü, olumlu etkisinin farkında olan ülkeler, siyasi katılımı artırmanın yollarını aramaktadırlar.

Günümüzde eğitim, iş, ticaret gibi sebeplerle vatandaş olduğu ülkenin dışında yaşayan insan sayısının yaklaşık

200 milyon olduğu düşünülmektedir. Bu rakam küreselleşmenin de etkisiyle her geçen gün artmaktadır. Bu eğilim karşısında ülkeler, vatandaşları için yeni düzenlemelere ihtiyaç duymaktadırlar. Dünyanın neresinde olursa olsun vatandaşın en temel siyasi hakkının kullanımını, dolayısıyla vatandaş ile bağımlı canlı tutmak isteyen ülkeler, yurt dışında yaşayan vatandaşlarına seçimlerde oy kullanabilmelerinin yollarını açmakta, bu hakkın kullanımını yurt içindeki gibi kolay tutma çabası içerisinde olmaktadır.

YURT DIŞI SEÇMENLERİN OY KULLANMA İMKÂNLARINA DÜNYADAN ÖRNEKLER

Dünyada 115 ülke, mevzuatı itibarıyla yurt dışında yaşayan vatandaşlarının

oy kullanmasına imkân vermektedir. Bu ülkelerden 111'i de bu imkânı yurt dışı seçmenine kullanmaktadır. Oy verme yöntemleri ülkeden ülkeye değişiklik göstermektedir. Arjantin, Brezilya, Bulgaristan, Finlandiya, Rusya ve Venezuela gibi ülkeler yurt dışı seçmenine sadece sandıkta oy kullanma imkânı sunarken Avusturya, Kanada, Danimarka, Almanya, İtalya ve Meksika gibi ülkeler sadece mektupla oy kullanmaktadır. Avustralya, Belçika, Estonya, Fransa, Endonezya ve Japonya gibi yurt dışı seçmenine birden fazla oy kullanma yöntemini sunan ülkeler de bulunmaktadır. Bu yöntemler sandıkta, posta yoluyla ve vekâleten oy kullandırma elektronik oylama yöntemleridir.

ÜLKEMİZDEKİ DURUM

Vatandaşlarımızın 1960'lı yıllarda umutla ve cesaretle başlayan göç yolculukları, yeni umutlarla sürekli ikamete dönüşmüştür. Bugün çoğunluğunu 21 Avrupa ülkesinin oluşturduğu dünyanın yaklaşık 155 farklı ülkesinde, 5 milyonun üzerinde vatandaşımız yaşamaktadır. Bu süreçte yurt dışında yaşayan vatandaşlarımız, maddi ve manevi destekleriyle her zaman ülkelerinin yanında olmuşlar, ana vatanla ekonomik ve sosyal bağlarını devam ettirmişlerdir.

Oy kullanabilme hakkı, yurt dışındaki vatandaşlarımız için 23/07/1995 tarihli Kanun'la ana yasamızın 67'nci maddesine ilave edilmiş, 13/03/2008 tarihinde ise 298 sayılı Seçim Kanunu'ndaki yerini almıştır.

Ancak gümrük kapılarında oy kullanma yöntemi, uygulanan tek yöntem olarak kalmıştır. Bu da vatandaşlarımızın siyasi katılımının çok düşük olmasına neden olmuştur. Son olarak 12 Haziran 2011 tarihli genel seçimlerde 2.568.979 seçmenin 129,283'ü

gümrük kapılarında oy kullanmış ve katılım oranı %5'te kalmıştır. Vatandaşlarımızın daha rahat koşullar altında oy kullanmalarını sağlamak ve siyasi katılımı artırmak amacıyla Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının koordinasyonunda Dışişleri Bakanlığı, Adalet Bakanlığı ve Yüksek Seçim Kurulu temsilcilerinden oluşan çalışma grubunun titiz çalışmaları sonucunda hazırlanan yasa tasarısı Meclise sunulmuştur. Yasa tasarısı 9 Mayıs 2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda kabul edilerek kanunlaşmış, 18/05/2012 tarih ve 28296 Sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

2012 YASA DEĞİŞİKLİĞİ VE GETİRİLDİĞİ YENİLİKLER

Yeni kanunda, Yurt dışı İlçe Seçim Kurulunun çalışma şekline kadar sandık kurullarının teşkiline kadar geniş bir yelpazede ayrıntılı düzenlemeler yapılmıştır. Vatandaşımıza doğrudan yansıtacak yeniliklerin öne çıkanlarını aşağıdaki şekilde özetleyebiliriz.

Sandıkta oy kullanma yönteminin uygulanacağı ülkelerde ikamet eden vatandaşlarımız gümrük kapılarına gelmelerine gerek kalmadan buldukları yerden oylarını kullanabileceklerdir.

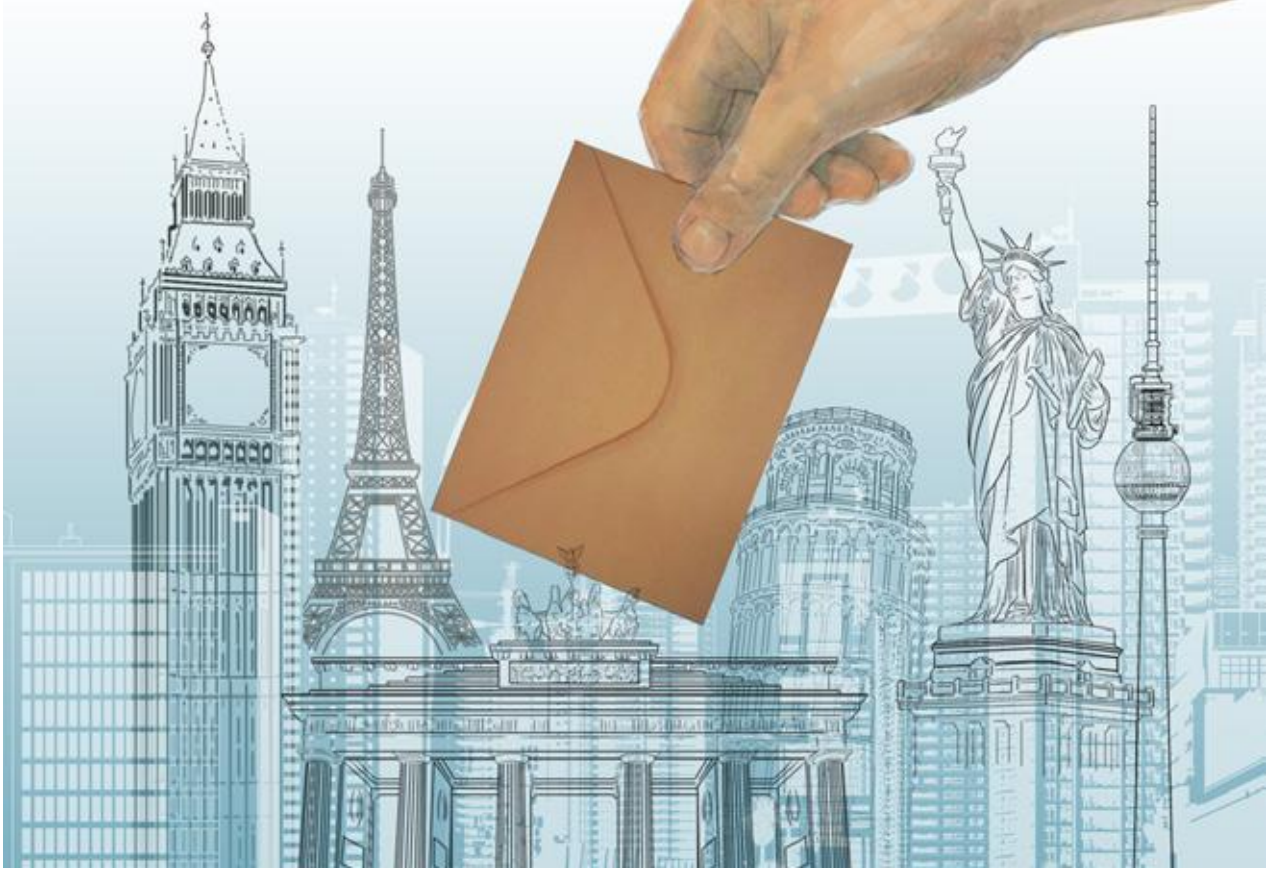
- Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın, Türkiye'de gerçekleştirilen milletvekili genel seçimleri ve referandum oylamalarında seçme haklarını zahmetsizce kullanabilmelerini sağlamak amacıyla farklı oy kullanma yöntemlerinin eş zamanlı olarak kullanılabilmesi imkânına açıklık getirilmiştir. Yüksek Seçim Kurulu kararıyla ülkeye göre elektronik, sandıkta ve gümrükte oy kullanma yöntemleri aynı anda uygulanabilecektir.

Sandıkta oy kullanma yöntemi vatandaşlarımız için kolaylaştırılmıştır.

- 38 gün olan oy kullanma günlerine, 08:00-17:00 arası olan oy kullanma saatlerine, oy verme araçlarının özelliklerine ve bir sandıkta oy kullanacak seçmen sayısına koşullara göre değişebilme imkânı getirilmiştir.

AVRUPA

• Her yurt dışı seçmenin kendisi için belirlenen günde oy kullanmasına karar verilebileceği öngörülmüştür.

Gümrüklerde oy kullanma yöntemi de vatandaşlarımız için daha rahat hâle getirilmiştir.

• Yurt dışı seçmeni, sadece yurda giriş ve çıkışında oy kullanmak zorunda bırakan düzenleme kaldırılmış, seçim sürecinde seçmenin yurtda olduğu sürece oy verebilmesine imkân tanınmıştır.

• Seçmene, gümrük kapılarında sadece pasaportuyla değil TC kimlik numarasını gösteren nüfus hüviyet

cüzdanı veya kimlik tespiti amacıyla düzenlenmiş ve TC kimlik numarasını taşıyan resmi belgelerle de oy verebilmesi imkânı tanınmıştır.

YURT DIŞINDA YAŞAYAN VATANDAŞLARIMIZIN ÜZERİNE DÜŞEN SORUMLULUK

Vatandaşımıza üzerine düşen önemli görevler bulunmaktadır. Seçimlerde oy kullanabilmek için mutlaka yurt dışı seçmen kütüğünde kayıtlı olmak gerekmektedir. Yurt dışı seçmen listeleri, yurt dışında sandık kurulmasına karar verilen temsilciliklerin görev

çevreleri gözetilerek oluşturulacağından yurt dışı seçmen kütüğünde vatandaşlarımızın güncel adres bilgileriyle kayıtlı olması gerekmektedir. Hem katılımcı demokrasinin gerçekleştirilmesi hem de yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın seçimler vasıtasıyla siyasal kararlara yansıtacak düşünsel birikimlerinden ülke olarak istifademizin artırılması açısından yurt dışı yaşayan seçmenlerin oylarını kullanmaları yönünde azami gayret göstermelerinin önemli olduğu kanaatindeyiz.

BAŞBAKAN ERDOĞAN'IN VERDİĞİ SÖZ YERİNE GELDİ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın kararlı tutumu, yurt dışında yaşayan milyonlarca Türk seçmenin ana vatanlarının siyasi karar sürecine katılımını sağladı. İktidarının ilk günlerinden itibaren yurt dışında yaşayan, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına “yalnız gümrüklerde değil, buldukları yerlerde oy kullanma” sözü veren Erdoğan, çalışmaların hızlanması için kesin talimatlar vermesiyle dikkat çekti.

Erdoğan'ın bu tutumu yasama sürecinin hızlanmasına ve yurt dışında yaşayan Türklerin çok arzu ettikleri “yerinde oy kullanma” hakkına kavuşmasına neden oldu.

Bu konudaki kararlılığını her zaman gösteren Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Almanya'nın Düsseldorf şehrinde düzenlenen “Düsseldorf Buluşması”nda Almanya'da yaşayan ve salonu dolduran binlerce Türk vatandaşına, yurt dışındaki vatandaşların oy kullanmalarını konusunda şu ifadelerle seslenmişti: “Geliyorum seçimler ve oy kullanma meselesine. Sizlerin, büyükelçiliklerde, konsolosluklarda, temsilciliklerimizde oy kullanabilmeniz için gerekli anayasal

ve yasal düzenlemeler tamam. Ülkelerden izin almak kaydıyla, diplomatik temsilciliklerimizde sandık kurulabilecek ve vatandaşlarımız buralarda oylarını kullanabilecekler. Şu anda, Almanya için bu konuda iki makamdan karar bekliyoruz. Birincisi Almanya makamları. Henüz onlar görüş ifade etmediler. Ben de kendileriyle, sayın Şansölye ile bunları görüşeceğim. İkincisi de Türkiye'de Yüksek Seçim Kurulu. Dışişleri Bakanlığımız ve Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığımız, Yüksek Seçim Kurulu ile irtibat hâlineleder. Artık son aşamaya geldiler. Nihai kararı verdiklerinde, sizlerin de oy kullanmasının önünde hiçbir engel kalmayacak. Almanya makamlarının ve YSK'nin bu konuda olumlu bir netice vermesini ısrarla bekliyoruz.”

Resmi kaynaklara göre, dünyanın 155 ülkesinde toplam 6.5 milyon Türk yaşıyor ve son düzenlemeyle bu nüfusun 3.5 milyonunun oy kullanması bekleniyor. Yurt dışında yaşayan Türkler ilk kez 2014 yılındaki cumhurbaşkanlığı seçiminde oy kullanacaklar.

Başbakan'ın tamamladığı süreç, özel-

likle yurt dışında yaşayan Türklerin temsilcilerinin de Meclis'e seçilmelerinin yolunu açıyor. Bu gelişme için tam 51 yıl beklediklerini belirten Türkler, “Uygulamayı yaşama geçirmek, Başbakan Erdoğan'a nasip oldu. Bunun için ne kadar teşekkür etsek azdır. Geç kaldı bu yasa ama artık yeni döneme bakmamız lazım. Oy hakkımızın, Türkiye'deki partilerin bizim sorunlarımıza daha yakın bir noktada durmasını hatta listelerinde yurt dışında yaşayan Türklerin temsilcilerine yer vermelerini sağlayacağına inanıyoruz.” dediler.

MAVİ KARTTA YENİ DÖNEM

Bilge AYDIN bilge.aydin@ytb.gov.tr

5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu, yaşadığı ülkenin çifte vatandaşlığa izin vermemesi nedeniyle Bakanlar Kurulu izniyle Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığından çıkmış insanlarımızı büyük yenilikler getiriyor. Mavi Kart sahibi insanlarımız bu Kanun sayesinde ana vatanında “vatandaş haklarına” sahip olabiliyor.

Mavi Kart Kütüğü uygulaması ve Mavi Kart sahiplerine verilen “vatandaşlık numarası” benzeri numaralar dünyanın dört bir yanında yaşayan insanlarımızı Türkiye’de yeni bir kimlik kazandırıyor. Mavi Kartlı vatandaşımızın tüm çocukları da bu hakka sahip olacak hatta bu uygulama torunlara ve alt soylara kadar uzanabilecek...

Mavi Kart, 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu’nun 28’inci maddesi çerçevesinde, vatandaşlıktan izinle çıkmış kişilere Türkiye’deki çeşitli haklarını kullanabilmeleri için düzenlenen bir belgedir. Özellikle Avrupa’da bazı ülkelerin kanunları Türkler açısından çifte vatandaşlığa imkân tanımamaktadır. Bu nedenle bu ülkelerdeki vatandaşlarımız, hukuken çifte vatandaş olamamaktadırlar. Yaşanılan ülkenin vatandaşı olmak o ülkenin siyasal, sosyal ve ekonomik hayatına daha etkin katılımı sağlamak, hak, söz ve katkı sahibi olmak gibi birçok tesirli imkânı beraberinde getirmektedir. Bu amaçla devletimiz, yurt dışında yaşayan Türk vatandaşlarının buldukları ülkelerin vatandaşlıklarını kazanmasını desteklemiş ve “mavi kart” (eski adıyla “pembe kart”) uygulamasını başlatmıştır. Böylece, bu kişilerin hem diğer ülke vatandaşı olmaları sağlanırken hem de ülkemizle irtibatlarının devam etmesi hedeflenmiştir.

MAVİ KARTIN TARİHÇESİ

Mavi Kart düzenlemesi ilk defa 1995 yılında 403 Sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu’nda yapılan bir

değişiklikle gerçekleştirilmiştir. Doğumla Türk vatandaşlığını kazanmış olup sonradan Bakanlar Kurulundan, vatandaşlıktan çıkma izni almak suretiyle yabancı bir devlet vatandaşlığını kazanan kişiler ve bunların kanuni mirasçıları diğer yabancılardan ayırt edilmiş ve bu kişilerin ülkede ikamet, seyahat ve çalışma gibi Türkiye’deki bazı haklarının devamına imkân tanınmıştır.

İkinci düzenleme 2004 yılında yapılmış ve Kanun’dan yararlanacak olanlar ile sağlanan hakların kapsamı yeniden belirlenmiştir. Sağlanan hakların kapsamı genişletilmiş ve birkaç istisna dışında söz konusu vatandaşların Türk vatandaşlarına tanınan haklardan aynen yararlanmaya devam edecekleri teminat altına alınmıştır. Söz konusu istisnalar askerlik hizmetini yapma yükümlülüğü, seçme-seçilme, kamu görevlerine girme ve muafiyet araç veya ev eşyası ithal etmektir. Ayrıca kişilerin, sosyal güvenliğe ilişkin kazanılmış haklarının saklı kalması şartıyla bu hakların kullanımında

ilgili kanunlardaki hükümlere tabi olacaklarına dair hükme yer verilmiştir. Üçüncü düzenleme 2009 yılında gerçekleştirilmiş olup içerik ve kapsam öz olarak korunmuştur. Ancak bu düzenlemelere rağmen, içerik ve uygulamada, vatandaşlarımızın yaşadığı sorunların giderilmesi açısından istenen hedeflere ulaşılamamıştır.

Mavi Kart sahibi olan ve Türkiye’de hayatını sürdüren önemli sayıda kişi bulunmaktadır. Mavi Kart alma hakkı bulunan kişi sayısının çokluğu da düşünüldüğünde bu insanlarımızı tanıyan yasal hakların pürüzsüz kullanımını temin edecek işler bir sistem kurmanın önemine ve gerekliliğine binaen, Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı, Mavi Kart sahiplerinden gelen sorun çözümü talepleri ışığında çalışmalarına başlamıştır.

MAVİ KART İLE İLGİLİ TEMEL SORUNLAR

- Mavi kartlı kişilerin nüfus kayıtlarının kapalı olması. Bu nedenle;
- Mavi kart alındıktan sonra doğan

çocukların, evlilik, boşanma gibi medeni hâl değişikliklerinin nüfus kütüğüne kayıt edilememesi.

- Nüfus bilgileri güncel olmadığı için bankada hesap açtırmak, telefon almak ve tapuda işlem yaptırmak gibi güncel bilgi gerektiren hiçbir işlemde Mavi Kart'ın kullanılamaması. Dolayısıyla Mavi Kart numarasının T.C. numarası gibi işlevsel olamaması.

- Türkiye ile yakın irtibatı olan bu kişilerle ilgili yapılacak düzenlemelerde, kullanılacak sağlıklı bir veri tabanı oluşturulamaması.

- **2009 yılındaki düzenlemeye göre Mavi Kart hak sahiplerinin ancak kendileri ile birlikte işlem gören çocuklarının Mavi Kart alabilmesi. Dolayısıyla;**

- Aynı aile içinde sonradan doğan çocukların Mavi Kart alamaması ve kanuni haklardan faydalanamamaları.

- En önemlisi uzun vadede sonraki nesillerin Türkiye ile irtibatlarının zayıflaması.

Mavi Kart sahiplerinin yaşadıkları sıkıntılara çözüm getirmek amacıyla

Yurt dışı Türkler ve Akraba Topuluklar Başkanlığının koordinasyonunda, yurt içinden ve yurt dışından konunun uzmanları ve ilgili kamu kurumları ile iş birliği içinde yapılan çalışmalar sonucunda hazırlanan yasa tasarısı 9 Mayıs 2012 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda kabul edilerek kanunlaşmış, 18/05/2012 tarih ve 28296 Sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

2012 YASA DEĞİŞİKLİĞİ VE GETİRDİĞİ YENİLİKLER

Kanun tasarısı, hem günümüzde var olan sorunları çözecek hem de ileride karşılaşılması muhtemel sorunları önlemeye yardımcı olacak şekilde kaynak problemlerin ortadan kaldırılmasını hedeflemiştir. Yeni kanuni düzenlemede öne çıkan yenilikler şu şekildedir:

- **5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanunu'nda, Mavi Kart** tanımlanmıştır. Mavi Kartlıların kayıtlarının, elektronik ortamda tutulmasına imkân verecek **Mavi Kartlılar Kütüğü** oluşturulacaktır. Bu kütük, güncel

olarak tutulacak, her mavi kartlıya **vatandaşlık numarasına** benzer bir numara verilerek bu numara işleme açık tutulacak ve dolayısıyla T. C. vatandaşı gibi her türlü işlemi yapılabilecektir.

- Mavi Kart, Değerli Kağıtlar Kanununa eklenerek değerli kağıt sayılmıştır. Böylece, Mavi Kart'ın **kimlik kartı** gibi kullanılmasının da yolu açılmış olacaktır.

- **5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu'nda** önerilen değişikliklerle ilgililer, vatandaşlıktan çıktıktan sonra doğan çocuklarına da Mavi Kart alabileceklerdir. Bu çocuklar diğer kardeşleri ile kanunen aynı haklara sahip olacaklardır.

- Mavi Kart sahiplerinin alt soylarına da mavi kart düzenlenebilecektir. Bunun anlamı, Türk vatandaşlığından çıkmış ailelerin sonraki nesillerine Mavi Kart alma hakkı verilerek bunların Türkiye ile irtibatlarının devam etmesi sağlanmış olacaktır.

- Kamu kurum ve kuruluşlarında; işçi, geçici veya sözleşmeli personel olarak çalışabileceklerdir.

GENÇLİĞİN SORUNLARI

İKİ DÜNYA ARASINDA TÜRKİYELİ GENÇLER

Yalnız Türkiye'nin nüfusu değil, yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın nüfus yapısı da genç. Türkiye sınırları dışında yaşayan gençlerimizin sorunları giderek ağırlaşıyor. İki farklı kültürün arasında kalmış, yaşadıkları ülkelerin uygulamaları nedeniyle geleceğe dönük beklentileri törpülenmiş bir gençlikten söz ediyoruz...

Türk gençlerinin özellikle eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunlar derin... Bu süreçte karşlarına ilgili devletlerin "yabancı öğrencilere" dönük haksız uygulamaları çıkıyor. Ama bu sürecin daha da derinleşmesine neden olan ana sorun, ana-babanın eğitim sürecinde sergiledikleri ilgisiz tutum...

Genç ve dinamik bir nüfus... Türkiye bu vasfıyla bilinen bir ülkedir. Ama bu durum sadece Türkiye'nin kendi sınırları için geçerli değildir. Yurt dışında yaşayan vatandaşlarda da genç ve dinamik bir nüfusun varlığını gözlemlemek mümkündür. Yurt dışındaki genç nüfus her şeyden önce Türkiye'deki genç kesimle kıyaslanamayacak bir sosyalizasyon sürecini yaşamaktadır. Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya ve diğer ülkelerde Türkiye kökenli genç olmak sorunsuz değildir. Her şeyden önce yaşam, ço-

cukluktan itibaren iki dünya arasında sürer. Ailede bir dünya, okulda ikinci bir dünya... Dernek veya camilerde bir dünya; sokakta, spor klubünde bir başka dünya... Ailede Türkçe, okulda Almanca, Fransızca, Hollandaca veya İtalyanca... Yurt dışında, Türkiye'de yetişen bir gence kıyasla çok farklı bir kimlik ve kişilik gelişim süreci yaşanmaktadır. Bu süreçte ailenin içinde bulunduğu sosyoekonomik ve pedagojik şartlar, gencin okulda veya arkadaş çevresinde uğradığı görünen-görünmeyen ayrımcılıklar, ye-

tiştiği mahalledeki ortam vb. anne ve babanın göç ettiği ülkede doğan ve büyüyen gencin hayatını şekillendiren faktörlerdir. Bu sayımızda yurt dışında yaşayan Türkiye kökenli gençlerin yaşadıkları sorunları Almanya, Avusturya ve Hollanda örneklerinden hareketle anahatlarıyla ele almak istedik. Üç ayrı ülkede temel çizgiler aynı: Aile, okul ve arkadaş çevresi. Sorunun kaynağı da ilacı da bu üç unsurda yatmakta.

ALMANYA: YANLIŞ ADIMLAR YANLIŞ SONUÇLARA GÖTÜRÜYOR

Dr. İlhami ATABAY, Psikolog / Münih email@dr-atabay.de

Almanya'da yaşayan Türkiye kökenli gençlerin sorunlarını ele alırken bir değil birkaç sorundan bahsetmemiz gerekir. Bu sorunlar öncelikle eğitim alanında yaşanmaktadır. Bununla birlikte Türkçe ve Almanca dillerinde yetersizlik, okul hayatından sonra mes-

lek hayatına geçişte yaşanan sıkıntılar, kimlik ve kişilik gelişiminde vuku bulan ciddi problemler, ırkçılık ve ayrımcılıktan kaynaklanan dışlamalar, madde ve kumar bağımlılığının yanı sıra sorunları çözmede şiddete başvurma eğilimi, bu gençlerin dünyasında

karşımıza çıkan temel çıkmazlardır. Bireysel ve sosyal sorunlara ek olarak gençlerin aileleriyle yaşadıkları çatışmaları da göz önünde bulundurmamız gerekir. Nesiller arası çatışmadan kaynaklanan aile içi iletişim sorunu özellikle de ergenlik döneminde birçok

ebeveyn-çocuk ilişkisini yanlış sonuçlara götürmektedir. Çocuğun gençlik çağına geçtiği bu hassas dönemle ilgili bilgi yetersizliği ve bundan kaynaklanan yanlış uygulamalar hem anne-babalara hemde genç nesillere ciddi sorunlar yaşatmaktadır. Özellikle gelenek ve göreneğin, kültürel ve dinî değerlerin kaybolmasına ilişkin korku ve kaygı taşıyan anne-babalar, çocuklarına karşı farkında olmadan ve açılacak yaraların derinliğini düşünmeden baskıcı, yasaklayıcı hatta şiddete kadar giden uygulamalara başvurmaktadırlar. Bütün bunlar bir yandan anne-baba ve çocuk/gençler arasındaki uçurumun büyümesini, diğer yandan da Alman kültürüne özentiyi pekiştirmektedir. Böylelikle

yukarıda sözünü ettiğim sıkıntılara maruz kalan Türkiye kökenli gençler, kendi Alman yaşatlarının daha fazla özgürlüğe sahip olduklarını düşünerek kafalarında başka bir Alman aile resmi geliştirmektedirler. Oysaki durum hiç de öyle değildir. Otoriter ve baskıcı eğitim biçiminin ne dini ne kültürü ne milliyeti ne de dili vardır. Türkiye kökenli çocuk ve gençlerin bir kısmı Almanya'da sosyal ve kültürel yaşantılarının gerçekliğine uymayan bir sistemle karşı karşıya kalıyorlar ki sorunların önemli bir bölümünün kaynağı da burada yatmaktadır. Tüm bu sorunları aşmada anahtar kurum ailedir. Dünyanın her yerinde sağlıklı ve yaşam şartlarına uygun çocuk büyütme çok ciddi emek isteyen ve

kendine has sorunları olan bir süreçtir. Çocuk büyütmenin en önemli aktörleri olarak anne-babanın eğitim düzeyi, ekonomik gücü ve geldiği sınıf özellikle Avrupa'da çok belirleyici bir unsurdur. Son senelerde yapılan birçok araştırma bir çocuğun okul başarısının özellikle annesinin eğitim düzeyi ile bağlantılı olduğunu ortaya koymaktadır. Anne ve babanın eğitim düzeyinin yüksek olması, çocuğun ve gencin okul başarısını etkileyici bir faktördür. Bu sebepten dolayı gençlerin sorunlarını ele almak, aileye yoğunlaşmayı beraberinde getirmektedir.

Ebeveynlerin çocukları için yapması gereken bir diğer iş, çocuklarının gittikleri anaokulu, okul, meslek okulla-

rı, gençlik merkezleri vb. kuruluşlarla ve bu kurumların çalışan elemanları ile sıkı ilişkiler içinde olmaları ve gereken yerlerde örneğin okul aile birliklerinde görev almalarıdır. Böylelikle çocukların ve gençlerin maruz kaldıkları haksızlık ve dışlanmalara karşı mücadele etme imkânı oluşacaktır. Kimi zaman siyasi parti ve örgütler içinde de yer alarak çocukların önünü tıkayan sorunların çözümü için mücadele edilebilir. Sorunlu gençlerin yetişmesine zemin hazırlayan ortamın oluştuğu bazı Türk ailelerinde yaşanan sorunu anlamak için reel durumu şu şekilde resmedebiliriz: Türkiye kökenli ailelerde çocuklar ana-okulundan başlayarak yaşadıkları ülkenin dili

ve kültürünü iletişimde buldukları kurumlar ve yaşlıları sayesinde daha hızlı bir biçimde öğrenmektedirler. Bir anne veya babanın yaşadığı ülkenin dilini yeterince bilmemesi nedeniyle anne-baba ve çocuklar arasındaki uçurum çocuklar büyüdükçe ve eğitim düzeyleri artıkça büyümektedir. Eğitim düzeyi yüksek olmayan anne-babalar genellikle kendi ana dillerini de çok kısıtlı konuşmakta ve çocuğuna da çok kısıtlı öğretmektedir. Anaokulunda, okulda ve çevrede birçok şeyi öğrenen çocukların deneyimleri, bilgileri ve gelişimleri anne-baba ile bir ahenk içinde olmayınca aile artık birçok şeyi paylaşamaz duruma gelir. Çocuğun bilmemesi (özellikle psikolojik

açıdan) gereken birçok sorunu ve konuyu artık on yaşındaki bir çocuk bilmiş olur ve bu sorunların çözümü bu çocuktan beklenir. Burada olan şeyin psikolojide adı rol-değişimidir. Böylesi bir ortam bir çocuk ve genç için kimi zaman üstesinden gelinmez hal alır ve gelişimlerini ciddi şekilde etkiler. Ailede kimin yetişkin ve kimin çocuk olduğu karmakarışık bir hâl alır. Örneğin kimi zaman eve resmî bir mektup gelir; baba bir suç işlemiştir veya ağır bir hastalık teşhisi konmuştur. Çocuk, bu mektubu babaya veya anneye tercüme etmek zorundadır. Bu çocuğun nasıl bir psikolojik durumda olabileceğini düşünmek pek zor olmamalı.

HOLLANDA: AİLE, OKUL VE ÇEVRE KISKACINDA GENÇLER

Deniz ÇATIKAŞ, Gençlik ve Çocuk Koruma Dairesi Yetkilisi / Rotterdam / denicati@hotmail.com

Hollanda'da yaşayan Türkiye kökenli gençlerin temel sorunlarını, ailevi sorunlar, okulda yaşanan sorunlar ve sosyal çevrede yaşanan sorunlar olarak üç başlık altında toplamak mümkündür. Çocuk eğitiminin, iletişimin, saygı ve sevginin temelini atıldığı yer ailedir. Aile içi iletişim bozukluğu, kuşak çatışması, aile fertleri arasındaki diyalog ve ailelerin çocuk eğitimi konusunda yetersiz kalmaları gençlerin yaşadıkları sorunların erken yaşlarda başlamasına zemin hazırlamaktadır. Sağlıksız bir aile içi iletişim, gençlerin ailelerinden uzaklaşmalarına, sorunlarını yanlış insanlarla paylaşmalarına ve istenmeyen arkadaş çevresine yönelmelerine sebebiyet vermektedir. Bu sebepten dolayı çocuklarıyla olan ilişkileri konusunda ailelerin bilinçlendirilmesi onların çocuklarını daha iyi tanımlarını sağlayacaktır. Hollanda'da yaşayan Türkiye kökenli gençler arasında eğitim seviyesi düşük okullara gitme oranı % 70-80 iken yüksek okul ve üniversiteye giden gençlerin oranı çok düşüktür. Gençlerimizin önemli bir bölümü okulunu başarısız ve erken terk etmektedir. Bunun en büyük sebebi ebeveynlerin okul takibi süresince sergiledikleri sorumsuz ve bilinçsiz tavır ve davranışlardır. Gençlerin eğitimde başarılı olmalarını sağlamak için öncelikle ailelerin bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Hollanda'da yaşayan yabancı kökenli gençler arasında Türk gençleri daha disiplinli, daha saygılı ve kültürlerine daha düşkün olarak bilinmektedir. Hollandalıların rahatsız olduğu konulardan birisi, gençlerin genellikle aralarında Türkçe konuşması veya yarı Hollandaca yarı Türkçe konuşmasıdır. Buna rağmen doğru bir eğitim tercihi, ailelerin gençlerle diyalog ve rehberlik konusunda bilinçli bir şekilde hareket etmeleri neticesinde Türkiye kökenli gençlerin Hollanda toplumuna olan katkısı artacaktır.

AVUSTURYA: KÜLTÜR ÇATIŞMASINDA DOĞAN KİMLİK

Ahmet AKTAŞ, Eğitimci / Viyana / aktasa1@yahoo.com

Avusturya'da yaşayan Türkiye kökenli göçmen nüfusun %17'si 0-19 yaş arasında ve %42'si 20-39 yaşları arasındadır. Bu oran Türkiye kökenli vatandaşlar arasındaki genç nüfusun yoğunluğunu göstermektedir. Diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi Avusturya'da da Türkiye kökenli gençler arasında sorunlar yaşanmaktadır. Avusturya'daki gençlerimizin sosyalleşmesi sürecinde, aile, okul ve diğer sosyal çevreler arasındaki kültürel farklar, onların toplumsal hayatı anlama, yorumlama ve kendi yaşam tarzını uygulamada çatışma yaşamasına neden olmaktadır. Bu çatışmanın sonucunda Avusturya toplumunun hâkim kültürünün yanında aile kültüründen de ayrılarak yeni bir kültür oluşmaktadır. Gençlerimizin bu karmaşık ortam içerisinde zaman zaman kural dışı davranışlarının olması da kaçınılmazdır. Bu kültür çatışmasının geriliminde yeni bir kimlik oluşmaktadır ve bu kimlik sorunlu bir kimliktir. Bu bağlamda gerek Avusturya gerekse Türkiye, genç insanlarda pozitif kimlik oluşması yönünde gerekli

projeleri hayata geçirmelidir. Gençlerimizin ailesinden dolayı ait olduğu kültürel kökenlerin yaşadığı toplumda kabul görmesi ve bunun yanında ortak yaşamsal alanın hâkim kültürünün en önemli ifade aracı Almancanın iyi konuşulması, gençlerimizin toplumsal varoluşunun ve uyumunun en önemli araçlarıdır. Sağlıklı, gelişmiş ve öz güvene sahip bir kimlik, farklı kültürel değerlere sahip ortamlara uyum sağlamayı kolaylaştırır. Bu da toplumda ortak yaşama kültürünü güçlendirir. Avusturya'da yaşayan göçmenler içinde Türkler, diğer ülkelerden gelen göçmenlere oranla, daha düşük eğitim düzeyi ile sosyal açıdan yükselme fırsatı en az olan risk grubunu oluşturmaktadır. Dil açısından diğer çocuklara göre okul hayatına kötü bir başlangıç yapmak zorunda kalan Türkiye kökenli göçmen çocuklar, bu bağlamda daha sonraki okul tipi seçimini belirlerken de güçlüklerle karşılaşmakta, bir ilköğretim okulu yerine Sonderschule'de (özel eğitim okulu) eğitimlerine başlamak zorunda kalmaktadırlar. Bu durum,

toplumsal hayatlarında ulaşabilecekleri sosyal statünün en alt düzeyde kalmasının başlıca nedenidir. 2010-11 öğretim yılında özel eğitim okullarında (Sonderschule) eğitim gören Türkiye kökenli göçmen öğrencilerin oranı % 4,9'dur. Ayrıca 2010-11 öğretim yılında Avusturya üniversitelerinde eğitim gören Türkiye kökenli göçmen öğrencilerin sayısı toplam 2804'tür, bu sayı %5'e tekabül etmektedir ki bu oran yabancılar arasında en düşük orandır. Göçmen kökenli olmayan 14 ile 24 yaş arası gençler 2009 yılında, Avusturya'da % 56 civarında istihdam oranına sahip iken Türk kökenli gençlerde bu oran % 50'nin altında seyretilmektedir. 2009 yılında Avusturya'da genç nüfusta işsizlik oranı % 8'den % 10'a artmasına rağmen AB geneliyle karşılaştırıldığında en düşük düzeydedir. Ancak Türk kökenli göçmen gençlerde, göçmen kökenli olmayan Avusturyalı meslektaşlarına göre işsizlik oranı 14 ile 24 yaş arası gençlerde %13'tür.

AVRUPA

AB VATANDAŞLIK MÜZAKERESİ

AVRUPA'NIN GELECEĞİNİ SİZ ŞEKİLLENDİRİN!

Herhangi bir AB üyesi ülkenin vatandaşlığına sahip Türklerin artık, daha aktif olma zamanı geldi... Çünkü Avrupa Birliği vatandaşlığını taşıyan bir Türk'ün, yasalar önünde, herhangi bir Alman, Fransız veya Kıbrıslı Rum'dan farkı yok... Bu nedenle, Avrupa'nın geleceğinin inşasına katılabilir... Avrupa Komisyonunun 2020 Avrupa'sına dönük çalışması, Avrupa vatandaşlarının internet üzerinden katılımını öngörüyor. Bu çalışmaya katılarak ırkçılıktan arınmış, göçmenlere ayrımcılık yapmayan daha "adaletli" bir Avrupa'nın doğmasını sağlayabilirsiniz...

Artık çok sayıda Türk, aynı zamanda Avrupa Birliği vatandaşı olarak yaşıyor... Türkler, uzun süredir yaşadıkları Avrupa ülkelerinde vatandaşlık haklarını elde ederek önemli bir yaşam sürecini yakalama fırsatıyla buluyorlar. Çünkü bir Avrupa Birliği ülkesinde, vatandaş olmadan yaşamak her zaman misafirlik kavramının öne çıkmasına neden oluyor ve Türkler, diğer Avrupa Birliği vatandaşlarının kazanmış oldukları haklardan yararlanamadan yaşamlarını sürdürüyorlar. Oysa Avrupa Birliği vatandaşı olan bir Türk'ün, Birliğin geleceğine dönük çalışmalarda, en az bir Alman, Fransız veya Kıbrıslı Rum kadar etkisi olabiliyor...

Avrupa Birliği vatandaşlıklarından birini taşıyan bir Türk'ün, günlük yaşamında karşılaştığı sorunlarda özellikle adalet alanında, çok ciddi hakları ve bu hakları sonuna kadar kullanma yetkisi bulunuyor. Bu nedenle, Avrupa Komisyonunun yürütmekte olduğu bir çalışmaya Avrupa Birliği vatandaşlığını taşıyan Türklerin katılımı da büyük önem kazanıyor.

2020'de Nasıl Bir AB Hayal Ediyorsunuz?

Avrupa Komisyonu, adalet alanında AB vatandaşlık hakları ile ilgili bir sü-

reç başlattı. Avrupa Vatandaşlığı Yılı ilan edilen 2013'e hazırlık niteliği taşıyan "Avrupa Halk Müzakeresi" çalışmasında, AB vatandaşlarının görüşleri üç başlık altında soruluyor:

- Başka bir AB ülkesine taşınırken zorlukla karşılaştınız mı?
- Başka bir AB ülkesinden İnternet alışverişinde sorun yaşadınız mı?
- 2020'de nasıl bir Birlik içerisinde yaşamak istersiniz?

AB Vatandaşlığı Nedir? Siz AB Vatandaşı mısınız?

Eğer AB ülkelerinden herhangi birinin vatandaşlığına sahipseniz, siz de aynı zamanda AB vatandaşıdır demektir. AB vatandaşlığı, Türk vatandaşlığına ya da yaşadığınız AB ülkesinin vatandaşlığına alternatif değil. Farklı AB ülkelerinde de size ek haklar sağlayan AB vatandaşlığı, sizi yaşadığınız ülkenin hukuka aykırı, haklarınızı ihlal eden uygulamalarından da koruyabiliyor.

Eğer siz de AB vatandaşıysanız çalışmaya katılmak için iki seçeneğiniz var: eposta adresine konu ile ilgili eposta gönderebilirsiniz.

just-eucitizenship-consultation@ec.europa.eu

Hayalinizdeki Geleceği Yaratmak Elinizde!

Çocuklarınıza hayal ettiğiniz toplumda, ülkede, AB'de yaşama fırsatı sunabilirsiniz. İş yerinde, okulda, sokakta, mahkemede, gençlik dairelerinde, yasalar önünde etnik kökeniniz ya da inançlarınız nedeniyle uğradığınız ayrımcılığa, dışlanmaya dur demek elinizde. Diğer AB vatandaşları ile eşit haklara sahipsiniz, yapmanız gereken ise haklarınıza sahip çıkmak.

Aile birleşiminde, ana dil öğreniminde, dinî bilgilenmede, inancınızı rahatça yaşayarak ibadet etmeniz (ibadethane, imam atanması gibi konularda), iş başvurularında, çalışma hayatında, güvenlik, sağlık, eğitim, hukuk alanında, sosyal güvenlik ile ilgili konularda göçmenleri hedef alan ayrımcı uygulama ve mevzuatlara karşı, ırkçı saldırılara karşı harekete geçebilir çok geç olmadan geleceğinize sahip çıkabilirsiniz.

En azından 2020'de nasıl bir AB görmek istemediğinizi, nasıl bir AB'de yaşamak istemediğinizi anlatın. Avrupa'da ırkçı saldırılara, göçmenleri hedef alan ayrımcı politikalara, mevzuatlara, uygulamalara karşı sesinizi yükseltmenin hâlâ zamanı gelmedi mi?

HOLLANDA VE BELÇİKA'DA SEÇİM RÜZGARI

Türklerin yoğun olarak yaşadığı iki ülke, eylül ve ekim aylarında sandık başına gidiyor... Hollanda ve Belçika'daki seçimler, aynı zamanda oy verme hakkına sahip Türkler açısından da büyük önem taşıyor... Vergisini veren, yaşadığı ülkenin geleceği açısından ortak kaderi paylaşan ve bu ülkelerin kalkınmasında önemli rol oynayan Türklerin artık demokratik ağırlıklarını hissettirme zamanı geldi... Özellikle, Avrupa'da yükselen ırkçılık karşısında Türk seçmenin kullanacağı oy çok önemli... Avrupalı seçmenlerin aşırı sağı güçlendiren yaklaşımlarını dengeleyecek ana unsurlardan biri de bu ülkelerde yaşayan ve oy kullanma hakkını elde etmiş göçmenler... Bu nedenle "Oyunuza Sahip Çıkın!"

Avrupalı vatandaşlar, kendi geleceğine yön verecek siyasileri belirlemek için sandık başına gidiyor. Bilinçli vatandaşlar nasıl bir ülkede, mahallede, toplumda yaşamak istediğini ortaya koyma hakkını kullanıyor. Peki ya siz?

İrkçi saldırılar, ayrımcı uygulamalar, göçmenleri zorlayan yasal mevzuatlar, göçmenlere yönelik muamelenin daha da sertleşmesi için birbiriyle yarışan siyasiler... Artık göçmenlerin de Hollanda'da, Belçika'da ya da diğer ülkelerde var olduğunu, vergi verdiğini gösterme zamanı geldi! Yaşadığınız ülkelerde seçim süreçlerini takip etmek, oy kullanmak çok kolay! Seçim süreçleri ve oy verme işlemi ile ilgili ayrıntılı bilgiyi bağlı bulunduğunuz belediyelerden, ilgili sivil toplum kuruluşlarından ya da Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığından (www.ytb.gov.tr) alabilirsiniz. Geleceğinize sahip çıkmak için, çok geç olmadan **oyunuza sahip çıkın!** Çünkü demokrasi Avrupa'da yaşayan ve "yabancı" olarak adlandırılan vatandaşlara kendi geleceğini, tıpkı bir Avrupalı gibi belirleme hakkını veriyor...

Avrupa için yeni denge

Avrupa Birliği sınırları içinde ırkçı-aşırı sağcı eğilimlerin yükselmesi, bu coğrafyada oy kullanma hakkına sahip olan Türkler başta, tüm yabancıların yeni denge unsuru olarak önem kazan-

masına neden oldu. Özellikle sosyal demokrat partiler ve yabancılara insan hakları çerçevesinde eşitlikçi yaklaşan tüm siyasi hareketler açısından "yabancı oyu" giderek büyük önem kazanıyor. Yabancıların siyasi yaşamdaki ağırlıklarının artması, gelecekte, Avrupa'nın eski bir hastalığının, yani ırkçı-ayrımcı siyasi hareketlerin kontrolüne girmesini önleyici en önemli etken olarak dikkat çekiyor. Aşırı muhafazakar, dinî-etnik ayrımcı tüm unsurlara karşı oluşturulan demokrasi cephesinde bu tür saldırılara hedef olan ülke vatandaşlarının yer alması, Avrupa'nın gelecekteki sağlıklı siyasi yaşamı açısından da çok önemli...

Genel Seçimler İçin Vatandaşlık Şart

Siyasal katılım hakkınıza sahip çıkmak ve genel seçimlerde oy kullanmak için önce yaşadığınız ülkenin vatandaşlığını almanız gerekiyor. Yaşadığınız ülkenin siyasal hayatına (genel seçimlerde) katılabilmek için vatandaşlık koşulu bulunuyor. Avrupa Birliği ülkelerinin gün vatandaşlığa geçişi her geçen daha da zorlaştırdığı bu dönemde, bir an önce "**vatandaşlığa geçmek**" siyasal hayata katılımın ilk adımı. İkincisi ise "**oy kullanmak**".

Yerel Seçimler İçin Belirli Süre İkamet Yeterli

Belirli bir süre ikamet, vatandaşlığa geçilme de yerel seçimlerde oy kul-

lanma imkânı veriyor. 14 Ekim'de yerel seçimler için sandık başına gidilecek Belçika'da, AB vatandaşları dışında, Belçika vatandaşlığı bulunmayanların oy verebilmeleri için asgari 5 yıl ülkede ikamet etmiş olması gerekiyor.

Hollanda Vatandaşları Türkiye'den de Oy Kullanabiliyor

Hollanda vatandaşları ülke dışında olsa da seçme hakkını kullanabiliyor. İşte yolları:

- Oyunu yurt dışında kullanıp posta yolu ile Hollanda'ya gönderebiliriz. Hollanda'da bağlı bulunduğu belediyeden kayıt isteği için Model M3 formunu isteyerek Hollanda dışında geçici ikametiniz olan adrese oy pusulasının gönderilmesini talep edebilirsiniz. 12 Eylül seçimlerinde oy kullanmak için Model M3 formunu kayıtlı bulunduğunuz belediyeye 15 Ağustos'a kadar göndermeniz gerekiyor.

- Hollanda'dan bir kişiyi, yerinize oy kullanabilmesi için vekil tayin edebilirsiniz. Vekâletname formunu (Model L8) doldurarak kayıtlı bulunduğunuz belediyeye posta yolu ile göndermelisiniz. Bu formun, 29 Ağustos'a kadar belediyedeki yetkililere ulaştırılması gerekiyor. Vekâlet vereceğiniz kişi, 18 yaşından büyük, Hollanda vatandaşı olmalı ve en fazla 2 kişinin vekâletini üstlenmeli.

AVRUPA

STK BULUŞMASI

TÜRKİYE ARTIK VATANDAŞINA SAHİP ÇIKIYOR

Dünyanın dört bir yanından geldiler... Yaşadıkları ülkelerde Türk toplumunun dertlerine sahip çıkmak için yola çıkmışlardı, ortak adresleri Ankara oldu... Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın kurdukları sivil toplum kuruluşlarının buluşmasında sorunlar masaya yatırıldı, çözüm yolları arandı...

Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının gerçekleştirdiği buluşmanın anlamı büyüktü... Sınırların dışındaki vatandaşlar, artık Türkiye'nin bütün sorunlara hâkim olduğunu ve "nerede bir Türk varsa o Türk'e sonuna kadar sahip çıktığını" gördüler...

Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç'ın şu sözleri her şeyi ortaya koydu: "Biz biriz, bütünüz, ortak sorunlarımızı konuşmak üzere burada toplandık, zira biz vatandaşlarımıza çözüm yolu bulmak için bu toplantıyı tertip ettik."

Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının çalışmasıyla yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın oluşturduğu sivil toplum kuruluşları, yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızla ilgili sorunları konuşmak üzere 7-8 Haziran 2012 tarihleri arasında Ankara'da buluştu.

Toplantı, Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının çalışmalarını gösteren tanıtım filmi ile başladı. Ardından toplantının açılış konuşmasını yapan Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç, sivil toplum kuruluşları temsilcilerine ortak menfaatler çerçevesinde birlikte hareket etme çağrısında bulundu. Yurtnaç, "Biz biriz, bütünüz, ortak sorunlarımızı konuşmak üzere burada toplandık, zira biz vatandaşlarımıza çözüm yolu bulmak için bu toplantıyı tertip ettik." şeklinde konuştu.

“Biz vize muafiyeti istiyoruz.”

Ardından kürsüye gelen AB Bakanını ve Başmüzakereci Egemen Bağış ise konuşmasına “Ana vatanınıza hoş geldiniz!” sözleriyle başladı. Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın Türkiye’nin gururu olduklarını ifade eden Bakan Bağış, vatandaşlarımızın artık çok daha güçlü bir yapıda olduklarını belirtti.

Vize konusuna da değinen Bakan Bağış’ın “Artık Avrupalılar bize vize kolaylığı sağlamak istiyorlar. Ancak biz bunu istemiyoruz. Biz vize muafiyeti istiyoruz.” sözleri salondaki davetliler tarafından alkışlandı. Ortak paydalarımız, farklılıklarımızdan daha çok, diyerek salona seslenen Bağış, “Sesinizin gür çıkmasını istiyoruz. Artık sesimizi yükseltme zamanıdır.” dedi.

“Bugünkü sorun entegrasyon değil, ırkçılık, ayrımcılık sorunudur.”

Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ yaptığı konuşmada yurt dışındaki Türk sivil toplum kuruluşlarının etkin çalışmalarına dikkat çekerek, “Siz herkese örnek oldunuz. Biz kendi ayaklarımız üzerinde durabiliriz mesajını bütün dünyaya verdiniz. Sizin Türkiye’ye yaptığınız katkılar tartışılmaz. Bundan dolayı ayrı ayrı gönül dolusu teşekkürler ediyorum.” dedi.

Bakan Bozdağ konuşmasını, “Artık Türkiye, daha güçlü bir Türkiye. Biz diyoruz ki nerede bir soydaşımız, nerede bir akrabamız varsa, nerede bir vatandaşımız varsa Türkiye orada olacaktır, onların yanında olacaktır, onlarla beraber olacaktır. Bunun için çalışıyoruz, bunun için gayret ediyoruz.” sözleri ile sürdürdü. Entegrasyon

konusuna da değinen Bakan Bozdağ, “Bizim entegrasyon sorunumuz yok. Bugünkü sorun entegrasyon değil eşit katılım sorunudur. Bugünkü sorun ırkçılık sorunudur, ayrımcılık sorunudur.” dedi.

Çifte vatandaşlık konusunda ise “Almanya gibi ülkeler çifte vatandaşlık hakkı vermiyorlar. Bu bir ayrımcılıktır, insan haklarına aykırı bir uygulamadır. Bu konuda yaşanan sıkıntıları Alman yetkililerine ilettilik.” diyen bakan Bozdağ, seçimlerde oy kullanılması ile ilgili de “Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımız artık yaşadıkları ülkelerde oy kullanabilecekler. Bu uygulama ilk olarak 2014 Cumhurbaşkanlığı Seçimlerinde gerçekleştirilecek.” dedi.

Toplantıda, verilen öğle arasının ardından, oturumların gerçekleştirileceği bölüme geçildi. STK Buluşması’nın

AVRUPA

ilk oturumunda yurt dışında yaşayan vatandaşların genel sorunları tartışıldı. Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ oturumun giriş konuşmasında yurt dışında yaşayan vatandaşların sorunlarına değindi, ardından katılımcılardan gelen, çeşitli konulardaki soruları cevaplandırdı.

STK Buluşması ilk günü ikinci oturumunda “Yurt dışında Çift Dilli Eğitim ve Eğitim Müşavirlikleri” konusu tartışıldı. Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Emin Zararsız, katılımcıların bu yöndeki sorularını cevaplandırdı.

Sivil Toplum Kuruluşları Buluşması'nın üçüncü oturumuna Gümrük ve Ticaret Bakanı Hayati Yazıcı katıldı. “Gümrüklerde Yeni Dönem” başlık oturumunda Bakan Yazıcı'nın genel değerlendirmelerinin ardından katılımcıların sorularına geçildi. Sivil toplum kuruluşları temsilcileri gümrüklerde

karşılaştıkları sorunları dile getirirken Bakan Yazıcı, vatandaşlarımızın sorularını cevapladı.

STK Buluşması, Gençlik ve Spor Bakanı Suat Kılıç'ın katıldığı, “Yurt dışında Yurt İmkânları ve Türkiye’de Yaz Kampları” başlıklı oturum ile devam etti.

Konuşmasına sivil toplum kuruluşları temsilcilerine hitaben “Vatanınıza hoş geldiniz.” sözleriyle başlayan Bakan Kılıç, Bakanlığın çalışma alanlarından ve faaliyetlerinden bahsetti. Bakan Kılıç konuşmasında “Yurt dışında yetişen gençlerimize yönelik yaz kampları için bir sınırlama koymadık. Gelen talepleri karşılayacağız.” derken, “Biz gençlerimize 15 günlük yaz kampları içerisinde millî kültür ve bilinci aşlamaya çalışıyoruz. Ancak asıl iş, öğrenciler geri döndükten sonra başlıyor. Bu konuda da söz konusu

ülkelerdeki sivil toplum kuruluşlarına büyük görevler düşüyor.” sözleri ile STK'lara yönelik beklentisini de dile getirdi. Bakan Kılıç'ın konuşmasının ardından katılımcıların sorularına geçildi.

“Çok güçlü bir topluluksunuz, gücünüzün farkına varacaksınız.”

STK Buluşması'nın ikinci gün ilk oturumu “Yurt dışında Aile Bütünlüğünün Korunması ve Ailelerinden Koparılan Çocuklar” başlığı altında yapıldı. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin oturumda, sivil toplum kuruluşları temsilcilerine birlikte hareket etme yönünde çağrıda bulunarak “Çok güçlü bir topluluksunuz, gücünüzün farkına varacaksınız.” dedi.

Bakan Şahin, “Sorunlarımız olabilir ancak öncelikle sorunlarımızın ne olduğunu iyi anlamamız gerekir. Ve

buna göre güçlü bir yapılanma içerisinde olmalıyız.” diye konuştu. Bakan Fatma Şahin, oturumun ardından sadece kadınların katıldığı bir toplantı düzenledi. Bakan Şahin, burada bayan katılımcıların sorularını cevaplandırdı.

STK Buluşması ikinci günü ikinci oturumunda “Yurt dışında Emeklilik ve İkili Sosyal Güvenlik Sözleşmeleri” konusu tartışıldı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, konuşmasına göç sürecine değinerek başladı. Bakan Çelik, vatandaşlarımızın 51 yıllık süreçte yaşanan sıkıntıları başarı hikâyesine dönüştürdüklerini, yaşadıkları ülkelerde ekonomik anlamda daha güçlü bir konuma geldiklerini ifade etti.

Bakan Çelik, STK temsilcilerinden siyasi oluşumlarda ve karar alma mekanizmalarında daha fazla rol almalarını isterken bu konuda Türkiye'nin de

her zaman yanlarında olduğunu dile getirdi. Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığını bu amaçla kurduklarını belirten Bakan Çelik, “Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızla yakından ilgilenen bu kurum, nitelikli uzman kadrosuyla büyük bir ihtiyacı gidermiştir.” dedi.

STK Buluşması ikinci günü öğleden sonraki oturumunda ise “Türk Dış Politikası ve Konsolosluk Hizmetlerinde Yeni Dönem” konusu ele alındı. Oturuma Dışişleri Bakan Yardımcısı Naci Kuru katıldı. Bakan Yardımcısı Kuru konuşmasında Türk dış politikasının son yıllardaki yükselişine değindi. STK temsilcileri soru-cevap kısmında yaşadıkları ülkelerdeki sorunlarla ilgili görüşlerini dile getirdiler.

“Bu toplantılarla sınırlı kalmayalım, interaktif bir çalışma içerisinde olalım.”

Başbakan Yardımcısı Sayın Bülent Arınç, STK Buluşması son oturumunda “Medya, İletişim, Siyaset” başlıklı oturumda sivil toplum kuruluşu temsilcilerine seslendi.

Anadolu Ajansı ve TRT'nin yayın politikasını ve çalışmalarını anlatan Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, “Bu toplantılarla sınırlı kalmayalım, interaktif bir çalışma içerisinde olalım. Bulduğunuz ülkelere ilgili kurumlarımıza görüşlerinizi, taleplerinizi bile iletebilirsiniz.” dedi.

İki gün süren ve 17 ülkeden gelen yaklaşık 600 sivil toplum kuruluşu temsilcisinin katıldığı STK Buluşması, Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç'ın kapanış konuşması ile sona erdi.

AVRUPA

Muhammet Zeki ÇELİK zeki.celik@ytb.gov.tr

İTALYA'DAKİ TÜRKLER

IL TURCO IN ITALIA*

* İtalya'da Bir Türk

Osmanlı İmparatorluğu'nun ilk büyükelçisini 1416 yılında İtalya'nın o dönemdeki şehir devletlerinden olan Venedik'e göndermiş olması bile Türkiye-İtalya ilişkilerinin tarihsel derinliğini göstermeye yetiyor... Bazen savaştık, bazen barıştık ama Türkler ile İtalyanlar iki Akdenizli komşu olarak her zaman güçlü bir dostluğu geliştirmenin yollarını aradılar. İtalya'da yaşayan Türklerin de İtalya-Türkiye ilişkileri kadar eski olmasa da 17. yüzyıla kadar giden bir geçmişi vardır. İtalya'daki ilk yerleşik Türkler, Venedik'teki Türk tüccarları sayılabilir. Her zaman önemli bir ticaret şehri olan Venedik'te 17 ve 18. yüzyıllarda Türk Tüccarlarının hem barınma hem de birtakım depo ihtiyaçlarını karşıladıkları Fondaco dei Turchi (Türk Hanı), muhtemelen Türklerin ilk yerleşim yeriydi.

Caterino Mazzola'nın ünlü operası Il Turco in Italia'nın yazıldığı dönemde belki bir olmasa da birkaç Türk yaşıyordu İtalya'da... Fakat şimdi İtalya'da yaklaşık 25 bin vatandaşımızın yaşadığı tahmin ediliyor. İtalya'da yaşayan Türklerin geçmişi çok eskilere gitmese de kimi zaman savaflara yol açmış kimi zaman ise sanat eserlerine konu olmuş Türk-İtalyan ilişkileri, Türklerin diğer Avrupa devletleriyle olan ilişkilerinden daha köklü ve derin.

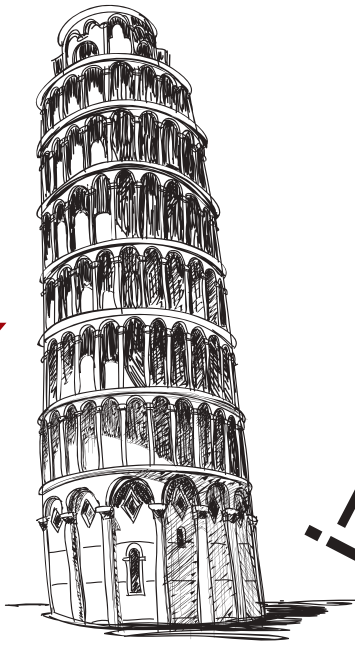
Türklerin, Avrupa'da Bizans'tan sonra karşılaştıkları medeniyetler Kutsal Roma İmparatorluğu ve bugünkü orta ve güney İtalya'yı kapsayan İtalyan şehir devletleriydi. Bazı tarihçilere göre, bu karşılaşmanın doğal bir sonucu olarak Osmanlı, Avrupa'ya ilk elçisini de 1416 yılında bu şehir devletlerinden biri olan Venedik'e göndermiştir. Bir deniz savaşı sonrasında saray çavuşlarından birinin yaveri, hırsızlanan antlaşma metnini Venedik'e götürmüştür. Osmanlı'nın, İtalyanlara karşı Akdeniz ticaretine hükmetme mücadelesi, elbette pek çok savaşa yol açmıştır. Mücadele neticesinde

Osmanlı, İtalyan Şehir devletlerinin Doğu Akdeniz ve Ege'deki ticaret kolonilerini sırasıyla ele geçirmiş; Fatih Sultan Mehmet döneminde ise İtalya'da Otranto Kalesi ele geçirilse de bir yıl sonra bırakılmıştır. Akdeniz ticaret yollarının kontrol edilmesinde en önemli rakibi olan İtalyanlarla, İslam'ın Avrupa'daki temsilcisi Osmanlı'nın ilişkilerinin hep kötü gittiği düşünülebilir. Fakat bu bütün tarih için geçerli değildir. Akdeniz ticaretini yürütme zorunluluğu Osmanlı'yı bu şehir devletleriyle mücadele etmek kadar diplomatik ilişkiler kurmaya da itmiştir. Birinci Dünya Savaşına geldiğimizde, 1871'de birliğini sağlamış İtalya ve son zamanlarını yaşayan Osmanlı, farklı cephelerde yer alıyordu. Savaş sonrasında işgal ettiği toprakları terk eden İtalya yeni Türk Devletini tanıyan ilk Avrupa ülkesi olmuştur. İtalya'daki faşist yönetim döneminde iki ülke arasında ortaya çıkan gerilim, soğuk savaş döneminde bu iki ülke aynı kutupta yer alınca yerini daha istikrarlı bir ilişkiye bırakmıştır. 1990'lı yılların sonunda terörist başının iadesi yüzünden ortaya çıkan gerilimler,

2000'li yıllarda özellikle Başbakanımızın İtalya Başbakanı Berlusconi'yle olan iyi ilişkileri sonrasında oldukça olumlu bir hâl almıştır. Bugün Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğini destekleyen İtalya hükümeti ve İtalyan halkı, Avrupa'daki en önemli müttefiklerimizden biridir.

"Türkler geliyor!"

Elbette, iki toplum arasındaki etkileşim, toplumlar arasında her zaman olumlu bir imaj oluşturmamıştır. Luther'in betimlemesiyle Avrupa'ya ceza olarak gönderilen ve Tanrı'nın gazabı olarak görülen Türklerin, Avrupa'da ve İtalya'da her zaman olumlu bir imaja sahip olduklarını söyleyemeyiz. Nitekim İtalyanlar, bugün karşılaştıkları birtakım olumsuz durumları Türk kelimesiyle oluşturdukları deyimlerle açıklamaktalar. Örneğin çok sigara içen biri için Fumare come un Turco (Türk gibi sigara içiyor.), çok küfürlü konuşan insanlar için Bestemmia come un Turco (Türk gibi küfür ediyor.) veya tehlike durumlarında Mamma li Turchi! (Türkler Geliyor.) deyimleri iki kültür

İTALYA

arasındaki etkileşim sonucu oluşmuş bazı olumsuz çağrışımlardır. İtalya'da yaşayan Türklerin de İtalya-Türkiye ilişkileri kadar eski olmasa da 17. yüzyıla kadar giden bir geçmişi vardır. İtalya'daki ilk yerleşik Türkler Venedik'teki Türk tüccarlarını sayılabilir. Her zaman önemli bir ticaret şehri olan Venedik'te 17 ve 18. yüzyıllarda Türk Tüccarlarının hem barınma hem de birtakım depo ihtiyaçlarını karşıladıkları Fondaco dei Turchi (Türk Hanı), muhtemelen Türklerin ilk yerleşim yeri idi. Venedik'teki meşhur Venedik Gettosunda bulunan Han'a 19. yüzyıldan itibaren ilgi azalmış, daha sonra ise müze olarak kullanılmıştır.

İkinci Dünya Savaşı'nın getirdiği yıkımla İtalya göç veren bir ülke olmuştur. Dolayısıyla 60'lı ve 70'li yıllarda Batı Avrupa'ya yönelen Türk işçi göçü İtalya'yı kapsamamıştır Hatta İtalyanlar, Türklerle birlikte Batı Avrupa'ya göç etmişlerdir. Bunun sonucunda bugün Türklerin ve İtalyanların Almanya'ya göçü ve göç veren ülkelerin vatandaşlarına sağladığı hizmetler sıklıkla karşılaştırılmaktadır. İtalya, özellikle Avrupa Ekonomik Topluluğuna üye olduktan sonra elde ettiği ekonomik büyümeyle başta Kuzey Afrika'dan olmak üzere uluslararası göç alan bir ülke konumuna gelerek yavaş yavaş Türkiye'den de göç almaya başlamıştır. 1970'lerden itibaren İtalya'ya yerleşen ilk Türk nüfusunun, bu ülkeye Türkiye'den değil Almanya'dan gelen Türkler olduğu düşünülmektedir. Başkanlığımız

ca yapılan İtalya alan çalışmalarında görüştüğümüz birçok Türk vatandaşı 'da bu teoriyi desteklemektedir. İkinci göç grubu ise 80'ler sonrasında ülkedeki siyasi ortamdan kaçmak isteyenlerle birlikte yeni iş olanakları arayışında olan vatandaşlarımızdan oluşmaktadır.

Türkler en çok Milano ve Como'da yaşıyor

İtalyan nüfus istatistiklerine göre günümüzde, 19.068 Türk vatandaşı İtalya'da yaşıyor. 2010 yılı Konsolosluk tahminlerine göre bu rakam 25.000. Yani artık İtalya'da bir Türk değil, 25 bin Türk var. Türkler daha çok, İtalya'nın daha gelişmiş kısmı olan Kuzey İtalya'da yaşıyor. Milano ve Como en yoğun Türk nüfusuna sahip İtalyan şehirleri. Zaten başlıca Türk STK'ları da bu şehirlerde bulunmaktadır. Yine Başkent Roma, Modena, Venedik ve Torino şehirlerinde de vatandaşlarımız yaşamaktadır. Tarihi ve mimari estetiğe sahip binalarla dolu İtalya'da Roma Büyükelçiliğimiz de 1887 yılından beri, bunlardan biri olan Palazzo Gamberini'de vatandaşlarımıza hizmet vermektedir. Türklerin daha yoğun olduğu Milano'da ise Milano Başkonsolosluğu hizmet vermektedir.

İtalya'daki Türk Sivil Toplum Kuruluşları

Diğer ülkelerde olduğu gibi Türk Vatandaşları çeşitli ihtiyaçlarının çözümünü konusunda çeşitli dernekler kurdular. Bunlar öncelikli olarak ibadetlerini yapabilmeleri için dini amaç-

larla kurulmuş STK'lardı. Millî Görüş Teşkilatı, Alevi Bektaşî Derneği, Dİ-TİB bunların önde gelenlerini teşkil etmektedir. Türk toplumunun ekonomik etkinliğinin artmasıyla birlikte Türk İş adamları Derneği gibi ekonomik amaçlar güden dernekler de oluşturulmaya başlanmıştır.

Türkler sanatta da etkinler

İtalya gibi sanatın ön planda olduğu bir ülkede, tanınmış Türkler pek tabii sanat alanından... İtalya'da en tanınmış Türklerin başında 2008 yılında kaybettiğimiz, devlet sanatçısı Leyla Gencer, İtalyanların verdiği isimle La Diva Turca gelmektedir. Yalnızca İtalya'da değil pek çok ülkede operalarda yer alan Leyla Gencer, İtalya'daki ilk temsilcilerimizdendir. Gencer'den sonra, sanat eğitimi için İtalya'ya gitmiş ve başarılı olmuş ikinci isim elbette Ferzan Özpetek. Pek çok başarılı filme imza atan Özpetek, 2011 Eylül ayında İtalya'da düzenlenen Roma Türk Festivalinin de onursal başkanlığını yapmıştır.

Güney Avrupa'daki kültürel, diplomatik ve ekonomik ilişkilerimiz açısından önemli bir yeri olan İtalya'yla ilişkilerin geliştirilmesi için ülkemizin ilgili kurumları yoğun bir çaba harcamaktadır. İkili diplomatik ve ekonomik ilişkilerin geliştirilmesine paralel olarak bu ülkede yaşayan vatandaşlarımızın yaşam standartlarını artırmak ve ülkemizden bekledikleri birtakım hizmetleri kendilerine sunmak amacıyla yine ilgili kurumlarımıza çok iş düşmektedir.

AVRUPA

Ünal KOYUNCU unal.koyuncu@ytb.gov.tr

GENÇLİK DAİRELERİ VE TÜRK AİLELERİ ÇALIŞTAYI

“Gençlik Daireleri” Ankara gündeminde... “Gençlik Daireleri ve Türk Aileleri Çalıştayı”, Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının ev sahipliğinde Ankara’da yapıldı. Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ: Ne yazık ki insanlarımızı eğitim vermeden gönderdik... Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Şahin: Güçlü Türkiye, bu sorunu çözer... YTB Başkanı Yurtnaç: Hasanların artık Hans olmalarını istemiyoruz...

Avrupa’daki Türk ailelerinin Gençlik Daireleriyle yaşadıkları sorunların ve çözüm önerilerinin ele alındığı “Gençlik Daireleri ve Türk Aileleri Çalıştayı” Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının ev sahipliğinde Ankara’da gerçekleştirildi. Çalıştaya Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin, Dışişleri Bakan Yardımcısı Naci Kuru’nun yanı sıra Almanya, Avusturya, Hollanda ve Belçika’dan konuyla ilgili uzmanlar ve psikologlar katıldı.

BOZDAĞ: YOL HARİTAMIZ ÖNEMLİ...

Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, Ankara’da düzenlenen çalıştayda yaptığı konuşmasında bu tür organizasyonların ve müzakerelerin bizlere, doğru yol haritasını göstereceğini söyledi. Geçtiğimiz yıl “Almanya’ya Göçün 50. Yılı” münasebetiyle çeşitli etkinlikler yaptıklarını hatırlatan Bozdağ, orada dinlediği hikâyelerin kendisini çok üzdüğünü söyleyerek şunları kaydetti: “Çünkü o hikâyeler, adeta yüzme bilmeden denize atılan insanların hikâyesi gibi geldi bana. Hiçbir eğitim verilmeden, yol bilgisi, rehberlik yapılmadan insanlarımızı oralara gönderdik.” dedi.

ŞAHİN: SORUNLARI ÇÖZECEĞİZ...

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin, Gençlik Daireleri ve Türk Aileleri Çalıştayı’nda yaptığı konuşmasında, fiziki mesafelerin değil gönüller arasındaki mesafelerin önemine değinerek “Bu mesafe

bizde her zaman için sıfır olmuştur” dedi. Bakan Şahin, “Biz artık güçlü bir Türkiye’yiz, bu sebeple iş birliklerimiz çok önemli. Çok güçlü bir tarihten geliyoruz. Bu medeniyetin bizim üzerimize verdiği çok önemli bir sorumluluk ve emanet var. Bu emanetin hakkını verebilmek için koordinasyon içinde olmamız ve birimler arası koordinasyonu güçlü hâle getirmemiz gerekiyor.” diye konuştu.

Sosyal konularda önemli iş birlikleri gerektiğini de vurgulayan Şahin, “Güçsüz bir Türkiye, Avusturya’da, Viyana’da istediği kadar etkili olamaz. Ama biz artık lider bir ülkeyiz. Bölgenin ve dünyanın barışında artık söz sahibi bir ülkeyiz. O zaman bu gücümüzü bu sorun alanlarını çözecek şekilde de birleştirmek zorundayız.” dedi. Bakan Şahin, “Biz bu çalışmalarla bunu yapabilecek duruma geldiğimizi görüyoruz.” diyerek bu çalıştayın benzerinin Hollanda, Avusturya ve Almanya’da da yapılmasının planlandığını sözlerine ekledi.

KORU: TEŞHİS ÇOK ÖNEMLİ...

Dışişleri Bakan Yardımcısı Naci Kuru, Dış İşleri Bakanlığı olarak yurt dışında yaşayan tüm vatandaşlar için hizmet alanlarını genişlettiklerini ifade etti. Toplantıyı organize edenlere teşekkür eden Bakan Yardımcısı Naci Kuru toplantının önemine işaret ederek şunları söyledi: “Bir sorunu çözmek için, düzgün bir resim olması gerekmektedir. Eğer önümüzdeki resim düzgünse sorunu daha net çözebiliriz.” dedi.

YURTNAÇ: HASAN’LARIN HANS OLMASINI İSTEMİYORUZ...

Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç, çalıştayın açılışında, toplantının amacının yurt dışında yaşayan gençlerimizin sorunlarına çözüm aramak olduğunu vurgularken “İnsanlarımıza sonuna kadar destek olacağız, Biz Hasanların Hans, Hanslarında Hasan olmasını istemiyoruz; amacımız görev alanımızdaki sorunları ilgili bakanlara ileterek çözüm yolları bulmaktır.” dedi.

ENTEGRASYON TAMAM, ASİMİLASYONA HAYIR!..

Başka bir topluma geçerken entegrasyonun önemli olduğuna ama asimilasyon olmaması gerektiğine vurgu yapan Bakan Yardımcısı Bekir Bozdağ şöyle konuştu: “Bizim evladımız asimile olmuş bir Alman, Belçikalı, Avusturyalı veya Hollandalıya dönüyor. Bizim bu konuda sessiz kalmamız, kendi hakkında karar verme yeteneği, kendine bakma gücü olmayan küçücük yavrularımızın asimilasyonuna çok açık şekilde göz yummamız anlamına geliyor. Bu konuda herkesin duyarlılık göstermesi gerekir. Eğer biz sahip çıkmazsak ve bu evlatlarımız asimile olurlarsa bunda hepimizin ortak sorumluluğu olacaktır.”

AMMER

New Jersey'de BİR CAMİİ ÖYKÜSÜ

Merva ORHAN merva.orhan@ytb.gov.tr

Amerika'da yaşayan Türkler, bir Kültür Evi yapmak için yola çıktılar... Amaçları, bu yapının içinde bir de mescite sahip olmak, özellikle dinî ve ulusal bayramlarda programlar düzenleyerek toplumu bir arada tutmaktı... Ortaya Bergen Camisi ve Kültür Merkezi çıktı... Büyük fedakarlıklar yapıldı ve dayanışma yaşandı... İşin en ilginç yanı ise binanın, kapanmış bir Mason Locası'nın satın alınmasıyla yaşama geçirilmesiydi...

Adına "küreselleşme" dediğimiz tılsımlı gelişme bütün kültürlerin kaynaşmasına yol açtı. Bu gelişmede en önemli sonuçlardan biri, düne kadar "belirli bir coğrafyanın içine sıkışmış gibi görünen" İslamiyet'in sınır tanımaz bir şekilde yaygınlık kazanması kuşkusuz...

Osmanlı İmparatorluğu'nun Balkanlar'a kadar taşıdığı İslamiyet, günümüz Avrupa'sının artık kültürel gerçeği... Dünyanın dört bir yanından yaşanan göç dalgaları bu dinin giderek Avrupa kültürünün ana zeminlerinden biri olmasına yol açıyor...

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki gelişme çok farklı kuşkusuz... Yeni Dünya, İslamiyet'i önce, ırkçılığın-ayrımıcılığın hâkim olduğu dönemlerde doğan "Afrika-Amerikalı hareketinin" önemli bir unsuru olarak tanıdı... Devamında, bu ülkeye dönük Müslüman

göçü, İslamiyet'in, 11 Eylül 2011 yılında yaşanan talihsiz terör saldırılarına karşın, Amerikan toplumunun önemli bir gerçeği olmasını sağladı...

Amerika gibi dev bir ülkede Müslüman çoğunluğunun artması da orada yaşayan başta Türk kökenli vatandaş ve soydaşlarımız olmak üzere birçok Müslümanı, kendi kültürlerini ve geleneklerini muhafaza etme çabalarına sevk etmiş durumda...

Ama bu yazıyı ve yaptığımız söyleşileri önemli kılan en çarpıcı nokta, Amerika'da bir Mason Locası'nın camiye çevrilmesi idi.

VE İŞTE HİKAYESİ...

Bütün her şey, Türk toplumunun dinî ve ulusal bayramlarda özel programlar düzenlemek üzere bir Kültür Evi oluşturma fikriyle başladı... Bu harekete öncülük eden Cavit Öncül'ün anlattıkları ise ortaya üzerinde durup düşünülmesi gereken bir öykü çıkarttı...

"Bu oluşum şöyle başladı. Amerika'da bir grup genç kendi aralarında konuşurlarken hem cami hem kültür merkezi ve bir dernek kuralım diye bir fikir yürütmüşler. Biz de Amerika'da cami işleriyle ilgilendiğimiz için, diyanetin görevli hocasıyla beraber, yine bir başka camimiz olan Ulu Cami imamımız Özcan Güngör hocamız bize böyle bir teklif getirdi. Biz de tabii ki gençlerimizin bu heyecanına karşılıklı vermek ve tecrübelerimizi paylaşmak için bu teklifi anında kabul ettik."

Öncül'ün anlattıkları, ortaya bakın nasıl bir öykü çıkarıyor: "Tabii hemen harekete geçmemiz gerekiyordu ve derhal yer arayışına girdik. Önce kilise aradık çünkü ibadet yeri yapabilmek için mevcut bir ibadet yerini camiye çevirmek Amerikan şartlarında çok

Sadece müslümanlar ile değil, diğer din mensupları ile de iyi ilişkiler kurulması hedeflenmiştir...

daha kolaydı. İbadet yeri olmayan bir yeri camiye çevirmek ve izin almak daha zordur. Yer arayışlarımız devam ederken bir kilisenin karşısında Mason Loca'sına ait bir bina tespit ettik. Bina yaklaşık 2 sene satılık durdu. O zamanlar emlak pahalı olduğu için 2 milyon doların üzerinde bir fiyat isteniyordu. Tabii Allah'ın yardımıyla ve birtakım görüşmelerin ardından yaptığımız pazarlıklarla 2 milyon dolarlık binayı 900 bin dolara almak nasip oldu. Hemen inşasına başladık, iki buçuk ay süren inşaat çalışmalarının ardından binanın altındaki bütün yapıyı tamamen söküp ana girişini yeniledik, engelliler için yol yapıp laboratuvar düzeneği yaptık. Bunun yanı sıra mutfak, yemekhane, abdesthane ve kütüphane gibi yerleri yeniden dizayn ettik, neredeyse 100 yaşında olan bir binayı yeniden inşa ederek nihayetinde tamamladık..."

Anladığım kadarıyla sadece bir cami değil, aynı zamanda bir kültür ve yaşam merkezi inşa etmişsiniz...

"Zaten Bergen Camisi ve Kültür Merkezi" olarak geçiyor. Hem kültür merkezi hem mescit. Yani vatandaşlarımız gelmek istediklerinde dinî vazifelerinin yanı sıra kütüphane desteği görecektir ve bilgi ve tecrübe paylaşımı ile bir kazanım elde edecekler. Zaten şu an gençlerin yoğunlaşmaya başladığı bir muhit. Özellikle ramazan aylarında dolup taşıyor, özellikle gençlerin ilgisi bizi oldukça duygulandırıyor. Diyanet İşleriyle devamlı irtibat hâlindeyiz."

Binadaki bazı Masonik işaretlerin hatıra olarak saklandığını da sözlerine ekleyen Öncül, "Masonlar yaklaşık 100 sene önce Loca'nın inşasına başladıklarında kendi amblemlerini taşıyan bir kutuyu tuğlaların arasına gizlemişler. Ve biz inşaat esnasında o döneme ait üye sayılarına, isimlere, gazete kopyalarına, ve hatta paralarına kadar her şeye rastladık." dedi.

Şu anda 3 katlı bir binanın en üst katı cami, orta kısmı çocuklara Türkçe ve Türk kültürünün öğretildiği derslik olarak kullanırken bir katında da kütüphane mevcut...

Birkaç ay önce, Amerika'da düzenlenen Türk günü yürüyüşüne katılan ve Bergen camisi'ni gezme fırsatı bulan Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, caminin eskiden mason locası olduğunu öğrendiğinde; "Dayanışma içerisinde olmak güzel, Osmanlıda böyle idi. Cami, kilise ve havranın iç içe bulunduğu yapılar halen bazı illerimizde mevcut." diyerek aynı anlayış ve hoşgörünün günümüzde de yaşatılmasına işaret etti ve caminin mimarlarına teşekkürlerini ilettiler.

Şu anda, Türk-Amerikan Diyanet Vakfının mülkiyeti altında hizmet veren "Bergen Camisi ve Kültür Merkezi", Diyanet İşleri Başkanlığınca yürütülen ve Din Hizmetleri Ataşeliği bünyesinde kurulmuş olan Amerikan-Türk Diyanet Vakfının (TARF) New Jersey'de bir şubesi hâline getirilerek isteyen tüm vatandaş ve soydaşlarımızın üye olabilmesi sağlanmıştır.

1915 yılında bölgede meskun bulunan ve Amerikalı masonlar tarafından yaptırılan locanın bir süre önce müdavimi kalmaması nedeniyle satılığa çıkarılması üzerine harekete geçildi...

Daha geniş bir söylemle, isteyen tüm insanlara ve çocuklara İslam dinî, Türk Dili, coğrafyası ve Türk kültürünün öğretildiği bir merkez olması hedeflenen "Bergen Camisi ve Kültür Merkezi", bölgede yaşayan insanların uyum içinde, kendi manevi değerlerine bağlı kalabilmeleri için geliştirilmiş ve tüm imkânlarıyla hizmet etmeyi amaçlamıştır.

Bergen Camisi ve Kültür Merkezi Yöneticileri, aynı zamanda diğer din mensupları ile de diyalog ve iyi ilişkiler kurmak suretiyle dinimizi ve milletimizi temsil etmeyi hedefleyerek gönüllü hizmet elçiliği görevlerini sonuna kadar yerine getiriyorlar.

Sadece müslümanlar ile değil, diğer din mensupları ile de iyi ilişkiler kurulması hedeflenmiştir...

Londra'daki Kıbrıslılar

Mihrişah Safa mihrisahsafa@aol.com

Bir gerçeği kabul edelim... Günümüzde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde yaşayan Kıbrıslı Türklere daha fazlası İngiltere'de yaşıyor... 300 bine yakın bir nüfustan söz ediyoruz!.. Üstelik, yerleşik, yasal yaşama hakkına sahip ve İngiltere'ye özellikle ekonomi alanında büyük katkılar sağlayan bir topluluk bu...

Kıbrıslı Türk göçmenlerin İngiltere serüveninin, esas olarak Birinci Dünya Savaşı yıllarında başladığı biliniyor... Bu nedenle İngiltere'de bugün dördüncü nesil Kıbrıslı Türkler yaşıyor... Bu gelişmede esas olarak, Kıbrıs'ın İkinci Dünya Savaşı sonuna kadar bir İngiliz kolonisi olması büyük rol oynadı...

AVRUPA'nın en batısında yer alan Büyük Britanya, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti dışında en fazla Kıbrıslı Türk'ün yaşadığı ülkedir. Hatta İngiltere'de KKTC'dekinden çok daha fazla Türk'ün yaşadığı tahmin edilmektedir.

Bazılarına göre bu sayı 150 binden fazla, bazı kaynaklara göre ise 300 bine yakındır. Kıbrıslı Türklerin İngiltere'ye ilk gelişinin kesin tarihi bilinmese de yakın tarihte ilk göçmenlerin Birinci Dünya Savaşı sonrasında Kıbrıs Adası'ndan, İngiltere'ye geldiği biliniyor. O dönem İngiliz Kolonisi olan Kıbrıs'ta, İngiliz ordusunun çeşitli kademelerinde yer alan ve savaşa da katıldığı bilinen Kıbrıslı Türklere bazıları başkent Londra'ya gelip yerleşir. Ve bir adadan, diğer adaya göç eden Kıbrıslı Türklerin 20'nci

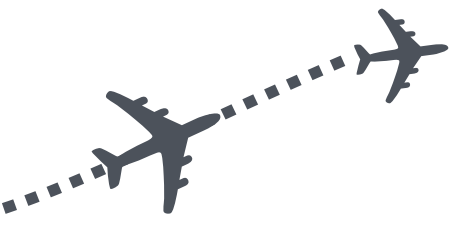

yüzyıldan, 21'inci yüzyıla geçişle başlayan serüveni, birkaç yıllığına geldikleri İngiltere'de bugün 3'üncü, 4'üncü nesle geçişleriyle devam eder..

Kıbrıs'tan gelen Türklerin sayıya arttığı dönem ise geliş, İkinci Dünya Savaşı sonrasında rastlar. Ve yine orduda görevli Kıbrıslı Türkler, savaş sonrası gelip İngiltere'ye yerleşirler. O tarihlerde Kıbrıs İngiliz kolonisi olduğu için Kıbrıs'tan İngiltere'ye gelmek, kolaydır. Ekonomik nedenlerle Kıbrıs'ta

iş bulamayanların göçüydü bu geliş. Eğitim için gelenlerin sayısı 1945-1950'lerde, iş bulmak için gelenlerden daha azdı.

Bugün evlerinde Türk ve KKTC bayrağı asılı bulunan, merhum Rauf Denктаş ve merhum Bülent Ecevit'in fotoğ-

KIBRIS

raflarını, Mustafa Kemal Atatürk'ün fotoğrafıyla birlikte evlerinin duvarına asan Kıbrıslı Türklerin sayısı binlerdedir. Geldikleri vatani hiç unutmayan, sık sık çocuk ve torunlarıyla adalarını ziyaret eden Kıbrıslı Türkler, Kıbrıs Davasına adada yaşayan hemşehrileri kadar bağlıdırlar.

Kıbrıslı Türklerin 2. Dünya Savaşından sonra daha fazla, Kıbrıslı Türk İngiltere'ye gelir. Çoğu, Güney Londra'ya yerleşir ve oradaki bisküvi fabrikasında çalışmaya başlar. Ayrıca otomobil lastiği üreten fabrikada çalışanlar da fazladır. O tarihlerde Londra'da Kıbrıslı Türkler tek tüktür. Bu arada, vatanlarından uzak bir avuç Kıbrıslı Türk 1951 yılında Kıbrıs Türk Cemiyetini kurar.. Bugün 61'inci yılını kutlayan KTC, Avrupa'nın da ilk ve en eski Türk derneğidir. Burada buluşan Türkler için KTC, adeta vatanlarının bir uzantısıdır. Millî davaları burada tartışılır, millî günlerde burada toplanılır. 1958 yılında dönemin Türkiye Başbakanı Adnan Menderes'in desteği ve maddi katkısıyla Oxford Street'e yakın, Soho'da D'arblay Street'de Kıbrıs Türk Cemiyetine bir dernek binası alınır. Dernek uzun yıllar Kıbrıs davasının İngiltere'deki en hararetli günlerine tanık yerlerden biri hâline gelir.

1960'da Kıbrıs Cumhuriyeti'nin ilanıyla İngiliz Kolonisi vatandaşlığından çıkan Türkler, Kıbrıs Cumhuriyeti pasaportu alırlar. Ve bu tarihten sonra İngiltere'ye eğitime gelen Kıbrıslı Türklerin sayısı da artar. Hanımların çoğu dikiş bildiği için, erkek ve kadınların çoğu, sahipleri genellikle Yahudi olan konfeksiyon atölyelerinde çalışmaya başlar. Evindeki makinasında dikiş diken hanımlar

da bir hayli fazladır. O yıllardaki en büyük güçlüğün ev bulma olduğu söylenir. İkinci Dünya Savaşı'ndan büyük zararlar çıkan İngiltere'de birçok evde birden fazla aile yaşamaktadır. Kıbrıslı Türkler de bu zorunluluğu yaşar. O yıllarda Kıbrıslı Türk ailelerin en büyük isteği gece – gündüz çalışıp ev almak ve borcunu bitirmektir. Konfeksiyon işinde Yahudilerin konfeksiyon işinden daha büyük üretime geçmesiyle onlardan doğan boşluğu Kıbrıslı Türkler doldurur. Ve kısa zamanda irili ufaklı konfeksiyon atölyesi ve fabrikalarla 1970- 1980'lerde bu iş dalında büyürler.

Bu arada adada 1974 Barış Harekatı olmuş, tüm Kıbrıslı Türklerin gözü kulağı radyo ve TV'lerde adadan gelecek habere kilitlenmiştir. Davalarına sonuna kadar kendilerini adayın Kıbrıslı Türkler, ellerinde Türk bayraklarıyla sık sık Trafalgar Meydanı'nda yürüyüşler yapıp seslerini duyurmaya çalışırlar. Bu arada İngiltere'deki Kıbrıslı Türk nüfusu da 1974'ten sonra daha artmaya başlar. 1975'te Kıbrıs Türk Federe Devleti kurulur ve Trafalgar Meydanı'nda KTFD'nin ilk temsilciliği açılır. İngiltere'deki Kıbrıslı Türklerin siyasi görüşü, o yıllarda Türkiye Hükümetinin izlediği politikaya paraleldir. Lobicilik çalışmaları da o yıllarda hareketlenir.

Bu yıllar, Kıbrıslı Türklerin konfeksiyon sektöründen "catering" yani gıda sektörüne geçiş yıllarıdır. Fast foodların çoğu Kıbrıslı Türklerin eline geçer, özellikle Wimpy Bar'ların yüzde 85'ine yakını Kıbrıslı Türklerindir. Kuru temizleme işi, "köşe bakkal" açma dönemi de bu yıllarda

başlar. Konfeksiyon işinde de büyüme dönemi açılır kadın ve erkek giyimi üreten büyük fabrikalar Kıbrıslı Türkler tarafından kurulup, işletilir. Ekonomik açıdan güçlenen Kıbrıslı Türkler, siyasete de atılmaya başlarlar. Muhafazakar, İşçi ve Liberal Demokrat Partiden yavaş da olsa Kıbrıslı Türkler belediye meclis üyeliklerine seçilirler. Bugün İngiliz Parlamentosunun üst kanadı Lordlar Kamarasının ilk ve tek Türk üyesi Barones Meral Hüsesein-Ece bir Kıbrıslı Türk'tür. Ve 1950'lerde Kıbrıs'tan Londra'ya göç eden bir Kıbrıslı Türk'ün kızıdır...

21'inci yüzyıla gelindiğinde geride kalan 65-70 yıl içinde İngiltere'de kök salan Kıbrıs Türk nüfusu, üçüncü, dördüncü nesille modern yaşama ayak uydurmuş, kimliklerini kaybetmeden, kendilerine has dillerine sahip çıkararak entegre olmuş bir toplum hâline gelmiştir. Henüz bir milletvekili çıkartamasa da işçi olarak gelen dedelerinin, babalarının çok çalışmasıyla çocukları, torunları bugün doktor, avukat, muhasebeci, akademisyen, araştırmacı, finans uzmanı, taşımacılık, inşaat sektöründe profesyonel meslek sahibi olmayı başarmıştır. Çoğu yüksek öğrenimli Kıbrıslı Türk gençleri, 21. asır İngiltere'sinde önemli iş dallarında kök salmaya şimdiden başlamıştır.

TOPLUMUN İLK MUHASEBE VE MALİ MÜŞAVİRİ

Zeren Safa, Londra'daki Kıbrıslı Türk toplumunun diplomalı ilk muhasebe ve mali müşaviridir... Toplumun yarım asırlık tarihinin en yakın tanıklarından olan Safa, işi gereği toplumun ekonomi fotoğrafını da en iyi çekenler arasında sayılabilir. Londra'da 10 yıl önce kurulan Turkish Forum UK'in başkanlığını sürdüren işadamı; 1945'de Lefkoşa'da 3 kardeşin en büyüğü olarak doğmuş. Annesi Vedia ve babası İsmail Safa, öğretmendir. Safa, çocukluk yıllarını "Harp çocuğuyum. Kıtılık vardı. Buna rağmen rahat ve başarılı bir öğrencilik yaşamım oldu. Okumaya çok meraklıydım." diye anlatıyor. 1957'de adanın en iyi okulu sayılan "Lefko-

şa İngiliz Okulu"nu kazanan Safa, 1963 yılından bu yana Londra'dır.

Baba İsmail Safa'nın, 1963'te Kıbrıs Cumhuriyeti Londra Başkonsolosluğuna görevli olarak atanmasıyla Zeren Safa'nın da Londra yaşamı başlar. Aynı yılın aralık ayında Kıbrıs'ta EOKA'nın kanlı saldırıları başlar. 1964'ün başında babası işten çıkarılır ve kısa bir işsizlik dönemi sonrasında Southwark Belediyesi Sosyal Yardım Dairesi'nde işe başlar.

Safa o yılları şöyle anlatıyor:

"1965'e kadar Kıbrıs'tan Londra'ya gelenlerin çoğu iş arayanlardı. İlk gelenler Güney Londra'da yerleşiyor ve çoğu Yahudilerin elinde olan tekstil atölyelerinde çalışıyorlardı. Bir de bizimkilerin çalıştığı büyük bir bisküvi fabrikası vardı ki 'Piskot fabrikasında işlerim.' derlerdi."

"Londra'ya gelmeden önce Lefkoşa İngiliz Okulunu henüz bitirmemiştim fakat bütün 'A level'lerimi tamamlamıştım." diyen Safa, 1963'te muhasebe eğitimi almaya başlar, aynı zamanda da Yahudi bir patronun yanında staja başlar. Geceleri de mesleği ile ilgili farklı destek kursları da alır

ve 1967’de bütün sınavları başarıyla vererek toplumun ilk muhasebecisi olur. 1967’de de Holborn’da küçük bir ofiste Msteven & Co adıyla kendi şirketini kurar.. Safa o günleri şöyle anlatıyor:

“O yıllarda Londra’da okumak isteyenlere çok fırsat vardı. Londra’da kitapları gördüğümde gözlerim yaşarmıştı çünkü Kıbrıs’ta kaynak bulmak çok zordu ve British Council Kütüphanesinde kitap okuyabilmek için sıraya girerdik. Ben mesleğe atıldığımda toplum üyeleri muhasebe nedir bilmiyorlardı. Toplum nüfusu dolayısıyla esnaf sayısı da çok azdı. İlk müşterilerimin çoğu İngilizler oldu. O dönemde İkinci Dünya Savaşı’na katılmış askerler emeklilik paralarıyla kafe

ZEREN SAFA, LONDRA’DAKİ KIBRISLI TÜRK TOPLUMUNUN DİPLOMALI İLK MUHASEBE VE MALİ MÜŞAVİRİDİR...

işine giriyordu. Çoğu Kıbrıs kökenli olan Türkler ise ‘workman câfe’ açıyor ya da çoğu Yahudi patronların sahibi olduğu Oldgate ve Commercial Road’daki fason üretim yapan atölyelerde işçilik yapıyordu.”

1975’ten sonra Yahudi patronların, konfeksiyonda üreticilikten tüccarlığa geçmesiyle boşluğu Kıbrıs kökenli Türk ve Rumların doldurduğunu anlatan Safa, “Kendi işini kuran Türkler çoğalınca hâliyle bizim işler de arttı. Şimdi çoğunun kendi muhasebe şirketi olan Türk elemanlarla kadroyu genişlettim.” diyor.

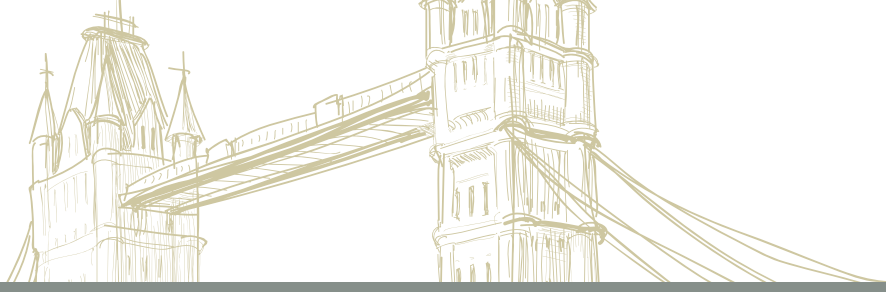
1977’de müşteri portföyüne Hürriyet Londra’yı da katan Safa, çok iyi arkadaş olduğu Hürriyet muhabiri Faruk Zabcı ile “keyif işiydi” diye tanımladığı ortak konser organizasyonları da yapmaya başlar. Kurdukları Dream Star Ltd. ile Bülent Ersoy, Ajda Pekkan, Gönül Yazar ve Emel Sayın gibi Türkiye’nin önemli sanatçılarını merkez Londra’daki Palladium gibi önemli konser salonlarında toplum üyeleriyle buluştururlar.

İş yaşamındaki başarısı kadar sosyal çalışmalarda da adını

duyuran Safa, 2002’de Turkish Forum UK’in kurucu üyesi ve 2010’dan bu yana da başkanıdır. Safa, Turkish Forum UK’in amacını, “İngiltere’de yaşayan Türkleri sosyal, ekonomik açıdan ve eğitim alanında desteklemek, Avrupa’nın diğer ülkelerinde yaşayan toplum üyeleriyle bağ kurmak, bilinç yükseltici ve eğitici paneller düzenlemek” diye açıklıyor.

Turkish Forum UK, ilk açık hava Türk Festivali’ni ‘Turkish Fest’ 2004’te Thames kıyısında, Londra’nın sanat merkezi South Bank’ta düzenledi. Safa, geleneksel olarak temmuzun ilk haftasonu düzenlenen ve yüz binin üzerinde ziyaretçi çekmeyi başaran festivalin amacını şöyle açıklıyor:

“İngilizlerin gözünde Türk kültürünü pubolan sonra yenilen kebabın ötesine taşımak. İngilizlere Türk kültürünü tanıtmak, entegre olma uğraşısındaki toplumun sayısal büyüklüğünü duyurmak ve İngilizleri Türkiye’ye gitmeye özendirmek.” 2011’de 6’ncı kez yapılan festival’e, 2012’de Londra’da olimpiyatların yapılması sebebiyle güvenlik gerekçesiyle izin verilmedi.

Artık Hepimiz “HALKIN DİPLOMATIYIZ”

Ahmet Demirok

Mehtap ALTINOK
mehtap.altinok@ytb.gov.tr

Türkiye'nin Londra Başkonsolosu Ahmet Demirok, Kulu doğumlu. Bu nedenle, Türk insanının Avrupa'da yaşadığı sıkıntıları çok iyi biliyor. “İsveç'teki Kululu hemşerimin sorunları çoktu, diplomat olmayı bundan istedim.” diyor...

Komşuluk ilişkilerine önem veren bir sosyal kültür, önemli Demirok için, bu nedenle vatandaşla içiçe yaşamayı tercih ediyor... Vatandaş da ona, “Vatandaşın Başkonsolosu” Unvanını vermiş bile...

“Bizim anlayışımız hizmeti vatandaşın ayağına götürmek hâkim değil, hadim olabilmek... Her zaman vatandaşlarımızın yanında olmaya çalışıyoruz. Artık vatandaşın başkonsolosu diyorlar...”

O, bir “Başkonsolos...” Dışişleri Bakanlığının seçkin bir diplomatı... Türkiye'nin Londra Başkonsolosu Ahmet Demirok'tan söz ediyoruz. 1970 yılında Konya'nın Kulu kazasında dünyaya gelen Demirok, Orta Doğu Teknik Üniversitesini kazanana kadar Kulu'dan dışarı çıkmamış bir isim. 9 çocuklu sıradan bir Anadolu ailesinin en küçük evladı. Doğduğu topraklarla ilişkilerini hâlâ koparmayan Ahmet Demirok, aile bağları ve komşuluk ilişkilerine verdiği önemden dolayı konsolosluk

hayatında çok büyük faydalar gördüğünü ve bu o yüzden de insanların kendisine “Vatandaşın Başkonsolosu” dediklerini söylüyor.

Aslında, Ahmet Demirok ile söyleşi yapmamızın nedeni, onun, Kulu'dan İsveç'e uzanan çok özel öyküsü... Ahmet Demirok, memleketi bırakıp ekmek parasını Avrupa'da kazanan bir ailenin nasıl bir “başarı öyküsü” yaratabileceğinin güzel bir örneği...

“İSVEÇ BİR DÖNÜM NOKTASIYDI”

Konya'nın Kulu ilçesinin merkezdeki nüfusu 20.000 ama İsveç Stockholm'de 40.000 Kulu'lu yaşıyor. Nerdeyse Kululuların tamamı İsveç'te yaşıyor. Ve toplumsal yaşamda da oldukça etkili durumdadır. “Kulunun insanı, çok zeki ve çalışkandır, bu nedenle millî hazine diyebileceğimiz pek çok beyin İsveç'e yerleşti. Kulu'da yaşayan gençler için İsveç'e gitmek hayatlarının kurtulması anlamına geliyordu.” diyen Demirok, “Benim dönemimde o zamanlar bütün gençler İsveç'in cennet olduğunu düşünüyorlardı. Ben de yaz dönemlerinde çalışmak için İsveç'e gidiyordum, orada yaşayan çok akrabam var. Ama oraya gidince sıradan bir yer olduğunu gördüm. Ve şunu fark ettim ki İsveç'te yaşayan çoğu genç Ankara'yı veya İstanbul'u görmeyen oraya gittikleri için İsveç onlara ulaşılmaz bir yer gibi geliyordu. Ama bu gidiş gelişler benim için bir dönüm noktası oldu. Bu sayede okuluma daha çok sarıldım ve Dışişlerine girme şansını elde ettim.”

“İSVEÇ'TE CİDDİ BİR KİMLİK VARDI”

Sosyal demokrasinin zirveye ulaştığı bir ülke olan İsveç bu açıdan bakıldığında göçmenler için oldukça rahat bir yaşam zemini hazırlıyor. Ama Başkonsolos Ahmet Demirok'a göre, “Özellikle eğitim seviyesi düşük olanlar için ciddi bir kimlik ve entegrasyon sorunu var.” 1960-70 yıllarında Kulu'dan İsveç'e göç edenlerin hikâyeleri kimi zaman acılarıyla kimi zamanda maddi sorunlarla ortaya çıkmış. Oraya ilk gidenlerin önceliklerinin çalışma ve para kazanmak olduğunu ve ailelerine zaman ayıramadıklarını ve İsveç'te yetişen çocukların iki kimlik arasında kaldıklarını vurgulayan Demirok 80'lerden sonra gelen genç neslin daha iyi standartlarda olduğuna ve eğitim seviyelerinin bu gençlerle daha da yükseldiğine dikkat çekti.

“Ancak bu yeterli değil, İsveç'teki Kululu yeni neslin, karar alma mekanizmalarında da yer almalarını istiyoruz. Daha önceleri sadece oy veren kesimler, siyasi hayata, belediye yönetimlerine yeni yeni girmeye başladılar. Şu anda bir vekilimiz var ancak bir sonraki seçimlerde Kululu bir vatandaşımızı İsveç Parlamentosunda göreceğimize inanıyorum.”

“SORUNLAR BENİ DİPLOMAT YAPTI.”

Demirok, diplomatlığa uzanan öyküsünün başlangıç noktasını şöyle anlatıyor:

“O dönemlerde ODTÜ, Uluslararası İlişkiler Bölümü yeni açılmıştı ve alanında en iyisiydi. Ablalarımın teşvikleri üzerine ODTÜ’ye girdim ve o sayede diplomat hayatım başladı. Özellikle İsveç’te tanıdıklarımın yaşadığı sıkıntılar, benim vatandaşa karşı daha çok ilgi göstermemi ve onlarla empati kurmama sağladı. Ben Dışişlerine girmeden önce masanın hizmet alan tarafındaydım, şimdi başkonsolos olunca vatandaşa hizmet veren konuma geldim. Dolayısıyla vatandaşlarımızın istek ve beklentilerini çok iyi anlayabiliyorum.” Viyana’da görev alan Ahmet Demirok şimdi Türkiye’nin Londra Başkonsolosu olarak hizmet veriyor. Londra’nın Türk göçmenler açısından farklı bir yer olduğunu ve kıta Avrupa’sına göre göçün daha erken başladığını söyleyen Demirok, Londra’ya gelen Türklerin Avrupa ülkelerine gelen diğer vatandaşlarımıza göre geliş amaçlarının daha farklı olduğuna işaret ediyor. Bunun nedeni ise bu göçmenlerin önceliğinin “eğitim” olması...

“LONDRA’DA EĞİTİMLİ TÜRK NÜFUSU VAR.”

“İsveç’teki ve Londra’daki vatandaşlarımızın sorunları arasında tabii ki benzerlikler var. Ben Viyana’da da görev yaptım, genelde Türkiye’den farklı ülkelere göç edenlerin yaşadıkları sorunlar hep aynı... İşsizlik, eğitim, adaptasyon vb. Ama Londra’da göreve başladıktan sonra şunu gördüm ki burada çok eğitimli bir Türk nüfusu var. Çok sayıda eğitimli vatandaşımız ve çok saygıdeğer iş adamlarımız var. İngiltere bu konuda diğer Avrupa ülkelerine göre biraz daha avantajlı çünkü çok kültürlü bir toplum ve bu durumu, buradaki göçmen vatandaşlarımızın entegrasyonunu kolaylaştıran bir etken olarak görüyorum.”

Konsolosluk olarak bir sosyal sorumluluk ve örnek model projesi yürüttüklerini söyleyen Demirok, Londra'daki Türk toplumunun önde gelen isimleriyle daha mütevazı bir yaşam içinde olan kesimi, bir araya getirmeyi hedeflediklerini bunun için bir köprü vazifesi gördüklerini söyledi.

“İLETİŞİM SORUNU VAR.”

“Toplumdaki kopukluğun esas nedeni birbirlerinden haberdar olmamalarıdır. Biz de toplumun birbirinden habersiz yaşayan kesimlerini bir araya getirip onlara sosyal sorumluluklarını hatırlatma amacı güttük. İlk adımı basın mensuplarıyla attık. Ardından akademisyenler, sanatçılar, bankacılar ve burada yaşayan öğrencilerimizle görüştük. Yani öncelikli hedefimiz, bizim vatandaşlarımızla tanışmamızı, vatandaşlarımızın da bizimle tanışmasını sağlamaktı. Yılın başından itibaren de STK temsilcileri ile periyodik olarak bir araya geliyoruz. Çok farklı kültürleri bir araya getirmenin mutluluğu içerisindeyiz. İnşallah bu tür organizasyonlarla gençlerimize iyi bir yol haritası çizeriz.”

Değerlendirebilenler için İngiltere'nin fırsatlar ülkesi olduğunu söyleyen Demirok, Türk halkı için neler yaptıklarını, orta ve uzun vadede neler yapılabileceğini anlattı.

“ONLINE RANDEVU SİSTEMİNE GEÇMİŞ TEK TÜRK MİSYONUYUZ.”

Başkonsolos Demirok, Londra'da yürüttükleri çalışma modelinin zamanla dünyanın bütün ülkelerinde yaşayan Türkler için örnek olacağına inanıyor: “Biz uygulamalara Konsoloslukun alt yapısını değiştirerek başladık. Önce kendi evimizi düzeltme mantığı ile hareket ettik. Türk Bayrağı altında yaşamak isteyen herkese kapımız açık, diyerek vatandaşlarımızla güçlü bir iletişim kurduk. İsveç'te yaşarken gördüğüm sorunlardan birisi de konsolosluklar önünde vatandaşlarımızın uzun kuyruklarda bekliyor olmasıydı. Biz de buna çözüm olarak Londra'da randevu sistemi geliştirdik. İyi bir tanıtım kampanyasından sonra 1 Ekim 2010 tarihinde randevu sistemimizi hizmete sunduk. Online randevu sistemi ile çalışan ilk ve tek Türk misyonunu biz hayata geçirmiş olduk. Kapasitemiz yüzde 40 arttı. Belirsizlik ortadan kalktı. Uzun kuyruklarda bekleyen vatandaşlarımızın çilesi de bitmiş oldu. Geçtiğimiz yıllarda günde 150'ye yakın başvuru alırken şu anda bu sayı 250'ye kadar çıktı.”

“BİZİM ANLAYIŞIMIZ HÂKİM DEĞİL HADİM OLABİLMEK.”

Türkiye'nin Londra Başkonsolosu Ahmet Demirok, yurt dışındaki vatandaşlarımızın oy kullanabilmesine ilişkin değerlendirmesinde de şu açıklamalarda bulundu:

“Seçim konusunda da yasa çıktı, devletimiz gerekli hazırlıkları yapıyor. Biz de Konsolosluk olarak zamanı geldiğinde vatandaşlarımız için elimizden gelen desteği sağlayacağız. İskoçya'nın başkenti Edinburgh'da 5000 civarında vatandaşımız yaşıyor. Biz de bir muavin başkonsolosluğumuzu oraya göndererek vatandaşlarımızın müracaatlarını alıyoruz. Biz hizmeti vatandaşlarımızın ayağına götürmeye çalışıyoruz, hâkim değil hadim hizmet anlayışını kendimize şiar edindik.”

Bakü

Ardan Zentürk ardanzenturk@gmail.com

Tarihi yaşamak: BAKÜ

20 yıllık zaman aralığında bakıyorum bu kente... Bakü, her zaman güzeldi ve her zaman insanı sarmalayan o sıcaklığını yaşamak mümkün... Bu kent için, belki de bütün dünya için, zaman, tahmin ettiğimizden çok hızlı aktı... Şimdi bazen, yaşadıklarım, uzaklardan bir türkü gibi...

Bu kente adım attığım ilk gün, daha dün gibi... Ama neresinden bakarsanız bakın, 20 yılı aşmış!..

İnsan, tarihin dönüm noktalarının yaşandığı kentlere yolu düştüğünde işte böyle bir mirasla yaşamaya da alışıyor...

Bakü...

Kafkasya-Hazar bölgesinin, olağanüstü zenginliği ile tanınmış, güzel mi güzel, dost mu dost kenti...

Dönüp baktığımda... Kentin sokaklarında ilk kez adım seslerimi duyduğumda karşımda, "Kızılordu askerleri" vardı...

1990'lı yılların başlarında doğan ama günümüzde artık üniversite sıralarında oturan gençler açısından Sovyetler Birliği sanki bir tarih...

Oysa yaşamının bütün önemli yıllarını Soğuk Savaş döneminde geçirmiş benim kuşağım açısından ise kocaman bir gerçek...

1989 yılının o bütün değişimlere açık günlerinde, Türkiye-Sovyet sınırının ünlü Sarp Sınır Kapısı, yaklaşık 50 yıllık bir aradan sonra nihayet açıldığında bana düşen de bavulları toplayıp Artvin-Hopa taraflarına uzanmak olmuştur.

Dile kolay... II. Dünya Savaşı'ndan sonra, aradaki sınırları "ilelebet" gibi gözüken bir mantıkla kapatacak kadar ayrı kutuplarda kaldığımız Sovyetler Birliği'ne, kara yolundan girebilecektik... Beni asıl ilgilendiren ise o sınır kapısının arkasında, ilerleyen kilometrelerin bir yerlerinde yaşadıklarını çok iyi bildiğim o insanlar ile, yani "kardeşler" ile buluşmaktı...

Karadeniz'den Bakü'ye doğru yola çıkmak bu açıdan önemliydi... Elimde bavulomla Sovyetler Birliği'nin dikenli teller ile kaplı kapısına vardığımda yaptığım ilk

iş, uzaklarda bir kulede bana dürbünle baktığına emin olduğun askere el etmek oldu...

O, önündeki megafondan bir yerlere seslendi, genç bir Kızılordu askeri koşarak geldi, karşımda, çekik gözleri ve sempatik gülüşüyle bir Kazak askeri duruyordu!..

Merhaba kardeş!..

■ Zenginliğin içine yolculuk...

Sovyetler Birliği'nin sınırları içinde önce Batum, sonra trenle Tiflis ve devamında yeniden trenle Bakü...

Bir insanın anılar kitabında bundan daha anlamlı ne olabilir?..

Anlatmışlardı... İnanmamıştım... Ama doğrumuş... Bakü, o yıllarda da beni İzmir gibi karşıladı...

Hazar Denizi'nin kıyısında, kordonuyla, o zaman daha mütevazı bir kentti kuşkusuz ama güzeldi!..

Değişim günlerinin bütün olaylarına sahne olacak ünlü Lenin Meydanı, Sovyetler Birliği'nin kurucusunun dev heykeli ile oradaydı işte...

Bir gün o meydanı, bağımsızlık tutkusu içindeki bir halk dolduracak, yaşam kendi hükmünde yürüyecek, heykel yıkılacak ve meydan da Azadlık yani Hürriyet adını alacaktı!..

Lenin heykelinin hemen altında, o tarihi günde, daha sonra bağımsızlığın ilk cumhurbaşkanı unvanını kazanacak olan Ebulfez Eyçibey'in bir işareti ile İtibar Memedov, Azerbaycan'ın bugünkü üç renki ve ay-yıldızlı bayrağını açacaktı...

Ben oradaydım... Bu kenti, o günden bu yana o kadar çok ziyaret ettim ve bu kenti o kadar çok sevdim ki...

Azerbaycan'ın ilk modern cumhuriyetini 20'nci yüzyılın başlarında kurmuş fakat ne yazık ki, coğrafyanın azizliği ile esareti de yaşamış Mehmet Emin Resülzade'nin de dediği gibi, "Yükselen bir bayrak bir daha inmez!" Gerçekten de inmiyor...

Bakü'yü anlatmak, biraz da yakın tarihi anlatmak demek kuşkusuz...

Bu kent, takvimlerin 1846 yılını gösterdiği günlerde

çağımızın en büyük zenginliği ile tanıştı: Bibi-Heybat bölgesinde ilk petrol kulesi yükselmişti...

Devamında, dönemin egemenleri Rus aristokrasisi 1872 yılında Bakü'nün petrol zenginliğini dünyanın önde gelen yatırımcılarına açtılar.

Düşünebiliyor musunuz... Bu yatırımcıların arasında, bugün soyadları ile ünlü ve insanlık tarihinin en prestijli ödülleri kurucuları olan Nobel kardeşler de vardı.

Kentin, Hazar Denizi boyunca ilerleyen yollarından giderseniz, bugün de "Kara Kent" olarak adlandırılan bölgesinde o yıllardan bu yana kalmış bütün petrol kulelerini görebilirsiniz...

20'nci yüzyılın başlarında, dünya petrol ihtiyacının yarısını tek başına Bakü karşılıyordu!..

Petrol her zaman risktir. Azerbaycan için de öyle oldu. Bir türlü rahat bırakmadılar. Özgürlüğü yaşamasına izin vermediler. 1918 yılında bu kente giren Sovyet ordusunun çıkabilmesi için 1990 yılını beklememiz ve bir sürü kanlı olaya şahit olmamız gerekti...

20'nci yüzyılın başlarında yaşanan zenginlik, bu topraklara Batılı tarzda yaşama kültürünü, olağanüstü bir mimariyi ve Asya'nın ortasında adeta yepyeni bir Paris yaratma imkanını kazandırmıştı...

Evet, Sovyetler Birliği dağıldığında ve Bakü yeniden bağımsız Azerbaycan'ın başkenti olduğunda bu gzelliiklerden ne kadarı kalmıştı geriye, o ayrı bir konu ama eğer bir kent, tarihin bir noktasında zaten güzelliği yakalamışsa onu geri çevirmek mümkün müdür?

Bakü, her zaman tarih sahnesinde oldu. Oğuz Türklerinin bölgeye milattan önce 7'nci yüzyıldan itibaren Derbend'den geçerek geldikleri, zaman içinde bölgede kurulan hemen tüm imparatorlukların Bakü ve günümüz Azerbaycan topraklarında egemenlik kurmak için büyük mücadeleler verdikleri de biliniyor. Selçuklular, Moğollar, Altın Ordu, Akkoyunlar, Karakoyunlar, Se-feviler ve diğerleri... Bunlardan biri, Bakü merkezli ilk bağımsızlık arayışlarından birini temsil etmektedir...

Arap seyyahı Ebu Dlefin'in 10'ncu yüzyıldan kalma el yazmalarından, o günün koşullarında çıkarılıp, özel tulumlara doldurulup deve kervanlarıyla uzak diyarlara gönderilen petrole sahip Bakü'nn bu ticaretten yıllık geliri 720 bin dirhemdi. O günün değerleriyle bunun tam anlamını bilemiyoruz ama Bakü her zaman petrolün ve zenginliğin kenti oldu. Dönemin ticaret yollarının da en önemli kentiydi. Hindli, Çinli, Arap veya Venedikli tüccarların buluşma noktasıydı ve bir dönem

Abbasilerin merkez otoritesinin zayıflaması üzerine bu kent, zengin bir şahlığın merkezi de oldu.

Devamını anlatmama gerek var mı? Kan ve gözyaşı ile çizilmiş, direnişlerin ne çıktığı bir tarihten söz ediyoruz... Belki de bundandır, Üzeyir Hacıbeyli'nin nl Köroğlu Operası'nın bu toprakların adeta millî marşı kadar sevilmesi...

Bakü, Hazar kıyısındaki olağanüstü güzel konumu, tarihin izlerini taşıyan mükemmel binaları, kültür yapıları, yükselen ekonomisi, güçlü sosyal yaşamı ve sıcak kanlı insanlarıyla gerçekten gidilmesi, gezilmesi gereken bir kent. Kuşkusuz bu kent, güçlü sanatçılarıyla önümüzdeki yıllarda kendinden daha çok söz ettirecek. Ama i şehirde karşılaşacağınız bir sergi bile, Azerbaycan topraklarında kökleşmiş, güçlenmiş, bugünlere gelmiş kültür dokusunun önemli ipuçlarını verecektir size...

Bir Trkn kendini evinde hissedeceği bir kent olmasını bırakın bir kenara, Bakü'nn üç bin yıla dayanan tarihi bile yeter, insanı kendine çekmeye...

Daha ne anlatayım... Gidin... Mutlaka grn... Ruhunuz temizlensin...

Türk medeniyet gerdanlığında kıymetli bir taş:

Veysel GÜNDÜZ veysel.gunduz@ytb.gov.tr

Moldova'nın özerk "Gökoğuz Yeri" bölgesi ile komşu Ukrayna'nın Odessa bölgesi, Türk medeniyet çemberinin çok özel bir kolunu barındırıyor... Gökoğuzlar, ulusal kimliklerini en mükemmel şekilde koruyor, Türklerin Ortodoks Hristiyan kesimini oluşturuyorlar...

Hristiyanlığın Gökoğuzlar arasında ne zaman başladığı bilinmemektedir çünkü bu milletin ya da etnik grubun erken tarihi tam olarak netleşmemiştir. Bu konuda birkaç teori mevcuttur. Bu teorilerin en yaygını Gökoğuzların bazı Ortaçağ Türk oymaklarının (örneğin Uz veya Oğuz) ya da Selçukluların torunları olduğudur.

Medeniyetler şekillenirken temel parametreleri belirleyen ve yükselen toplumları diğer toplumlardan ayıran kıstaslar, çağın gereklerine göre ayrılmış gözükmektedir. Bu ayrılış, ayrılmadan ziyade birbirini peşi sıra izleyen ve adeta sıçrama tahtalarını andıran basamakları ifade etmektedir. Günümüzde ise birbirlerinin çembarine eklemekte olan rengârenk halkalarla evrene bahşedilen eşsiz bir gerdanlığın henüz tamamlanmamış parçalarını ifade eden medeniyet süreçleri, ısrarla ve istikrarla son eşsiz halka eklemene kadar yaşanmaya devam etmektedir.

Son bin yılda bu ahengi ve gelişimi şekillendiren üç basamak, tarihsel süreci yönlendirici etkiye sahiptir. Bu

basamaklar Türkiye'nin farklı coğrafyalarla etkileşimlerini, diyalogunu mevcut hâli ile ortaya koyma ve anlama adına temel parametreler olarak düşünülebilir.

Bu süreçlerden ilki, Anadolu'da asırları aşan etkiler doğuracak manevi fetihlerdir. Bu yönüyle Anadolu'da sadece askerî ve siyasî bir fetih hareketi gerçekleştirilmemiştir. Buna bağlı olarak Fetih Ordusu'nun ilerleyişini kolaylaştıracak manevi altyapıyı oluşturan toplumsal harcın karışımını hazırlayan maneviyat ustaları, fetih iklimini oluşturarak başarıyı kaçınılmaz hâle getirmişlerdir.

Orta Asya'da, Kafkaslar'da; Arslan Babalar, Ahmed Yeseviler ile; Anadolu'da Hacı Bayram, Taptuk Emre, Yunus Emre ve Hacı Bektaşlar ile; yine Balkanlar'da, Sarı

GÖKOĞUZ TÜRKLERİ

Saltuklar, Sarı İsmailler, Sersem Ali Babalar, Ayvaz Deler ve adını bilmediğimiz birçok manevi ustalarla vücut bulan bir dinamiği simgeleyen ve toplumu yoğuran erenler geleneği, mesleki becerileri, etik ilkeleri ve manevi gücü ile halkın beğenisini, takdirini kazanmıştır.

Bu büyük şahsiyetler, bölge insanlarının maddi ve manevi dünyasını ihya ve imar edici çalışmalar gerçekleştirmişlerdir. Meskûn mahallerde kurdukları tekke ve zaviyeler, bu görev çerçevesinde hizmet gören merkezler hâline gelmiş ve bu kazanımları, bir sonraki başarıların altyapısını hazırlamıştır.

Tüm bu süreçleri içinde barındıran en önemli tarih dilimi ise bu manevi iklimle gelen fethin kattığı topraklardan dünya için yeni bir nesil yeni bir umut şeklinde tezahür eden ilmi melekelerdeki yükseliş ve bilimsel tarihteki başarıların tezahürü ve İslam medeniyetinin büyük temsilcilerinden “Endülüs süreci”dir.

Coğrafi ve kültürel konum itibarıyla Avrupa, Kuzey Afrika ve Orta Doğu ile doğrudan ilişkili, İslamiyet’in siyasi-askerî güç, medeniyet bakımından Ortaçağ’da ulaştığı zirve; Batı aydınlanmasının değer kaynağı ve aracı olan; içerisinde 7 civarında ırk, 3 büyük semavi din mensubunu barındıran multikültürel yapısıyla bir medeniyettir Endülüs. 10. yüzyılda Endülüs’te ilim

ve irfanın Avrupa ile kıyaslanamayacak kadar gelişmiş olduğu, Halife elHakem kütüphanesinde altıyüzbin yazma kitabın bulunduğu, bunların kırk dördünü katalogların teşkil ettiği bilinmektedir. Bu perspektiften bakıldığında Avrupa’nın medeniyet manasında yükselişinin temelindeki en büyük kaldıraçlardan birisi Endülüs’ten aldığı, ilmî ve bilimsel altyapıdır.

Avrupa aldığı bu ilmî altyapıyı, coğrafi keşiflerle, sanayi devrimiyle, devlet sistemlerindeki dönüşümlerle pekiştirmiş ve medeniyet elbisesini üzerine giyinmiştir. Son yüzyılda ise çağ, yine bilgiye göre şekillenmektedir ve bilgiyi doğru kullanan toplumlar, bilginin şekillendirdiği toplumlara hükmetmektedir. Bu yoğuruş ve yoğuruş

içinde ise Türk toplumunun şekillenışı ve kabuklara bürünüp kabuklardan kurtuluşu ağırlı ve sancılı olmuştur. Son doğum sancısı ise bu yüzyılın başında yaşanmıştır ve hâlihazırda artışlarıyla devam etmektedir.

Yüzyılın başında medeniyet yine/yeniden şekillenirken ve bir medeniyet halkası bir başka medeniyet için basamak hâline dönüşürken bu düzenleyici kaosun içinden çıkan, onurlu ve genç bir çocuk silüetinde yükselen Türkiye Cumhuriyeti, organik bağlarıyla koparılsın ve küçük bir elbiseye sığabilme çabasının bocalamasıyla meşguldü. Ancak kararlı ve gerçekçi adımlarla yürüme arzusunda milenyum milletinin genç cumhuriyeti, eski bölgesel bağlarını ve ağlarını koruma çabasında idi. İşte bu bağlardan biri, bugün yoğun olarak Moldova'nın güneyinde yaşayan Gökoğuz Türkleri olmuştur.

Önceleri Basarabya diye bilinen bölgede bugün Moldovanlar, Ukraynalılar, Ruslar, Gökoğuzlar, Bulgarlar ve başka birçok millet ya da etnik grubun temsilcileri yaşamaktadır. Bu zikredilenlerin hepsi Hristiyan'dır. Ancak Ortodoks Kilisesine mensup olan Gökoğuzlar, günlük hayatlarında kültürlerini, âdetlerini ve millî kimliklerine bağlı diğer unsurları sergiledikleri için diğer Ortodoks gruplardan ayrılmaktadırlar. Gökoğuzların üzerinde yaşadıkları tarihsel Bucak bölgesi, bugün iki ülke arasında kalmıştır: 23 Aralık 1994'te özerk bölge hâline gelen ve Moldova sınırları içerisinde yer alan Gökoğuz Yeri ile Ukrayna'nın Odessa bölgesi, Gökoğuzların yaygın olarak yaşadıkları bölgelerdir.

Modern siyasal durum bakımından, 23 Aralık 1994'ten bu yana bağımsız bir Gökoğuz bölgesi bulunan (Gagauz Yeri) güney Moldova öncelikli olmakla birlikte, sözde Odesa oblastını (özellikle Bolgrad Reni, Tarutino, Kilia ve Arciz gibi köylerin civarını) oluşturan Ukrayna'nın bazı bölgelerini göz önünde bulunduruyoruz. Hem Moldova hem de Ukrayna'dakiler gibi Gökoğuzlar dünyanın birçok bölgesinde farklı yoğunluklarda hayatlarını sürdürmektedirler.

Gökoğuzlar, Hristiyan inançlarını, 18 ve 19. yüzyıllarda (Bulgarlarla beraber) kolonici olarak geldikleri Bucak'a Bulgaristan'dan getirmişlerdir. Gökoğuzların Bucak'a tam olarak hangi tarihte geldikleri, modern tarihçilikte tartışılmaktadır. Bazı bilim adamlarına göre bunlar, bu bölgeye, 16. yüzyılda geldilerse de başka araştırmacılar çok daha geç bir tarih belirtmektedirler. Gökoğuzların en önemli şahsiyetlerinden biri olan Mihail Çakır, Bucak'taki bazı Gökoğuz köylerinin kuruluş tarihlerinin 19. yüzyıla ait olduğunu ifade etmektedir. Ancak ortak kanaate göre 18. yüzyılın ikinci yarısı, Gökoğuzların ve Bulgarların Bulgaristan'dan Basarabya'ya göçünün başlangıcı olarak kabul edilebilir.

Hristiyanlığın Gökoğuzlar arasında ne zaman başladığı bilinmemektedir çünkü bu milletin ya da etnik grubun erken tarihi tam olarak netleşmemiştir. Bu konuda birkaç teori mevcuttur. Bu teorilerin en yaygını Gökoğuzların bazı Ortaçağ Türk oymaklarının (örneğin Uz veya Oğuz) ya da Selçukluların torunları olduğudur.

Gökoğuz Türkleri ile soğuyan, bir anlamda dondurulan münasebetlerin iyileştirilmesine büyük önem atfeden Atatürk; Türk Ocaklarının mental kabiliyet ve bakış açısı bağlamında miadını doldurduğunu düşünerek Türk Ocakları

dönemini sonlandırmış ve Türk Ocakları Başkanı Hamdullah Suphi'yi elçimiz olarak Romanya'ya göndermiştir. Hamdullah Suphi, 10 yıl boyunca bu bölgede görev yapmış; Türk kimliği ve dilinin yok olmaması için önemli faaliyetler yürütmüştür. Bu dönemde Romanya'ya ülkemizden resmî görevle öğretmenler gönderilmiş, Romence yanına Türkçe dersler eklenmiş, Türkçe kitaplar öğrencilere dağıtılmış ve mevcut dil korunmaya çalışılmıştır.

Aynı dönemde Gökoğuz Yeri'nden öğrenciler, Türkiye'ye getirilmiş ve burada aldıkları eğitimle değerli meslekler edinmişlerdir. Hamdullah Suphi bölgeye ilk gittiğinde, Gökoğuz halkla diyalogunda, kendisini etkileyen ilk şey anlaşılır ve duru Türkçenin halk arasında yaygın konuşulması olmuştur. Hamdullah Suphi ilk yorumunu bu tespitin ışığında yapmış ve Ankara'ya, Türkçeye bu bölgede yeterli değer ve önem verilmezse Türkçe konuşan bu milletin dilini bir asır içerisinde kaybedebileceğini bildirmiştir. Hamdullah Suphi'nin bu yorumu 1928 tarihlidir ve üzerinden 83 yıl geçmiştir.

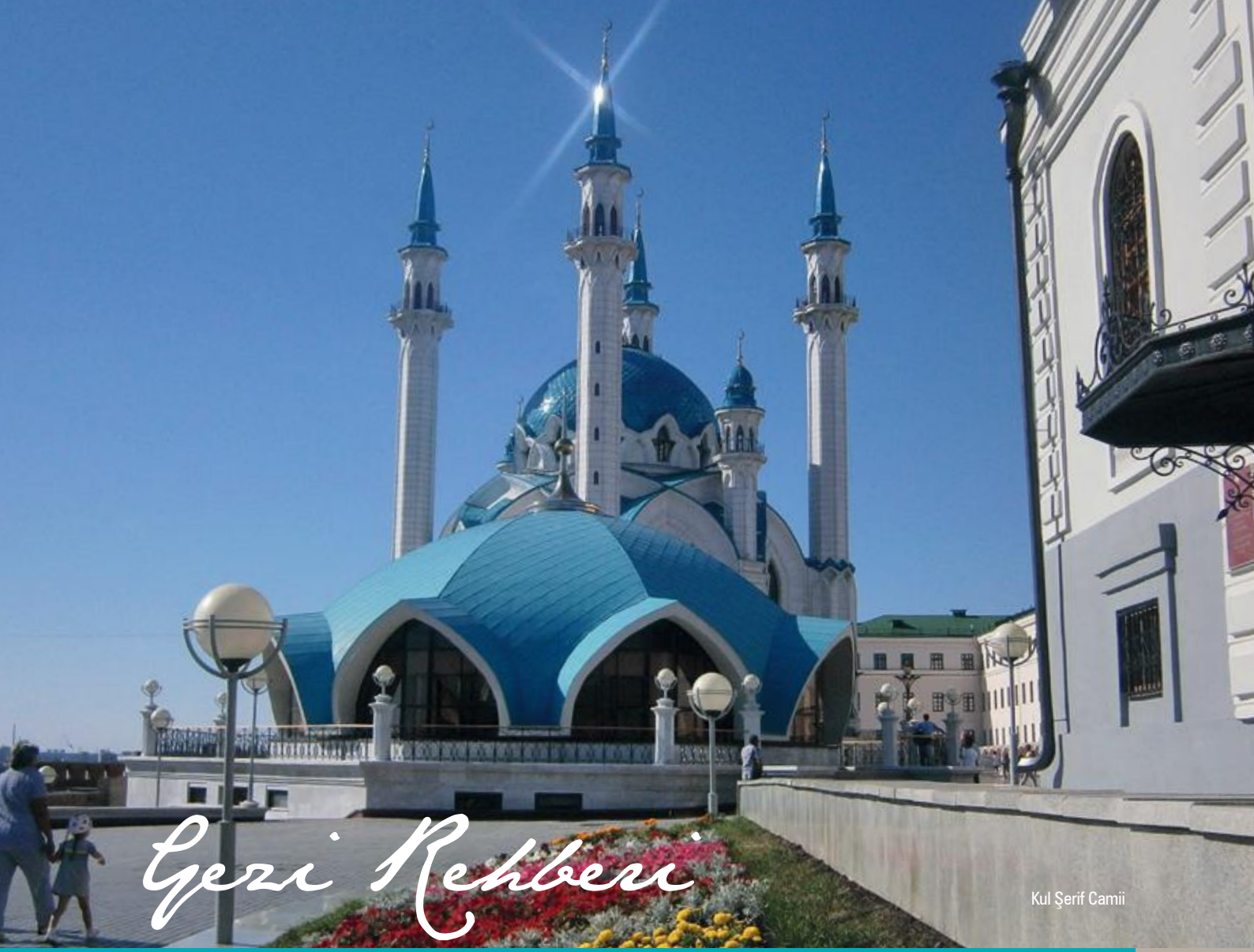
İkinci Dünya Savaşı ile Türkiye'den kopan ve Sovyet etkisinde doğal renkleri solan Gökoğuzlar, bugün Rusça etkisinde kalmış kırık bir Balkan Türkçesi konuşmaktadır. Genç Gökoğuzlar arasında ise bu durum kendisini daha belirgin bir şekilde hissettirmektedir. Hamdullah Suphi'nin bahsini ettiği bir asırlık yozlaşmanın bitimine 17 yıl kalmıştır. Bu yönüyle bakıldığında kritik bir döneme girilmiş görünmektedir ve mevcut hâliyle güdülecek eğitim

politikaları, yapılması gerekenler kaleminde ilk sıraya oturmaktadır. Türkiye'nin 2023'e yatırım yaptığı bir konjonktürün içinde ele alınması gereken soydaş ve akraba toplulukları, 2023 yılında, bu yüzyıl değerlendirilirken göz ardı edilmiş olarak değil aksine dili ve kimliği ile eski renklerine kavuşmuş hâlde görmek hiç şüphesiz ki Türkiye'nin ve Türk dünyasının arzuladığı bir hedeftir.

Bu minvalde iki ülke arası ilişkilerin gelişimi ve eğitim anlamında önemli adımların atılabilmesi için Moldova ile eğitim anlaşması imzalanmak üzeredir. Bu anlaşma ile Moldova genelinde ve Gökoğuz Yeri özelinde, eğitim alanında kısa ve orta vade projelerle iki toplum arasında ilişkilerin geliştirilmesi burs, staj, teknik eğitim ve eğitimcilerin eğitimi gibi faaliyetlerin artırılması hedeflenmektedir. Türkçe kitaplar, Latin alfabesi hikâye kitapları, romanlar, yerel kahramanlara ait destanlar, eserler, şiirler Latin alfabesi ile kitaplaştırıldıkça Türk dünyasının en parlak renklerinden biri olan Gökoğuzlar, dilini kaybetme korkusundan bir nebze de olsa kurtulacak gibi görünmektedir. Ukrayna'da kalan ve Latin alfabesine yeni geçen Gökoğuzlar ise aynı ilgiye ve yakınlığa muhtaç durumdadır.

Nihayet, Türkiye Cumhuriyeti, bölgesinde ve medeniyet kavramı çerçevesinde zıtlıkları, farklı tarihsel yaşanmışlıkları içinde barındıran geniş hinterlandında, etkinlik ve etkililik anlamında güçlenmektedir. Yukarıda belirttiğimiz toplum merkezli bilimsel, kültürel ve eğitsel girişimler, ülkemiz için uzak hedefler değildir. Türkiye'nin ilgili kurumları ile Moldovada ve Gökoğuz Yeri özelinde Türkçenin geliştirilmesine ve kültürel etkileşimin artırılmasına yönelik akademik faaliyetler ve projelerde yer alması, elzem görünmektedir. Bu gereklilikle hâsıl olacak proje ve faaliyetlerde ise kısa ve orta vadede kıskanılabilir başarılar yakalanması kuvvetle muhtemeldir.

Ezeri Rehberi

Kul Şerif Camii

Nefesin nefeslendiği kent
KAZAN

Hacı Murat TERZİ murat.terzi@ytb.gov.tr

Tataristan'ın başkenti, kendine has mimarisi, olağanüstü doğal güzelliği ile büyüleyici bir kent... Günümüz dünyasının gürültülü, fazla hareketli metropol yaşantısından sonra, bu kente ayak bastığınızda gerçek anlamıyla huzur buluyorsunuz...

Kazan'a gitmişken Kaban Gölü, Kazanka ve Volga Nehri kıyıları kesinlikle görülmelidir. Baumana Caddesi gezilmeli ve pazarlık yapılarak alışveriş yapılmalıdır. Kolhoz halk pazarında satılan orman meyvelerinin tadına mutlaka bakılmalıdır. Üçboçmak (3 köşeli, içinde et ve patates bulunan börek) ve Çakçak (bezelye büyüklüğünde hamur tatlısı) millî yemeklerdir.

2012 yılının Temmuz ayı ortalarında ziyaret ettiğimiz Tataristan'ın başkenti Kazan'ın güzelliği daha havaalanından çıkar çıkmaz büyüledi bizi. Güneşin doğuşuyla beraber şehre girerken sağlı sollu sıralanmış, bahçeli, tek katlı evler birbiri ardına görünür. Merkeze yaklaştıkça eski mimari yapılar karşılar sizi.

Tarihi

6. yüzyılda Hazar Türkleri tarafından kurulmuş Hazar İmparatorluğunun yıkılmasıyla batıya ve kuzeye göç eden Kıpçak boyuna dahil bir Türk kavmi olan Bulgarlar, Kağan Asparuk komutasında batıya giderek bugünkü Bulgaristan'ın temelini atarak Tuna Nehri havzasında biriken Türklerin ataları bugünkü Tatarlar ve Çuvaşlar sayılmaktadır. Tataristan bölgesi 1922 yılına kadar Bulgaristan olarak anılmaktaydı.

Şehir, adını aldığı Kazan (Kazanka) nehrinin İdil (Volga) nehriyle birleştiği ve İdil'in bir dirsek şekli aldığı noktada kurulmuştur. Bölgede bulunan Taş Devrine ait iskân izleri ve şehrin 7 km civarında bulunan Tunç Devri eserleri ile Demir Devri başlangıcına ait mezarlar, bölgenin eski çağlardan beri yerleşim alanı olarak seçildiğini ispatlamaktadır. Kazan şehrinin içinde bulunduğu bu coğrafi bölge, III. yüzyıldan itibaren de çeşitli Türk devletlerinin hâkimiyet sahası içine girmeye başlamıştır.

Kazan, 1437-1552 yılları arasında Kazan Hanlığı'nın başkenti, 1708-1920 yılları arasında Kazan vilayeti'nin (guberniya) merkezi, 27 Mayıs 1920'de Tataristan Muhtar Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'nin, 30 Ağustos 1990'da Tataristan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'nin, 7 Şubat 1992'den itibaren de Rusya Federasyonu'na bağlı Tataristan Cumhuriyeti'nin başkenti oldu.

Kazan "Kazan" olalı...

İdil Bulgar Devleti'nin Abdullah Han zamanında batmasından sonra Han'ın iki oğlu Alimbek ve Altınbek, Kazan Nehri boyuna gelerek Eski Kazan olarak adlandırılan şehri kurdular. Bu şehir, bugünkü Kazan şehrinin 45 km daha yukarısında yer alıyordu. Şehir daha sonraki tarihlerde İdil Irmağının ağzına taşındı ve bugün Kazan olarak isimlendirilen şehir kurulmuş oldu. Şehrin adının Kazan Nehri'nden geldiği bilinmekle beraber Kazan nehrine bu ismin neden verildiği bilinmiyor. V. Radloff, M. Hudyakov, A. N. Sergeev, P. İ. Riçkov, A. B. Taymas, N. Bajenov, M. Penigen, M. S. Şpilevskiy ve E. G. Buşkanets, Kazan isminin Kazan Nehri'nden geldiğini, Kazan Nehri'ne de bu ismin dibindeki derin çukurlardan dolayı verildiğini yazmaktadırlar. K. Fuks, A. S. Dubrovin, Ş. Mercanî ve N. P. Zagoskin, Kazan şehrini Kazan Han ya da Kazan isimli bir şahsın kurduğunu ve şehre bu nedenle Kazan isminin verildiğini iddia etmektedir.

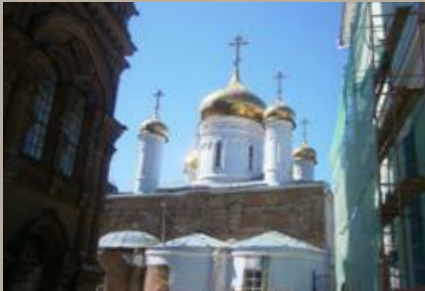

Baumana Caddesi Türkçe Yazılı Saat

Mercani Camisi Girişi

Altın Ordu devletinin dağılmasından sonra 1437 yılında kurulan Kazan Hanlığı'nın başkenti olan Kazan, bu tarihten itibaren önemli bir ticaret merkezi oldu. Sibiryaya ve Orta Asya'nın ulaşım yolları üzerinde bulunması, bölgede yaz aylarında kurulan panayırlar, şehrin ticari ve siyasi önemini arttırdı. Şehir kısa bir sürede cami, saray, medrese gibi çeşitli İslamî eserlerle tezyin edildi ve İdil-Ural bölgesinin en önemli şehirlerinden biri hâline geldi. Ancak hanlıktaki iç çekişmeler ve yoğun Rus baskısı neticesinde şehir 1552 yılında Rusların eline geçti. Şehirde bulunan Han Sarayı, Nur Ali ve Kul Şerif Camileri, Han Mezarlığı gibi pek çok İslamî eser ortadan kaldırıldı. Sadece, bugün de sağlam durmakta olan Süyüm Bike minaresine dokunulmadı. Kırmızı tuğladan yapılmış 53 metre yüksekliğindeki bu minare, Kazan Kalesi'nin de içinde bulunduğu şehrin en yüksek noktasına inşa edilmiştir. Bugün, Kremlin olarak adlandırılan bu bölge, 2001 yılında UNESCO tarafından "tarihi miras" olarak kabul edildi. 2004 yılında buraya Tatar - Türk ortak eseri olan, dört minareli Kul Şerif Camisi yapıldı.

Eski Yeni Kilise

Süyümbike ve Han Mezarları

Mercani Camisi

Kazan hızla geliyor

Kazan, 27 Mayıs 1920'de kurulan Tataristan Muhtar Cumhuriyeti'nin başkenti olduktan sonra hızla gelişmeye başladı. 1926'da yolcu otobüsleri çalışmaya başladı. 1928'de kanalizasyon inşasına ve yeni konut yapımına başlandı. 1932 yılında havacılık enstitüsü ve sinema filmi üreten bir fabrika açıldı. 13 Nisan 1945'te Rusya İlimler Akademisinin Kazan şubesi açıldı. 1954 yılında şehre doğal gaz boru hatları döşenmeye başlandı. Kazan Üniversitesi, Pedagoji Üniversitesi, Teknik Üniversite, Konservatuvar ve çeşitli yüksek okullar, şehirdeki en önemli öğretim kurumlarıdır. İlimler Akademisine bağlı çeşitli enstitülerde üniversite sonrası eğitim verilmektedir. Galiasker Kemal, Kerim Tıncurin, Musa Celil, Kaçalov Drama Tiyatrosu şehirdeki en büyük tiyatrolardır. Tukay, Lenin, Musa Celil, Gorki ve Devlet Müzesi (700 bin parça koleksiyonu bulunmaktadır.) şehirdeki önemli müzelerdir. Komünist dönemde inşa edilen yeni

üniversite binaları, parlamento binası, sirk binası ve Tataristan oteli şehirdeki görkemli yapılardan bazılarıdır. 1990'dan sonra Türkler tarafından inşa edilen spor sarayı, pramit (eğlence merkezi), Safar oteli ve filarmoni salonu şehirdeki modern yapılardandır. Ayrıca 1990'dan sonra Kazan'ın hemen hemen her mahallesinde inşa edilmeye başlanan değişik mimarideki küçük camiler ve kiliseler de şehre çok dinli bir kimlik vermiştir.

Bugün ise...

Kazan'da 6 Temmuz 2013'te yapılacak üniversite oyunlarına hazırlıklar, hızla devam ediyor. Şehrin tamamı koca bir şantiye görünümünde. Binaların yola bakan cephelerinde yenileme, tüm yollarda asfaltlama ve bordür çalışmaları var. Trafikte hareket etmek neredeyse imkansız. Kazanka Nehri üzerinde bulunan 4 köprüden biri olan Milenyum Köprüsü de yol bakımları yüzünden kilitlenme noktasına gelmiş durumda. Kazanka kıyısında bulunan 45 bin kişilik stadyum ve su sporları kompleksinin inşası tamamlanmış ve Universiade 2012 sporcularına hazır hâle getirilmiş. Şehrin misafirleri için eski oteller hızla restore ediliyor ve yeni oteller yapılıyor. Şehrin genel mimarisi ve iç ulaşımının yanında, şehirlerarası yolların da yenilenmesiyle Kazan daha cazip bir şehir olma yolunda ilerliyor. Bu bağlamda yakın zamanda bitirilmesi planlanan Kazan Çevre Yolu, şehir trafiğini önemli ölçüde rahatlatacaktır.

Şu anda var olan St.Petersburg - Moskova hızlı tren hattına 2 - 3 yıla kadar Kazan da dahil edilerek St.Petersburg - Moskova - Njniyovgorod - Kazan - Ufa - Yekaterinburg hızlı tren hattı inşasının bitirilmesi bekleniyor.

Baumana Caddesi

Kremlin İçinden

Kolhoz Pazarı

TÜRKİYE İLE İLİŞKİLER

2009 yılında Tataristan'ı ziyaret eden Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül, ikili ilişkilerin gelişmesi için çok önemli bir adım atmıştır. Tataristan'ı ziyaret eden ilk cumhurbaşkanı unvanını da alan Abdullah Gül, bu ziyaretinde iki tarafın da ekonomilerinin güçlü ve iş birliği yapmaya elverişli olduğunu vurguladı. Bunun hemen ardından Tataristan eski Cumhurbaşkanı da Türkiye'ye geldi. Bu şekilde başlayan ziyaretlerden en göze çarpan ise Mayıs 2010'da Türkiye'yi ziyaret eden Medvedev'e eşlik edenlerden birinin de RF Tataristan Cumhurbaşkanı Minnihanov'un olmasıdır. Enerji, vizesiz dolaşım ve ekonomik iş birliği gibi konuların gündeme geldiği; ikili ilişkileri derinleştirmek adına önemli inisiyatiflerin alındığı bu ziyarete, Medvedev'in Tataristan Cumhurbaşkanı'nı da getirmesi oldukça anlamlıdır. Zira bugün giderek derinleşen Ankara-Moskova ilişkileri, Ankara-Kazan hattı için de faydalı olmaktadır.

DAVUTOĞLU:

"Türkiye ve Tataristan köklü geçmişe sahiptir. Bu açıdan gerek Rusya ve gerekse Tataristan ile ticari ve ekonomik kültürel ilişkilerde sınır tanımıyoruz. Bu birlikteliğimiz ebediyete kadar sürecek. Bu birliktelik Türkiye ile Rusya Federasyonu arasında dostluk köprüsü oluşturacak. Türkiye bütün Tatarların yurdudur. Tataristan, Kazan, Volga, İdil bizim kendi yurdumuzda hissettiğimiz nefesin nefeslendiği ilk yerlerdir."

KAZANA GİTMİŞKEN;

Kaban Gölü, Kazanka ve Volga Nehri kıyıları kesinlikle görülmelidir. Baumana Caddesi gezilmeli ve pazarlık yapılarak alışveriş yapılmalıdır. Kolhoz halk pazarında satılan orman meyvelerinin tadına mutlaka bakılmalıdır. Üçboçmak (3 köşeli, içinde et ve patates bulunan börek) ve Çakçak (bezelye büyüklüğünde hamur tatlısı) millî yemeklerdir. Kremlin, Devlet Müzesi, Tukay Müzesi, Millî Kütüphane, Opera Binası, Mercanî, Apanay, Burnay, Ecim (Azimov), Peçen Pazarı, Sultan ve Kul Şerif Camileri ile St. Pavel ve St Pyotr Kiliseleri, Kazan'daki görülmesi gereken önemli eserlerdir.

Biz yetişemedik ama size gezinizi 10 - 23 Haziran tarihleri arasında yapılan Sabantuy Şenlikleri'ne denk getirmenizi tavsiye ederiz.

400 YILA

bedel keyif

Merva ORHAN merva.orhan@ytb.gov.tr

“Bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır.”
Türkçe'nin güzelim anlatımlarından biri kuşkusuz... Cümleden hemen anlıyorsunuz, kahve bahane... Maksat dostluklar ve sohbetler keyifli olsun...

“Türk Kahvesi”nin öyküsü yaklaşık 400 yıl önce başladı... Kahvenin anavatanı Etiyopya... Eski adıyla Habeşistan... İstanbul'a da oralardan gelmiş, köpüklü-telveli kıvamını böyle kazanmış...

Acı, tatlı, sıcak, soğuk, aromalı, yoğun, ince çekilmiş, özenle kavrulmuş kahve çekirdekleri... Ve işte Türk kahvesinin öyküsü...

Sunumu, bol köpüğü, yanında lokumu ve tabi ki kırk yıllık hatırı ile ikramlarımızın baş tacı ve konukseverliğin de sembolü olan “Türk kahvesi” 400 yıldır bu topraklarda...

İlk milletlerarası markamız sayılabilecek içeceğimiz Türk kahvesi, güzel bir içecek olmasının yanı sıra pek çok şiiire de konu olmuştur. Kız isteme ritüellerinden, en keyifli sohbetlere kadar bir dizi gündelik hayat kültürünü de temsil etmektedir.

Kuzey Afrika'dan Orta Doğu'ya Kadar Uzanan Kahve Kültürümüz

Aslında kahvenin ana vatanı olan Etiyopya, Arap Yarımadası'ndan zamanla Osmanlı Saraylarına kadar uzanan bir kültüre sahip. Fransa, Hollanda, Endonezya ve Doğu Hint Adaları derken tüm dünyada adını duyurmuş ortak bir kültür. Kahve, saraylardan konaklara,

konaklardan evlere vazgeçilmez içeceklerimiz arasında başı çekerken, ilk olarak zamanın padişahı Yavuz Sultan Selim tarafından Osmanlı Hanedanlığına tanıtılmış...

Türk Kahvesi Marka Oldu

Her ne kadar farklı kökenlerin keşfi ile ortaya çıkmış olsa da artık tüm dünya “Türk kahvesi”ni tanıyor. Kültürümüzde kendine has bir yeri olan kahve, Yemen Valisi Özdemir Paşa'nın hayran kalarak İstanbul'a getirmesiyle ve Türkler tarafından yeni kullanımıyla “Türk kahvesi” adı altında bir marka hâline geldi. Bunun yanı sıra bir kültür mirası olarak da unutulmaz sohbet ortamlarının yegâne tanığı...

Türk Kahvesi Su ile İkram Edilir

Tadı kadar sunumunun da önem arz ettiği Türk kahvesi kısık ateşte ağır ağır pişmelidir, kendine has aroması ile kaynatılır ve yanında mutlaka su ikram edilir. Bunun nedeni ise damağı önceden temizleyip kahvenin tadını bozmamaktır.

Yerel kahvelerimiz

Günümüzde sudan sonra en fazla tüketilen içecek ve petrolden sonra en çok ticareti yapılan madde olan kahvenin bir de yöresel geleneklere göre çeşitleri var elbette.

Şifa Kaynağı, Menengiç Kahvesi

Rivayetlere göre birçok hastalığa iyi geldiği söylenen Menengiç Kahvesi nefis kokusuyla misafirlere ikram edilen önemli bir içecektir. Genellikle Elazığ ve çevresinde tüketilen bu kahve özel bir yöntemle yapılır ve faydaları saymakla bitmez... Özellikle de nefes darlığı, mide ve akciğer rahatsızlıklarına iyi geldiği söylenir.

Güneydoğu'nun İncisi: Mırra

Mırranın tiryakileri bilirler ki gerek ikram gerek içim sırasında mutlaka adetlere uyulmalı ve kesinlikle hata yapılmamalıdır. Her ne kadar acımsı bir tadı da olsa sohbeti o kadar tatlı gelir yöre insanına. Doğu kültürünün vazgeçilmezidir mırra. Diğer yöresel kahvelerimiz gibi köşede sessiz sedasız beklemez mırra, törenler eş-

liğinde konuklara ikram edilir. Konuk kabulünde, sıra gecelerinde, düğünlerde, eğlencelerde, taziye evlerinde, sünnetlerde, bayramlarda sunulan bir kahvedir ve tek fincanla elden ele dolaştırılarak sunulur.

Kenger Bitkisinden Elde Edilen Kenger Kahvesi

Dikenli olduğu için toplaması çok zahmetli olan; tüylü, sütlü, dikenli ve otsu bir bitki olan Kenger bitkisinden elde edilen bir Kahve çeşididir Kenger kahvesi. Daha çok Silifke dolaylarında sıkça rastlanan bu kahve çeşidi Türkiye'de İç Anadolu, Doğu, Güneydoğu Anadolu ve Akdeniz Bölgesi'nde de bulunmaktadır.

Cilveli Kahve

Eskiden gelinlik kızlar, evlerine gelen görüncülere bol köpüklü kahvenin üzerine öğütülmüş badem koyarak ikram edermiş bu kahveyi, o yüzden de adı "cilveli kahve" kalmış... Manisa'da sıkça görülen bu kahve çeşidi patenti olan yerel kahvelerimiz arasında yerini alırken günlük hayatta da yerini muhafaza etmeyi başarmış...

Yatırım Cenneti TÜRKİYE

Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliğinde 2008 yılında başlayan, giderek derinleşen ekonomik kriz, Türkiye'yi, dünyanın "yükselen pazarı" olarak öne çıkardı... Türkiye, yeni yasal düzenlemeler ile dışarıdaki yatırımcı için giderek daha önem kazanan bir yatırım alanına dönüşüyor...

Türkiye, cumhuriyet kurulduğundan bu yana yaşanan bir sorun olan "devlet arazilerinin ekonomik kullanımı" konusunu çözme yolunda dev adımlar attı, orman vasfını kaybetmiş arazilerin bütçeye kazandırılması için 2/B Yasası'nı tasarladı ve kentleşmede çağdaş uygulamalara yöneldi...

Türkiye, yatırımcıyı ülkeye davet ederken aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde açıkladığı teşvik sistemi ile akıllı adımlar atıyor. Bu teşvik sistemine göre sağlık alanında yapılacak yatırımlar, enerji alanında yapılacak altyapı yatırımları, Ar-Ge, teknoloji merkezi olma noktasında yapılan yatırımlar ve bilhassa ulaşım noktasında yapılan yatırımlar yeni teşvik sisteminin en temel noktaları.

Türkiye ekonomik olarak büyüyor... Türkiye değişiyor, Türkiye dönüşüyor. Evet ama bu değişim ve dönüşümü kurumsallaştıran yasaları da bir bir yürürlüğe koyarak ve uygulayarak bu dönüşümü 'sürdürülebilir' kılıyor. Tıpkı yıllarca çözümsüzlük içinde enerjisini ve kaynaklarını kaybetmesine neden olan hazine arazileri ve imara uygun olmayan binaların doldurduğu şehirlerde çarpık kentleşmenin üzerine son zamanlarda gittiği gibi...

Hazine arazileri üzerindeki anlaşmazlıkların uzun yıllara yayılan sürelerde çözülmemesi, bu sebeple araziler üzerinde sağlıklı bir planlama ve şehirleşmenin yapılamamış olması modern şehirleşmenin olmazsa olmaz koşullarından olan altyapı ve ulaşım gibi yatırım konuları dahil bir çok ekonomik; peşi sıra sosyal ve nihayet hukuki problemi de beraberinde getirdi doğal olarak. Devlet vergi alamadığı için gelirinden oldu, vatandaş tapu alamadığı için mağdur oldu ve yıllarca süren devlet-vatandaş davaları mahkemelerde yığıldı. Ta ki Mayıs ayında meclisten geçen 6292 sayılı yasanın imdada yetişmesine dek...

Türkiye, bugünlerde modern zamanların en kapsamlı toprak reformu sayılabilecek bir düzenlemeye şahit oldu. Bu düzenleme kamuoyundaki 'popüler' tabiriyle 2/B Yasası olarak biliniyor ve adını 6831 sayılı Orman Kanununun 2'nci maddesinin B bendinden alıyor.

Bugün, Türkiye'de hazine taşınmazlarının yönetimi yasayla, Maliye Bakanlığına bağlı Millî Emlak Genel Müdürlüğüne (kısaca MİLE) ait. Bu kapsamda, MİLE yetkililerinin verdiği bilgiye göre, 31/12/1981 tarihinden önce, bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; tarım alanları, hayvancılıkta kullanılan araziler ve toplu yerleşim alanları hazine adına orman sınırları dışına çıkarılmış bulunuyor.

Devlet mallarının idaresi, Osmanlı İmparatorluğu'ndan günümüz Türkiye'sine "devlet yönetiminin" stratejik ve önemli bir unsuru olageldi. Bu süreç içerisinde siyasi otorite, zamanla orman statüsünü kaybetmiş; bilimsel ve teknik anlamda bir daha ormana dönüşmesi mümkün

olamayacak topraklar için bir çözüm üretme ihtiyacı ile karşı karşıya kaldı. İşte yürürlüğe giren '2/B' Yasası da Türkiye'nin bu en acil çözüm bekleyen sorunlarından biri için çözüm bulmayı amaçlıyor.

2/B Neleri Kapsıyor

Peki bu düzenleme ne kadar büyüklükte bir alanı kapsıyor? Yine MİLE verilerine göre bugüne kadar yapılan kadastro çalışmaları sonucunda, tarla, bağ, narenciye, zeytinlik, seracılık ve hayvancılık faaliyetleri ile toplu yerleşim yerleri ve sanayi alanları gibi amaçlarla kullanılan toplam 410.000 hektar alan, orman sınırları dışına çıkarılmış bulunuyor. Bu alan da yaklaşık Bilecik ili kadar bir alanı kapsıyor ve Türkiye'nin toplam yüzölçümünün %0.5'ine tekabül ediyor.

MİLE verilerine göre 2/B kapsamında Türkiye'de yaklaşık 500 binden fazla kullanıcı var. Çalışmalar sürdüğü için bu rakamın daha da artacağı belirtiliyor. Hane başına ortalama 4 kişiden hesap ettiğimizde yaklaşık olarak 2 milyon kişiyi ilgilendiren bir durum çıkıyor ortaya. Bu kadar insanı göz önüne aldığımızda, bir diğer ifadeyle yaklaşık olarak Bilecik ili büyüklüğündeki bir arazi varlığı, bugüne kadar etkin bir yasal düzenleme yapılamama-

sı nedeniyle beraberinde birçok sorunu da getirdi.

Örneğin, orman sınırları dışına çıkarıldığı tarih itibariyle kullanıcılarının tasarrufunda bulunan ve artık ormana geri dönüşümü olmayan bu alanlarda imar planlarının yapılamaması nedeniyle düzenli ve planlı kentleşme gerçekleştirilemediği gibi, çarpık yerleşim yerlerinin oluşmasına neden olan tasarruflar ortaya çıktı. Ek olarak, oluşan fiili durum sonrasında bu alanlarda kamu yatırımlarının yapılması da zorlaşmış, bu yerlerden vergi alınamamış ve devletle vatandaşları arasında uzun süren hukuki ihtilaflar meydana gelmiş oldu.

İşte bu noktada, imdada yetişmek üzere söz konusu hukuki ve fiili sorunların çözüme kavuşturulması amacıyla 2/B alanlarının değerlendirilmesine ilişkin hükümlerin de yer aldığı 6292 sayılı Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun geçtiğimiz günlerde (Mayıs 2012) yürürlüğe girdi. Bu Kanunu'nun çıkması ile birlikte yıllardır çözümsüzlük nedeniyle bekleyen araziler, üzerindeki kullanıcıların durumları, devletin ve vatandaşın karşılıklı mağduriyetleri gibi birçok soruna bir anda çözüm umudu doğdu.

“TOPRAK REFORMU” Düzeyinde

Yeni yasada, söz konusu projeye ‘toprak reformu’ de-
dirtecek düzenlemeler mevcut. Maliye Bakanı Mehmet
Şimşek’in yasayı tanıtırken yaptığı açıklamalar bunu
doğrular mahiyette: “6292 sayılı yasayla mülkiyet so-
runları çözümlenerek vatandaşlarımızın yıllardır tapusuz
olarak kullandıkları taşınmazlarda tapu sahibi olması,
2/B alanlarında kalması nedeniyle tapuları iptal edilen-
lerin mağduriyetleri giderilerek tapularının bedelsiz ola-
rak iade edilmesi, fiili durumun hukuki zemine kavuş-
turulması, böylece vatandaşımızla devletimiz arasındaki
davalara son verilmesi, gecekondular ve kentsel dönüşüm
projeleri yapılarak çarpık ve plansız yerleşimlerin dü-
zenlenmesi ayrıca, yapılacak satış işlemleri sonucunda
elde edilen gelirlerden, afet riski altındaki alanların dö-
nüştürülmesi, nakledilecek orman köylülerine ait taşın-
mazların kamulaştırılması, orman köylülerinin kalkın-
malarının desteklenmesi, orman sınırları dışına çıkarılan
alanların en az iki katı verimsiz orman alanlarının ıslahı
ve yeni orman alanlarının tesisi amaçlanmaktadır.”

MİLE yetkililerine göre 2/B Yasasının hem gelir getir-
me hem de sorunları ve anlaşmazlıkları çözme boyutu
var. Kısacası “kazan-kazan” durumu mevcut. Bu yasayla
birlikte, öteden bu yana var olan toprak anlaşmazlıkları
için bir çözüm süreci ve buna bağlı olarak devlete gelir
sağlama süreci başlamış bulunuyor.

Yeni yasa kullanıcılara da birçok avantaj sağlamakta.
Buna göre getirilen kolaylıklar şöyle sıralanabilir: Belir-
lenen satış bedeli, rayiç bedelin %70’i olarak belirlenmiş
olup peşin veya taksitle ödeme seçeneği bulunmakta. Pe-

şin ödemede ayrıca %20 indirim uygulanırken yarısının
peşin ödenmesi hâlinde ise %10 indirim uygulanmakta.
İndirimli taksitlendirme seçeneği de avantajlar arasında.
Buna göre, satış bedelinin en az yarısının ödenmek isten-
mesi hâlinde satış bedelinden %10 oranında indirim
yapılarak yarısı peşin alınacak, kalan yarısı için ise tak-
sitlendirmedeki süreler uygulanacak. Taşınmazların üzerindeki
yapı ve tesislerden ayrıca bedel alınmayacak ol-
ması, açılmış olan davaların durdurulması, dava açılması
gerektilerine ise dava açılmayacak olması yeni yasanın
en fazla dikkat çeken özelliklerinden sayılabilir.

Devlet ve Vatandaş Kârlı Çıkıyor

Bütçe açısından baktığımızda karşımıza çıkan tablo bu
arazi anlaşmazlıklarının çözümünün devlet için ne kadar
önemli olduğunu da ortaya koyuyor: 2/B arazilerinin sa-
tışından öngörülen gelir yaklaşık olarak 20 milyar lira.

Bu yasa ile elde edilecek gelirleri şehircilik anlamında
özel kılan bir durum daha var: 2/B kapsamında elde edi-
len gelirin %90’ına kadar olan kısmı kentsel dönüşüm
projeleri için kaynak olarak kullanılabilir.

Yasanın çıkmasından bu yana çok kısa bir süre geçme-
sine karşın yapılan başvuru sayısı 100 bini geçmiş bile.
Şu ana kadar yapılan başvurularda sahil kentlerinden ya-
pılanların fazlalığı dikkat çekiyor. Antalya (Yaklaşık 25
bin) ve Muğla (Yaklaşık 16 bin) başvuru sayısı ile başı
çekiyor. Yine İstanbul, 25 bin başvuru ile ilk sıralarda.

Başvurular için 30 Ekim 2012 son gün. Başvurular bağlı
illerde Defterdarlıklar ve Malmüdürlüklerine yapılabilecek.

YENİ TÜRKİYE’NİN KENTSEL DÖNÜŞÜM PROJESİ

Orman statüsünü kaybetmiş hazine arazileri üzerindeki belirsizliğin kaldırılmasının ardından yine Mayıs 2012’de bir başka çok önemli kanun yürürlüğe girdi. ‘Deprem Yasası’ ya da ‘Afet Yasası’ olarak kamuoyunda ün salan Kentsel Dönüşüm Yasası, Türkiye’de daha önce gerçekleştirilememiş türden kentsel dönüşüm ataklarını başlatmış durumda. Haziran ayı içerisinde Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar’ın riskli evleri belirlemek üzere valiliklere gönderdiği, kentsel dönüşümü başlatan yazı ile birlikte ilgili ekipler 81 ilde riskli binaları belirlemek için sahaya çıkmaya başladı. Kuşkusuz bu yasayı Türkiye gündemine tekrar sokan ve hızlandıran gelişme 7.2’lik Van Depremi idi.

Bu dev yenilenme ve yenilenirken modernleşme diyebileceğimiz proje çerçevesinde Türkiye genelinde 20 yılda 14 milyon konutun elden geçirilmesi öngörülmekte. Tabii ki bu dev projenin bir de dev ekonomik etkisi olacak Türkiye için: Toplam 400 milyar dolarlık bir ekonomi yaratması beklenen dönüşümde riskli alanların belirlenmesi çalışmalarına, öncelikle birinci derecede deprem bölgelerinde yer alan illerden başlanacak.

Kentsel dönüşüm Yasası'ndan en fazla faydalanacak il şüphesiz İstanbul. Yeni Yasa'nın getirdiği yetkilerle çarpık ve plansız kentleşme sorununu çözmesi beklenen dünya markası şehrimiz İstanbul için, geçtiğimiz günlerde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın yaptığı İstanbul'daki binaların % 70'inin imara aykırı olduğu ve herhangi bir afet durumunda şehrin hatta ülkenin geleceğinin ipotek altına girme riski bulunduğunu açıklaması, konunun hayatiyetini ortaya koyuyor.

Ama sevindirici olan gelişme ise, Kentsel Dönüşüm Yasası çerçevesinde proje geliştirme ve uygulama yetkisi elinde olan büyükşehir belediyesinin bu konuda son derece etkin ve hızlı çalışmalar yapması. Kadir Topbaş'ın açıklamalarına göre İstanbul'da kayıtlı bulunan 1 milyon 600 bin binanın imara aykırı olan % 70'i kentsel dönüşüm projeleri çerçevesinde dönüştürülecek. En önemlisi ise, bu dönüşümün bir yan yansıması olarak bir zamanlar sanayi merkezi olarak kurgulanan ve bu hatalı yaklaşımdan da büyük zarar gören, yıllar boyunca aşırı göç alan ve plansız gelişme neticesinde su havzaları, orman alanları gibi eşik bölgelerin yerleşim baskısı altında kaldığı ve en nihayetinde denizleri, havası kirlenen İstanbul rahat bir nefes alma şansına erişecek.

Nitekim bu dönüşümü sadece fiziksel anlamda ya da ekonomik anlamda görmek aslında konuyu çok eksik bırakır. Çünkü bu dönüşüm aynı zamanda 'stratejik' anlamı olan bir yenilenme getiriyor beraberinde. Yani çevreciliği, doğaya saygıyı, tarihe hürmeti, modern şehir planlamasını, güvenlik unsurlarını kısacası bütün altyapı ve üstyapıyı göz önünde bulunduran bir dönüşüm bu.

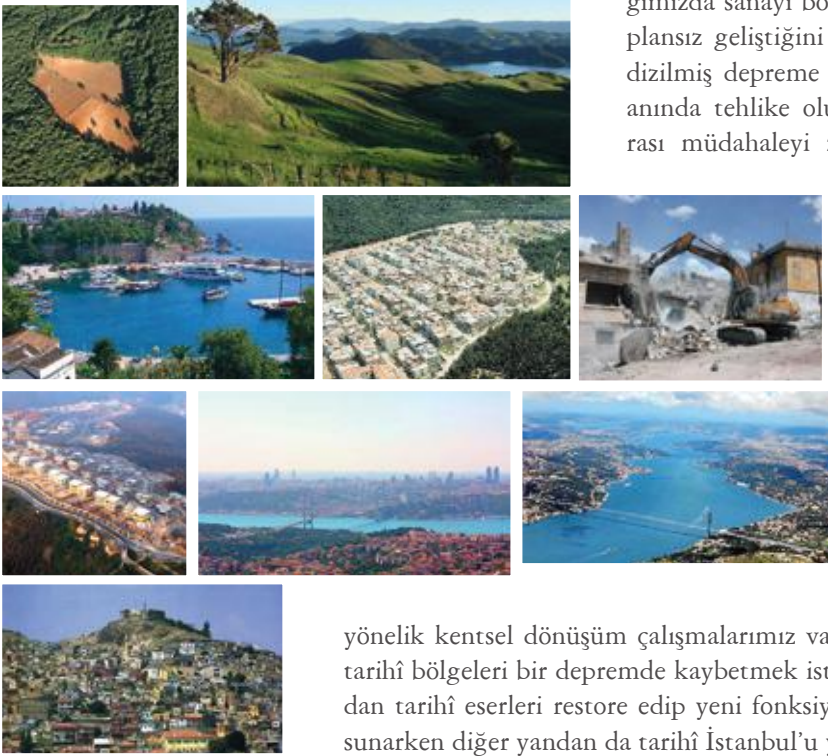
“YAPILAŞMADA ÇEVREYE ÖNEM VERİYORUZ”

Kadir Topbaş
İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı

“Bundan sonra yapılacak bütün yapılarda çevreciliği esas alıyoruz. Konuya deprem açısından baktığımızda sanayi bölgelerinin zamanında son derece plansız geliştiğini görüyoruz. Gelişi güzel araziye dizilmiş depreme dayanıksız yapılar hem deprem anında tehlike oluşturuyor hem de deprem sonrası müdahaleyi zorlaştırıyor. Bu bölgeler birer çöküntü bölgesi olmaktan kurtarılmak zorunda. Bu sebeple biz, Kartal, Cendere, Ayamama, Dragos'ta büyük stratejik dönüşümlere imza atıyoruz. Bu toplamda 800 hektarı aşkın bir alanda dev bir dönüşüm demektir. Bir anlamda kentin çehresini değiştiriyoruz. Ayrıca Süleymaniye, Beyoğlu, Haydarpaşa gibi bölgelerde tarihî mirasın korunmasına

yönelik kentsel dönüşüm çalışmalarımız var. İstanbul'a kimliğini veren bu tarihî bölgeleri bir depremde kaybetmek istemiyoruz. Bu alanlarda bir yandan tarihî eserleri restore edip yeni fonksiyonları ile İstanbul'un hizmetine sunarken diğer yandan da tarihî İstanbul'u yeniden kazanıyoruz.”

...VE YATIRIM CENNETİ TÜRKİYE

Amerika ve Avro bölgesinde ardı ardına yaşanan finansal zorluklar üzerine Türkiye'nin son yıllarda siyasi istikrarla birlikte tuttuğu ekonomik istikrar, ülkeyi doğal olarak yerli ve yabancı yatırımcıların gözünde bir yatırım destinasyonu olarak öne çıkarıyor. Bu coğrafyalarda yaşayan vatandaşlarımız birikimlerini buldukları ülkelerde değerlendirme noktasında ister istemez endişeye kapılmaktalar. Karşılarında ilk (ve birçoğu için) tek alternatif olarak Türkiye duruyor.

İşte tam bu noktada Türkiye'nin uzun zamandır çözüm bekleyen sorunlarının üzerine giderek 2/B ve Kentsel Dönüşüm Projeleri gibi yasaları ardı ardına uygulamaya koyması ile, yatırımcısına daha önceki yıllarda görülmemiş bir gayrimenkul yatırım fırsatı sunduğunu söylemek abartı olmaz. Nitekim İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'ın İstanbul'daki Kentsel Dönüşüm Projesine ilişkin ifade ettikleri bunu doğrular nitelikte: “Bu sayede (kentsel dönüşüm) vatandaşlarımız dayanıklı, sağlıklı, otoparkı olan, bittiğinde eskisinden 2 kat daha fazla değerli bir gayrimenkule sahip olacak.”

Ekonomi bakanı Zafer Çağlayan'ın geçtiğimiz günlerde çok ünlü yabancı bir firmanın Türkiye'de açtığı tesislerin açılış konuşmasında dediği gibi, Türkiye'de yatırım yapmanın ne kadar avantajlı olduğunun ilan edildiği bir ortamdayız. Üstelik Türkiye bugün dünyadaki yatırımcıyı ülkeye davet ederken bunu Avrupa geriye giderken yapıyor. Avrupa ekonomisinin bu yıl binde 3 küçülmesi bekleniyor. Çağlayan'ın belirttiği gibi Türkiye, böyle bir ortamda çok önemli yatırımlar yapıyor. Türkiye, Çağlayan'ın tabiriyle üretim kapasitesi artışlarını dünya krizine meydan okur biçimde tüm dünyaya mesaj verir biçimde gerçekleşiyor.

Türkiye, yatırımcıyı ülkeye davet ederken aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde açıkladığı teşvik sistemi ile akıllı adımlar atıyor. Bu teşvik sistemine göre sağlık alanında yapılacak yatırımlar, enerji alanında yapılacak altyapı yatırımları, Ar-Ge, teknoloji merkezi olma noktasında yapılan yatırımlar ve bilhassa ulaşım noktasında yapılan yatırımlar yeni teşvik sisteminin en temel noktaları.

Nitekim Türkiye, son yıllarda yakaladığı siyasi istikrarın üzerine, bir de ekonomik büyümesinin sürdürülebilir olması için attığı yeni teşvik sistemi gibi adımların meyvesini de hızla görmeye başlamış görünüyor. Japonya'nın en büyük

bankası Bank of Tokyo-Mitsubishi, temmuz ayında Türkiye'de yatırım yapmak için lisans başvurusu yaptı. Yine dünya elektronik devlerinden General Electric (GE), Türkiye'ye önümüzdeki 3 yılda, 900 milyon dolarlık yatırım yapma kararı aldı.

Kuşkusuz Türkiye, bugün son 8 yılda, 80 yılda aldığı doğrudan yatırımın 7 katından fazlasını alıyor ve yatırım alanında önemli bir liman hâline geliyorsa bunun ardında yatan en önemli neden olarak siyasi ve ekonomik istikrar öne çıkıyor. Bu istikrarın sürdürülebilir olmasında da 2/B ve Kentsel Dönüşüm Yasaları gibi 'çapa' görevi gören ve yatırımcıya güven veren yasal düzenlemelerin etkisi çok büyük olacak.

Çileli topraklar: KONGO

Deniz DOĞAN
deniz.dogan@ytb.gov.tr

Afrika'nın altın ve elmas açısından zengin ülkesi bir türlü istikrarı yakalayamıyor. Devlet yapısının bozukluğu, bitmek bilmeyen iç savaş ve şiddet... Kongolu, zengin kaynaklara sahip olmasına karşın yıllık geliri 200 Amerikan dolarını bile bulmadan büyük bir sefalet içinde yaşıyor...

Kongolu için Türkiye, bölgeye karşılık beklemeden yardım eden soylu bir ülke... Topraklarındaki zenginliklere göz dikmeyen, kendilerine yalnız insani açıdan yardım etmeyi tercih eden bir ülkenin karakterini çok seviyor Kongolu. Sokaktaki Kongolu bile, Türkiye'nin içinde ırkçılığı barındırmayan tek Avrupalı olduğunu biliyor...

Bir ülkenin sahip olduğu zenginlikler, kelimenin tam anlamıyla yıkımı olabilir mi? Zenginlik ve yıkım... Afrika coğrafyasında dolaşan bir seyyah, bu iki kavramı pek çok yerde bir arada görebilir ama eski adı Zaire olan Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nde gördüğümüz manzara çok düşündürücü... Topraklarının altı elmas ve altın dolu olan bir ülkede sürekli kan dökülüyor ve kişi başına yıllık geliri 200 Amerikan dolarını zor bulan çileli bir halk yaşıyor...

Afrika'nın en büyük yüzölçümüne ve üçüncü kalabalık nüfusuna sahip olan bu bölge, aynı zamanda dünyanın en geniş ikinci yağmur ormanlarına ve geniş akarsu havzalarına sahip ülkelelerinden biri.

Petrol, bakır, altın, elmas gibi madenleri ve tarıma elverişli topraklarıyla oldukça cazip bir potansiyele sahip.

Fakat tüm bu zenginliklere rağmen Afrika'nın en az gelişmiş ülkelerinden biri. "İnsani Gelişme Göstergesi" de bu durumu fazlasıyla gözler önüne seriyor. Kişi başı millî gelir 200 dolar civarında.

Halkın açlık, sefalet ve yoksulluğa terk edildiği, ölümlerin kol gezdiği bu ülkede bizi hayrete düşüren bir durum da pazar fiyatları... Portakalın kilosu 23 dolar, soğan 12, ekmeğe ise 4 dolar civarında.

En büyük geçim kaynağı rüşvet ve bahşiş

Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nde orta sınıf diye bir şey yok. İnsanlar ya çok zenginler ya da çok fakirler... En büyük geçim kaynağı ise rüşvet ve bahşiş. İlk başta böyle bir ülkede bir yabancı olarak güvenebileceğiniz tek mekanizma Emniyet Güçleri zannediyorsunuz ancak polislerin beyaz ırktan gelenleri çevirip karakola götürmesi ve

sudan bahanelerle rüşvet istemesine şahit olduğumuzda bunun böyle olmadığını görüyorsunuz.

Mesela aracınıza biniyorsunuz ve bir polis kapınızı açarak sizden çok rahat bir şekilde para talebinde bulunabiliyor. Sokakta fotoğraf çekmek yasak. Evet, ülkede durum içler acısı, ama Belçika'nın yıllarca sömürdüğü ve tüm kaynaklarını hâlâ elinde tuttuğu ülkede, özellikle beyazların fotoğraf çekmesine, sefaletin görüntülenmesine tepkililer... Aracınız zırlı ise gizli gizli fotoğraf çekebilirsiniz. Fakat üniformalılar bunu fırsat bilerek sizden rüşvet isteyebilir.

MUNDELE (Beyaz Adam) !..

Kırsal alanlarda halk daha anlayışlı. Çocuklar aracınızın peşinden metrelerce mundele, mundele (beyaz adam) diyerek koşuyorlar. İnsanların size meraklı gözlerle bakmasından sonra,

beyazların ülkesinde siyahların ne hissettiğini çok daha iyi anlıyorsunuz.

Kaldığımız otellerin önünde 24 saat silahlarla nöbet tutan güvenlik görevlileri var. Ülkedeki diplomatların ve yabancıların gittiği restoranlar kafeler en az 2 metre yükseklikte ve tel örgülerle çevrilmiş. İçeride, Avrupa standartlarında görebileceğiniz son derece modern ve lüks otellerin restoranları... Dışarı da ise bambaşka bir hayat...

Devlet İdaresindeki Bozukluk Ekonominin Önündeki En Büyük Engel

Şüphesiz, yıllarca süren iç savaş halktan çok şeyler alıp götürmüştü. Yıkımın yanı sıra, devlet idaresindeki bozukluk ve hukuksuzluk, ekonomik kalkınmanın önündeki en büyük engel olarak görülüyor. 1965-96 yılları arasında yaklaşık 32 yıl süren Mobutu rejimi demokrasinin yerleşmesine olanak bile tanımamış.

Mobutu'nun devrilmesinden sonra özgürleşme ortamı doğduysa da 96-2003 yıllarındaki bunalımlı dönemde çöken devlet yapısıyla birlikte demokratikleşme adına herhangi bir iyileşme yapılmamış. Demokratik kelimesi sadece ülkenin adında bir sembol olarak yer almış.

Tüm çabalar devletin yeniden inşası üzerine

Başkent Kinshasa'daki tek asfalt yol "30 Haziran Bulvarı" 5 km uzunluğunda ve Çinliler tarafından yenilenmiş. Çinliler

bu ülkede çok seviliyor. Çünkü Çin, ülkedeki birçok madenin işletmesini 10 seneliğine almış ve karşılığında ise yol ve bina yapmayı vaat etmiş.

Kişisel çıkarlar nedeniyle bir türlü gelişemeyen ülkenin ana sorunu aslında devletin boşluğu. Ülke bağımsızlığını kazandığında kişi başı millî gelir 380 ABD doları iken, 1990 yılında bu rakam 119 ABD dolarına kadar düşmüş. Ülke kişi başına millî gelir açısından 1960'da dünyada 57. sırada iken 2009 yılında ise sondan bir önceki (197.) sıraya gerilemiştir.

Siyasi istikrarsızlık, çatışma ortamı, hukuki mevzuatlardan kaynaklanan sorunlar, coğrafi uzaklık, ticari riskler tüm bunlar Türkiye ve Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nin ülke olarak birbirlerini yeterince tanımamalarına yol açarken iki ülke arasındaki ticari ilişkilerin gelişmesini de engellemektedir.

Müslümanlar ülke nüfusunun %10-15'lik bir kısmını oluşturuyor. Ancak Müslüman cemaate göre bu rakam %20-25 arasında. Başkent Kinshasa'da 5 tane cami var. Müslümanlar, özellikle Swahili kültürünün etkin olduğu ülkenin doğusunda, Kivu ve Katanga vilayetlerinde yaşıyorlar.

Türkiye Yardım Eden Bir Ülke

Cumhurbaşkanımız Abdullah Gül'ün Kongo Demokratik Cumhuriyeti'ne 2010 yılında gerçekleştirdiği ziyaretinin ülkeye katmış olduğu olumlu hava her alanda gözlemlenmektedir.

Sokakta sohbet ettiğimiz Kongolu insanlara Türkiye'yi sordüğümüzde, Türkiye'nin Afrika'ya karşılıksız olarak yardım eden bir ülke olduğunu belirtiyorlar. Türkiye'nin Avrupa'da ırkçılığın olmadığı tek ülke olduğunu söyleyenlerin sayısı da az değil. Bürokratlar ise Türkiye'yi yükselen bir güç olarak değerlendirirken Batı'ya alternatif ve ortaklık yapılacak bir ülke olarak tanımlıyorlar.

Ülkede 1976 yılından bu yana Büyükelçiliğimiz faaliyet göstermektedir. Kongo Demokratik Cumhuriyeti ise 2011 yılında ülkemizde Büyükelçilik açmıştır. THY, başkent Kinshasa'ya tarifeli direkt seferler başlatmayı planlamakta ve seferlerin 27 Ağustos 2012 tarihinde başlaması beklenmektedir.

ARAKANLI

ARAKAN'DA ZULÜM!..

Merva ORHAN merva.orhan@ytb.gov.tr

Burma olarak da tanıdığımız Myanmar'da yaşayan Müslümanlar kanlı bir saldırıyla karşı karşıyalar... Ülke yönetimi, Müslümanlar'ı haritadan silmek istiyor ve Budistlerin katliamlarına göz yumuyor. Bölgedeki Ahmed Samir'in anlattıkları korkunç... "Bizi hem tarih sayfalarından hem haritalardan silmek istiyorlar. Burma diye bir yer var mı? Kimse bilmiyor... Bir an önce burada yaşayan insanları da "insan" yerine koyup bir şeyler yapılınsın! Kimsesiz gibi görünmek ve bu şekilde muamele edilmek çok kötü..." "Türkiye'ye minnettarız... Sesimizi duyuruyorlar. Bize sahip çıkıyorlar. Türk STK'lar yardım için seferber. Türkiye, dünyada zorlukla karşılaşan Müslümanların hemen yüzünü döndüğü bir ülke artık... Filistin, Lübnan için ne yapıyorsa burası için de aynı çabayı gösteriyor."

Birmanya veya Burma olarak da bildiğimiz bir Güneydoğu Asya ülkesi Myanmar, Andaman Denizi ve Bengal Körfezi kıyısında, Bangladeş, Çin, Hindistan, Laos, ve Tayland arasında yer alan bir ülke. Myanmar'ın Arakan bölgesinde tüm dünyanın gözü önünde işlenen bir katliam sürüyor. Bölgede yaşayan 1,5 milyon Müslüman soykırım tehdidiyle karşı karşıya. Ve zorunlu göçe mahkûm ediliyorlar.

Vahşetin hangi boyutta olduğunu belgeleyen haber ve fotoğraflar dünyaya yayılmaya başladı. Ancak bu vahşet aslında yeni değil, Arakanlı Müslümanların hikâyesi 1826 yılında İngilizlerin bölgeyi işgali ile başlamış...

II. Dünya Savaşı sonrasında bağımsızlığına kavuşan Burma, İngilizlerin çekilmesinin ardından, 1942'de, Minbya kasabasına bağlı Çanbilli köyündeki Müslümanlara saldıran Rakhinler, köyde yaşayan herkesi hunharca katletmiş ve bölgeyi yağmalamışlardı.

Nüfusun yaklaşık 51 milyon olduğu Myanmar halkının %80'i Budizm dinine mensup, Müslüman nüfus ise 1,5 milyon civarında. Fakat Myanmar yönetimi Müslüman nüfusu bölgeden silmek için Kuzey Arakan'ın neredeyse her köşesine Budist tapınakları inşa etmeye başlamış.

Artan Baskılar Göçün Sebebiydi... Peki Ya Katliam?

Ama biz, onları, 1990 yılında yüz binlerce Arakanlı Müslümanın komşu ülke Bangladeş'e göç etmesiyle tanıdık... Ve o günden bu-

güne değin katliam bu ülkeyi hiç terk etmedi aslında... Müslüman nüfusun istenmediği bölgede baskıların artması mültecileri göçe zorlarken köyler örnek yerleşim birimleri olarak düzenlenecekleri bahanesiyle boşaltılmış.

Evet, bir tarafta göç edilmeye zorlanan insanlar ama diğer yanda da hunharca katledilen kadınlar, çocuklar, yani insanlar... Göç neyse de katliam nedendi?

Ahmed Samir, Arakan'dan Bangladeş'e göç etmiş bir ailenin evladı. Kendisini yıllar önce bir arkadaşım vasıtasıyla tanıdım. O günden beri dostluğumuz ve kardeşliğimiz tıpkı Arakan ve Türkiye kardeşliği gibi devam ediyor. Son zamanlarda Arakan'da yaşanan olaylar üzerine Samir'den bölgedeki gelişme ve en son durumla ilgili bilgi vermesini istedim. Çok güzel Türkçe konuşuyor, işte kendi anlatımıyla Arakan'da yaşanan zorunlu göçün hikâyesi...

Lider Yok!

"Ben Arakanlı Ahmed Samir'im... Burada 1,5 milyon civarında Müslüman yaşıyor. Ama bir liderleri yok, çünkü sahip oldukları bir vatandaşlıkları yok... Müslümanların bir lideri olmadığından Müslüman Arakanlılar başıboş kaldı. Bunu fırsat bilen Budistler "Bizler sizleri burada istemiyoruz." diyerek çoluk çocuk, yaşlı, kadın demeden katliam yapmaya başladılar. Ve kimsenin ruhu duymadı. 3 yıl dağlarda silahlı mücadelede yer aldım. Bizleri vatandaş olarak bile görmüyorlardı. Aslında yıllarca devam eden bu katliamın şimdilerde yeniden ayyuka çıkması akıl almaz bir şey... Bizi hem tarih sayfalarından hem haritalardan silmek istiyorlar. Burma diye bir yer var mı? Kimse bilmiyor... Bir an

önce burada yaşayan insanları da "insan" yerine koyup bir şeyler yapılsın... Kimsesiz gibi görünmek ve bu şekilde muamele edilmek çok kötü... Ama Türkiye'ye minnettarız... Sesimizi duyuruyorlar. Bize sahip çıkıyorlar. Türk STK'lar yardım için seferber"...

Ahmed Samir, 1974'te Arakan'da dünyaya geldi. Dedesi Haji Motiur Rahman ve Büyük amcası 1962'de Burma askeri cuntayla mücadele ederken şehit olmuşlar. Babası ise aynı mücadele de gazi olan Samir'in hayatı ondan sonra ailesiyle birlikte Bangladeş'e zorunlu olarak göç etmeleriyle başlamış... O yıllarda 5 yaşında olan Ahmed Samir, lise ve üniversiteyi Bangladeş'te tamamlayarak başarılı bir kariyer elde etmiş.

1995 yılında Arakan'dan Bangladeş'e aynı cunta yöntemiyle göç eden bir grup öğrencinin kurduğu "İttihad Tullab al-Müslemin Arakan" partisine genel sekreter olarak seçilen Samir, parti tarafından 1997 senesinde Türkiye ve Arakanlı Müslümanlar Dostluk Gurubu diye adlandırdıkları bir girişimle beraber Türkiye'ye gönderildi. İki yıl dil eğitimi aldıktan sonra tekrar Bangladeş'e döndü. Şu an Rohingya

Dayanışma Teşkilatı ve Al-Najda yardım vakfının yönetiminde de görev yapan ve aynı zamanda Arakanlı mazlum mültecilere de danışmanlık yapan Samir, kendisini mazlumlara adanmış gönüllü bir kahraman.

Ahmed Samir'in şu sözleri önemli: "Dünyanın, bizlerin yaşadığı acı soruna bu ölçüde sessiz kalması düşündürücü... İnsanlar arasında ayırım mı yapıldığı yönünde ciddi soru

işaretlerinin doğmasına neden oluyor bu durum. Budistler, başka bir dine mensup insanlara karşı bu yaptıklarını yapsaydılar bu ölçüde cezasız kalırlar mıydı? Birleşmiş Milletler başta, uluslararası kurumlar bu ölçüde yavaş

çalışırlar mıydı? Hayır!.. Hedefteki insanlar Müslüman olunca, Bosna-Hersek Savaşı'nda olduğu gibi, bırakın Myanmar'ı, Arakan'ı, Avrupa'nın ortasında da yaşasalar benzer kaderi yaşıyorlar..."

Ahmed Samir'e göre, Arakan'da yaşanan korkunç olaylar, Türkiye olmasa, yaşanıp gidecek ve dünyanın da haberi olmayacaktı... Bu noktada, bölgede faaliyet gösteren Türk Sivil Toplum Kuruluşları'nın çok önemli olduğunu belirtiyor...

"Türkiye, dünyada zorlukla karşılaşılan Müslümanların hemen yüzünü döndüğü bir ülke artık... Türkiye; Filistin, Lübnan için ne yapıyorsa burası için de aynı çabayı gösteriyor. Biz inanıyoruz ki, Türkiye gibi bir ülke, Arakan'da durum tam tersi olsaydı, yani, Allah göstermesin Müslümanlar Budistlere bir saldırı düzenleseydi benzer tepkiyi verecek, insanlık adına, mağdurun yanında yer alacaktı... Çünkü Türkiye'nin bu tür olaylarda başka ülkeler gibi çifte standartı yok, o, bütün gelişmelere önce insani açıdan yaklaşıyor..."

"İHH'ya (İnsan Hak ve Hürriyetleri İnsani Yardım Vakfı) faaliyetlerinden ve dergimize gösterdikleri değerli katkılarından dolayı teşekkür ederiz. Arakan Fotoğrafları İHH Tanıtım Koordinatörü Süleyman Kurt tarafından temin edilmiştir".

ARAKANLI

AĞLATAN ZİYARET

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu Arakan'daki dramı yakından görmek ve Müslümanların yaşadığı zulme tanıklık etmek için yakın zamanda Myanmar'a gittiler.

Bakan Davutoğlu'nun, Başbakan Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan'ın ve Erdoğan'ın kızının da aralarında bulunduğu heyet, Myanmar temalarında Arakan bölgesinde yaşanan insani sorunlara dikkat çekmek için Türkiye'nin her zaman mazlumların yanında olduğunu göstermek ve bu yönde kamuoyunu bilinçlendirmek amacı ile Budist fanatiklerin şiddetine maruz kalan Arakan bölgesindeki

Rohingya Müslümanlarını ziyaret etti. Zor şartlar altında 8 bin 500 kişinin kaldığı Banduba Kampı'nı da ziyaret eden heyet Kızılay ve Türkiye'den gelen çeşitli yardım kuruluşları yetkilileriyle birlikte burada yardım dağıttı. Dağıtılan yardımlar bir nebze de olsa Arakanlı Müslümanların yüzünü güldürürken Türk heyetini de gözyaşlarına boğdu.

Bu durum, dünyanın görmezden geldiği trajediye kayıtsız kalamayan Türk heyetinde başta Başbakan Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan olmak üzere herkesi ağlattı. Rohingya Müslümanlarından Muhammed Çingî Türk heyetinin

yanına gelerek "İnsan olarak daha fazla hakkımız olduğunu düşünüyorum, lütfen bize yardım edin." dedi.

Dışişleri Bakanı Davutoğlu ise kampa-taki Müslümanlara hitaben: "Size yardım için buradayız, Türkiye Cumhuriyeti olarak her zaman yanınızdayız. Yardım çalışmaları devam edecek." dedi.

Haftalardır süren katliam ve saldırılar sonrasında karşılarında Türk heyetini gören Rohingya Müslümanları "Türkler geldi bizi kurtaracak." diyerek Bakan Davutoğlu'na ve Emine Erdoğan'a sarılarak Türkiye'ye duydukları minnettarlığı dile getirdiler.

GAYRİMENKUL DENİLİNCE

30 YILDIR YANINIZDAYIZ

“Doğru, Planlı, Güvenilir Yatırım”

G.O.P. : Arjantin Caddesi Filistin Sk. No: 2/3 G.O.P. - ANKARA Tel : (0.312) 468 68 98 - 468 67 68
E.Yolu : Eskişehir Yolu 25. Km. Shell Benziniği içi ANKARA Tel : (0.312) 299 12 41 - 299 12 43
Kızılay : Sakarya Cad. Ali Nazmi İş Hanı No: 1/59 Kızılay-ANKARA Tel : (0.312) 431 55 93 - 435 76 74
www.inesu.com.tr

"TÜRKİYE BURSLARI" BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ

Hasan ER hasan.er@ytb.gov.tr

Türkiye Cumhuriyeti tarafından uluslararası öğrencilere verilen bursa, bu yıl yaklaşık 160 ülkeden 40.000'i aşkın başvuru alındı. Dünyanın her bir köşesinden Türkiye'de çeşitli düzeylerde yükseköğrenim görmek isteyen binlerce öğrenci, Türkiye'nin bölgesinde önemli bir eğitim üssü olduğunu, gösterdikleri yoğun ilgiyle kanıtladı. 2012-2013 eğitim yılı için yaklaşık 3000 öğrenciye burslu eğitim imkânı sağlanması planlanıyor.

Türkiye artık, ekonomi alanında gösterdiği başarılı yükselişi, dünyanın önde gelen eğitim ülkelerinden biri olma yönüne taşımaya başladı... Giderek güçlenen Türk üniversitelerinin eğitim yapısıyla, ülkenin ekonomik gücü birleşince, özellikle Türkiye Burslarının yeni düzenlemesiyle, Türkiye, dünyanın dört bir yanından binlerce öğrenciyi, konuk etmeye başladı... En son verilere göre Türkiye'de 145 ülkeden 26.000'in üzerinde uluslararası öğrenci öğrenimine devam ediyor. Son on yıllık dönemde ülkemizdeki uluslararası öğrenci sayısı %70 oranında artış gösterdi. Özellikle Balkan, Orta Asya ve Afrika ülkelerinden gelen öğrencilerin tercih ettiği Türkiye, yükseköğretim alanında paydaş olan tüm kurumlarıyla birlikte güncel, dinamik, öğrenci odaklı ve uluslararası bir planlama hazırlayarak üniversite eğitiminde bir marka olma yolunda önemli adımlar atıyor.

Atılan adımlardan en önemlisi Türkiye Cumhuriyeti adına uluslararası öğrencilere verilen yükseköğretim burslarının "Türkiye Bursları" adı al-

tında birleştirilmesi. Geçmişte birçok devlet kurumu tarafından sağlanan burslar Başbakanlık Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı koordinasyonunda artık tek çatı altına alındı.

İlk uygulaması bu yıl gerçekleştirilen Türkiye Bursları, dinamik yapıya sahip bir burs programı. 2012-2013 eğitim yılı için 4 kategoride toplam 17 burs programı adayların başvurusuna açıldı.

Lisans alanında verilen burslar ülkelerin coğrafi, sosyal ve kültürel özellikleri dikkate alınarak 9 gruba bölünmüştür. Türk Dili Konuşan Ülkeler Lisans Bursu; Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan'ı kapsamaktadır. Bu yıl 3900'e yakın öğrenci bu program kapsamında Türkiye'de üniversite eğitimi almak için başvuru gerçekleştirdi. Arnavutluk, Bosna Hersek, Bulgaristan, Kosova, Makedonya ve Yunanistan gibi ülkelerin dahil olduğu Balkan Ülkeleri Lisans Bursu'na 1600'ü aşkın aday ilgi gösterdi. Rus-

ya, Romanya, Gürcistan ve Moğolistanlı öğrencilerin başvurusuna açılan Karadeniz Lisans Bursu'na 600; Irak, İran, Pakistan, Suriye, Tacikistan, Filistin için oluşturulan Harran Lisans Bursu'na 2000'e yakın kişi başvurdu. Afrika ülkelerinin tamamına açılan Türkiye-Afrika Lisans Bursu için 2800; Endonezya, Filipinler, Kamboçya gibi Güney Asya ülkelerine hitap eden Haliç Lisans Bursu'na 450; Brezilya, Çin Halk Cumhuriyeti, Güney Kore, Hindistan ve Japonya için oluşturulan Boğaziçi Bursu'na ise 200'ü aşkın öğrenci başvurusunu tamamladı. Afganistan ve Somali vatandaşları için özel olarak oluşturulan Anadolu Lisans Bursuna 6000'in üzerinde başvuru alındı. Lisans programları içinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti için hazırlanmış ayrı bir program da bulunuyor.

Lisansüstü kategoride yani yüksek lisans, doktora ve araştırma programlarında alanlar 4 ana başlığa ayrılarak tüm ülkelerin öğrencilerine sunuluyor. Ülkelerinin ve Türkiye'nin tarihinde keşfedilmemiş alanlara ışık tut-

mak ve dünya medeniyetlerini farklı bir gözle araştırmak isteyen öğrenciler için Tarih ve Medeniyet Lisansüstü Bursu; dünyada meydana gelen sosyal ve siyasal değişimleri daha doğru okumak ve bu alandaki akademik çalışmalara yön vermek amacıyla sahip öğrencilere İbni Haldun Sosyal Bilimler Lisansüstü Bursu; akademik hayatına, iktisat, işletme, finansman, uluslararası işletmecilik gibi alanlarda Türkiye'de devam etmek isteyenlere İktisadi Çalışmalar Lisansüstü Bursu; Bilgisayar Elektrik-Elektronik, İnşaat, Makine Mühendisliği ve Mimarlık gibi teknik bölümlerde eğitim görmeyi hedefleyen öğrencilere Ali Kuş-

çu Bilim ve Teknoloji Bursu ile çok geniş imkanlar sağlanıyor. 15.000'e yakın başvurunun yapıldığı bu burs kategorisinde ülkelerin akademik gelişimine katkıda bulunulması amaçlanıyor.

Sağlık Bilimleri (tıp, diş hekimliği, eczacılık), İlahiyat ve Türk Dili bölümleri ise özel olarak oluşturulan Branş Bursları kategorisinde değerlendiriliyor. Dünyanın her ülkesinden, her düzeyde öğrencinin başvurusuna açık olan branş burslarında İbni Sina Sağlık Bilimleri Bursu'na 5600, İlahiyat Bursu'na 1800, Yunus Emre Türk Dili Bursu'na 1200 aday başvuru gerçekleştirdi.

Son olarak, dünyada en çok eleman ihtiyacı bulunan alanlara yönelik eğitim ön lisans programlarını içeren Ahilik Meslek Eğitimi Bursu'na ise 300'ü aşkın başvuru alındı.

Sağlık, Türk Dili, Teknoloji, Sosyal Bilimler ve İlahiyat alanlarında tüm ülkelerin başvurusuna açılan Türkiye Bursları, küresel anlamda tanınırlığı olan, öğrenci odaklı, akademik rehberliği önemseyen ve uluslararası standartları karşılayan bir eğitim programı olarak her yıl yenilenerek uygulanmaya devam edecek.

ÖĞRENCİ HİKAYELERİ

Hasan ER / Nazlı Ceren AKÇAY hasan.er@ytb.gov.tr / ceren.akcay@ytb.gov.tr

Mai / VIETNAM

**“Bir gün Türkiye’ye
büyükkelçi olarak tekrar geleceğim.”**

Vietnam, Türkiye’den 11 bin km uzaklıkta Güneydoğu Asya’nın doğu kıyısı boyunca uzanan bir ülke. 1960’larda başlayan ve 1975’te sona eren, büyük devletlerin de dahil olduğu savaşla akıllarda kalan Vietnam, Türkiye ile son yıllarda yükseköğrenim alanındaki iş birliğini geliştirmeye başladı.

Mai Bui Xman, 2007 yılında gelişen bu iş birliğinin sonucu olarak Türkiye’de üniversite eğitimi almak için Ankara’ya geldi. Mai Bui Xman’ın Vietnam Eğitim Bakanlığı’nda çalışan bir arkadaşı sayesinde Türkiye’nin sağladığı burslardan haberi oluyor ve bu konuyu ailesine açtığı anda beklendik bir tepki ile karşılaşır: “Türkiye biraz uzak değil mi? Gerçekten okuyacaksan gitmelisin.” Mai’in yaşadığı Than Hoa şehri kıyıya yakın ve ana geçim kaynağı tarım olan bir yer. Ailesi üç kuşak bir arada yaşayan klasik bir Güney Asya ailesi görünümünde ve ailenin gelir kaynağı şeker pancarı üretimi. Toprakla uğraşmayı pek sevmediği için Türkiye fikri ona çok sıcak geliyor ve bu fırsatı değerlendirmeye karar veriyor.

Mesafeden başka Mai’yi zorlayacak birkaç konu daha çıkıyor elbette. İlk sorun, kazandığı okul olan Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesinin eğitim dilinin Türkçe olması. Ama eklemenden de geçemiyor: “Türkçede zorlanmama rağmen Mülkiyeli olmanın ayrıcalığını yaşamak bir başka.”

Bir diğer sorun ise kendi ülkesinde yaz iken Türkiye’de kış mevsiminin başlaması. Son yıllarda mevsim farklılığı nedeniyle hem Türkiye’de hem de Vietnam’da güneşi fazla göremediğinden yakınıyor.

Türkiye hakkında daha önce çok fazla bilgiye sahip olmasa da 15 yaşındayken yaşadıkları, güzel bir Türkiye imajı bırakmış aklında. “2002 yılında Japonya-Güney Kore’de düzenlenen Dünya Kupası’nda tüm Vietnamlılar Türkiye’yi destekliyorduk. Çünkü bizim Millî Takımımızın forma rengi de kırmızı. Hatta her zaferden sonra büyük kutlamalar yapıyorduk.”

Uluslararası ilişkiler okumayı bilinçli olarak istediğini belirtiyor: “Benim ülkemde Türkçe, çok az kişi tarafından biliniyor. Burada çok iyi bir uluslararası ilişkiler eğitimi alıyorum ve Türkçe gibi bir dili öğrenerek de ileride kendi ülkemin Dışişleri Bakanlığı’nda bu özelliğe sahip az sayıda kişiden biri olacağım.”

Aldığı üniversite eğitimini çok “temiz” olarak nitelendiriyor. Yani anlaşılır, net ve hedefi olan bir eğitim. “Özgür bir şekilde istediğimi ve düşündüğümü söyleyebiliyorum, bu Vietnam’da sahip olamayacağım bir imkan.” diyor Mai.

“Eğitimimi tamamladıktan sonra Vietnam’a döneceğim ve burada öğrendiklerimi ülkeme aktarmaya çalışacağım. En büyük hedefim ise beni yıllarca sıcak ve dostane bir şekilde ağırlayan Türkiye’ye, Vietnam’ın Büyükkelçisi olarak gelmek. Hem Türkiye’nin hem de ülkemizin refahı için çalışmak beni çok mutlu edecek.”

Shahla ASADI / İRAN**“Türkiye bize çok yakın ama farklı bir ülke.”**

Shahla, İran'ın Azerbaycan'la sınır şehri olan Bilesavar'da dünyaya gelmiş. Bilesavar, Hazar Denizi'ne yakın olduğu için ılıman bir iklime sahip ve nüfusun büyük bir çoğunluğu Azeri kökenli. Evin geçimini babası çiftçilik yaparak sağlıyor. Shahla, 7 kardeşin en büyüğü. Ailenin en büyük çocuğu olması nedeniyle kardeşlerine örnek olacak bir yaşam sürmeyi amaç edinmiş kendisine. En küçük kardeşi hâlâ lisede okuyor; diğerlerinin üniversiteyi bitirdiğini Shahla, gururla söylüyor.

Bilesavar'da Türk dizileri çok popüler ve yoğun bir izleyici kitlesi var. Türkiye hakkında ilk fikirlerini bu diziler sayesinde edinmiş. “Türkiye, İran'a çok yakın ama farklı bir ülke. Bu yüzden akademik eğitimimi Türkiye'de tamamlamaya karar verdim.” diyor. Üniversite eğitimini psikoloji bölümünde ailesinden uzakta Erdebil şehrinde tamamlamış. Üniversiteden sonra yaklaşık 10 yıl yine Erdebil'de psikolojik rehberlik danışmanı olarak çalışmış. Ancak hayalindeki meslek akademisyenlik olduğu için işini bırakarak Türkiye'ye gelmiş.

Türkiye'ye sadece üç ay önce gelmesine rağmen alışmak zor gelmemiş Shahla'ya. Şu an Ankara Üniversitesi Türk-

çe Öğretim Merkezi (TÖMER)'de Türkçe öğreniyor. “Yurttan oda arkadaşlarım, TÖMER'den sınıf arkadaşlarım, beni kendi memleketlerine davet ediyorlar. Hiç yabancılık çekmedim. Herkes çok yardımsever bana karşı.”

Önümüzdeki dönemde doktora başlayacak. Bugünlerde üniversitelerin mülakatlarına giriyor. “Eğitimim için çok doğru yerde olduğumu düşünüyorum. İran'da aldığım lisans eğitimimle burada öğrendiklerimi birleştirerek alanımdaki en iyi akademisyenlerden biri olmayı planlıyorum.”

Hem aldığı eğitim hem de kişiliği nedeniyle insan ilişkilerine büyük önem verdiğini belirtiyor. “İnsanları dinlemeyi, sorunlarına çözüm üretmelerine yardımcı olmayı seviyorum. Türkçemi biraz daha geliştirdiğim takdirde burada edindiğim Türk arkadaşlarımla daha çok sohbet etmek onlara da yardımcı olmak istiyorum.”

Uzun zaman sonra tekrar üniversite sıralarına dönecek olmanın verdiği heyecan var içinde. “Belki kardeşim de okumak için Türkiye'yi tercih eder ve aynı üniversitede öğrenci olmanın tadını çıkartırız.”

Doktorasını tamamladıktan sonra İran'a dönerek bir üniversitede öğrencilerine anlatmak istiyor öğrendiklerini. “Zaman her şeyi gösterir. Benim için de en hayırlısının olacağına yürekten inanıyorum.”

Sanayi ile bütünleşen bir eğitim kurumu: GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ

Aslı Deniz AKIN asli.akin@ytb.gov.tr

Fotoğraflar: İker KIRMIZI

Gaziantep, Türkiye'nin en güçlü sanayi alt yapısına sahip kentlerinden biri. Güneydoğu Anadolu'nun en büyük, Türkiye'nin 6'ncı büyük kenti. Gaziantep, ekonomideki bu gücünü eğitimde gerçekleştirdiği ataklar ile giderek pekiştiriyor. Gaziantep Üniversitesi sanayi-üniversite iş birliğinin en güzel örneklerinden biri...

Gaziantep Üniversitesi, her geçen yıl daha fazla oranda yabancı öğrenciye kapılarını açıyor. Üniversite'nin, özellikle güneş enerjisi alanında geliştirmekte olduğu projeler ise yalnız bölgenin değil, Türkiye'nin geleceği açısından çok önemli...

Gaziantep...

Anadolu coğrafyasının en eski yerleşim birimlerinden biri...

Her zaman insanlık açısından önemli, her zaman insanlık için üretken ve zengin bir kentin adı oldu.

Arkeolojik araştırmalar, bölgedeki insani yerleşimin paleolitik çağa kadar uzandığını gösteriyor. Kentin başlangıç noktasında ise Roma İmparatorluğu bulunuyor. Devamında Arap kavimleri bölgeye hâkim oluyor ve Romalılardan kalan kentin adını "Ayıntap" olarak değiştiriyorlar.

Bugünkü Gaziantep'e uzanan gelişmenin başlangıç noktasındaki isim bu...

Antep'e Gazi unvanının neden verildiğini uzun uzun anlatmaya gerek yok sanırım. 1920 yılında şehri işgal etmek isteyen Fransız birlikleri özel olarak kurulan Ermeni lejyonu ile gelince tarihî Antep savunması yaşanıldı...

Gaziantep, cumhuriyet döneminin de en hızlı yükselen kentlerinden biri kuşkusuz... Bunda, Gaziantep'in, diğer Anadolu kentlerinden farklı olarak, çok eski bir sanayi alt yapısına sahip olmasının büyük payı var...

Günümüzde de Gaziantep, büyük sanayi üretimi ile Türkiye'nin Ortadoğu'ya dönük ticaretinin en önemli kalesi konumunda.

Bu nedenle Gaziantep, güneydoğunun en büyük, Türkiye'nin de altıncı kenti niteliğinde...

■ Eğitime dönük yatırım

Gaziantep, günümüzde, dünyanın en büyük mozaik müzelerinden birine sahip. Son derece modern bir şekilde oluşturulmuş Zeugma Mozaik Müzesi, yalnız Gaziantep için değil, bütün Türkiye açısından da dünya çapında bir kültür kurumu niteliği taşıyor.

Bu kadar büyük renkliliklere sahip, güçlü ekonomi zeminli, özellikle de mutfağıyla ünlü Gaziantep, son yıllarda üniversite eğitimi alanında yapılan yatırımlar ile de dikkat çekiyor.

Güneydoğu Anadolu Bölgesinde büyük bir ticaret ve sanayi merkezi olan Gaziantep ilinin adını taşıyan Üniversite, eğitim-öğretime 1973 yılında ODTÜ Mühendislik Fakültesine bağlı olarak kurulan Makine Mühendisliği Bölümü ile başladı. 27 Haziran 1987 yılında ise yeni kurulan çeşitli fakülte ve yüksekokulların da ilavesi ile Üniversite tüzel kişiliğine kavuştu.

7 farklı yerleşkede, 15 fakülteyle hizmet veren üniversitenin bölüm/program sayısı bu yıl 242'ye, öğrenci sayısı 27023'e ulaştı.

2008 yılında 3 öğrenciye burs verilen Gaziantep Üniver-

sitesinde, 2012'de 117 öğrenciye ihtiyaç bursu, 36 öğrenciye de başarı bursu sağlandı.

Son 4 yılda Akademisyen sayısını 1054'ten, 1319'a yükselten üniversitede, Azerbaycan, Kırgızistan, İngiltere, Tayvan, Suriye, Yunanistan, ABD ve İran'dan gelen 21 yabancı uyruklu okutman da yer alıyor.

Yabancı öğrenciler konusuna, 2008'den itibaren özel önem gösteren üniversitede, o dönemki öğrenci sayısı 101 iken bu yıl itibariyle 47 ülkeden 644 yabancı uyruklu öğrenci eğitim almakta.

Erasmus İkili Anlaşmalarını 2011 yılında 114 farklı üniversiteye çıkaran Gaziantep Üniversitesi, 47 ülkeden 644 yabancı uyruklu öğrenciye ev sahipliği yapmaktadır. Öğrencilerin adaptasyonu için özel önem gösteren Üniversite, TÖMER Dil Merkezi ile de Türkçe ve diğer yabancı diller konusunda öğrencilerin gereksinimlerini karşılamaktadır. Üniversite'nin yabancı dilde eğitim veren bölümleri ise yabancı uyruklu öğrenciler açısından büyük kolaylık sağlamaktadır.

Ülkemizin önemli sanayi kentlerinden biri olan Gaziantep'te Sanayi-Üniversite iş birliğinin etkinleştirilmesi ve geliştirilmesi amacı ile <http://gso.gantep.edu.tr/> alan adıyla bir site yapılandırılırken ekonominin önemli unsurlarından biri olan enerji alanının teşviki için Enerji Mühendisliği Bölümü kuruldu. Kalkınma Bakanlığına sunulan projenin kabulü ile de güneş enerjisine yönelik bölgede ve ülkede bir ilki temsil edecek laboratuvar çalışmaları gerçekleştiriliyor.

Şahinbey Araştırma ve Uygulama Hastanesi, Teknopark'ı ile, yakında hayata geçirilecek Bilim, Kültür, Tarih ve Sanat Merkezi, Kongre ve Kültür Merkezi, Konut Edindirme Projesi, Su Sporları Merkezi, Çarşı Projesi, Mevlana Düşünce Topluluğu ve Çocuk Üniversitesi gibi projelerle hem kente hem de öğrencilere sosyal, kültürel ve bilimsel alanlarda ışık tutmaya devam edecektir.

Gaziantep Üniversitesi, “misyon” ve “vizyon”unu şöyle tarif ediyor:

MİSYON

- Üstün nitelikli, dürüst, bilgili, sosyal ve kültürel açıdan donanımlı, ülkenin aydınlık geleceğine katkısı olacak elemanlar yetiştiren,
- İçinde barındıracağı yüksek kaliteli akademisyen gücüyle yerel, ulusal ve uluslararası ölçekte araştırmalara dayalı bilgi, teknoloji, sosyal projeler üreten, kültür ve sanata katkıda bulunan,
- Ürettiği bilgi teknolojisi, sosyal projeler, sanat ve sağlık hizmetlerini bulunduğu doku ile paylaşarak bütünleşen ve buna bağlı olarak toplumun üretime katkısını sağlayan ve toplumun problemlerine dair çözümleri ateşleyen,
- Değişen, değiştiren, değişimi yöneten,
- Büyük Atatürk'ün kurduğu demokratik, laik ve sosyal devletin “çağdaş medeniyetin üzerine çıkarılması” hedefine bağlı, öncü ve lokomotif olan bir üniversite.

VİZYON

- Mevcut ve yeni yaratılacak kaynakların akılcı ve yerinde kullanımıyla,
- Özgüveni, saygınlığı, motivasyonu temel alan, sözde değil gerçekten katılımcı ve insan odaklı bir yönetim anlayışıyla,
- Misyonu özümsemiş akademisyen ve diğer elemanlardan kurulu; bilimsellik, karşılıklı saygı ve güven ortamına oturan, ayrımcılığın olmadığı; açıklık, aydınlık ve özgürlük zemininde ilişkilere dayalı, dünya ölçeğinde bir üniversite olmak.

Ürünün İçinde Bilgiyi Görmek İstiyoruz

Prof. Dr. M. Yavuz COŞKUN

Üniversite sadece eğitim verilen yer değil, bilginin üretilip toplumla paylaşıldığı yerdir. Biz bilgiyi hayatın içerisinde dahil edecek bir sistem benimsedik ve bu amaçla Toplumsal Duyarlılık Projesi adında, alınması zorunlu bir dersi müfredata dahil ettik. Bu sayede, yılda 300 projeye 7000 gencimiz sahaya inerek yaratıcı ve sorgulayıcı düşünmeyi öğrenirken, estetik, sanat ve topluma karşı sorumluluk konularında daha bilinçli bireyler olarak yetişiyor ve topluma katma değer sağlıyorlar.

Gaziantep Üniversitesi olarak sanayi ile akademi arasındaki buzları erittik. Biz bilginin ürünün içine gömülmesi için çalışıyoruz. Bunu sağladığımızda dünyayla yarışır konumda olabiliriz. 5 organize sanayiye barındıran şehrimiz bu açıdan iyi bir laboratuvar. Aynı zamanda, uluslararası üniversitelerle okutman değişimleri, ulaşım ve konaklamadaki kolaylıklar, kampüs ortamı ve şehrin Ortadoğu'daki jeopolitik konumu, Üniversitemizi Türk ve yabancı öğrenciler açısından tercih edilir kılıyor.

Ülkemizde uluslararası yayın sıralamasında 4 ila 7'nci üniversite olmamız, saba eğitimlerimiz, Sağlık Turizmi ve Kongre Merkezi projelerimiz ve kaliteden ödün vermeme felsefemizle Üniversitemizin ve şehrimizin bilim, kültür ve sanat merkezi olmasını hedefliyoruz.

SAYILARLA GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ

Öğrenci	27023
Değişim Programlarına Gönderdiği Öğrenci	Yaklaşık 120 Giden Öğrenci, Yaklaşık 25 Gelen Öğrenci
Akademisyen	152 Profesör, 109 Doçent, 249 Yrd. Doçent, 213 Öğretim Görevlisi, 105 Okutman, 470 Araştırma Görevlisi, 21 Uzman
Yabancı Uyraklı Öğretim Elemanları	3 Profesör, 1 Doçent, 6 Yrd. Doçent, 2 Öğretim Görevlisi, 9 Okutman
Uluslararası Öğrenci	644
Fakülte	15
Araştırma Merkezi	19
Yüksekokul	5
Meslek Yüksek Okulu	9
Enstitü	4
Türk Musikisi ve Devlet Konservatuarı	1

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı

YTB'DEN HABERLER

Deniz DOĞAN deniz.dogan@ytb.gov.tr

► ABD'DEKİ TÜRK LOBİSİ HAREKETLİ

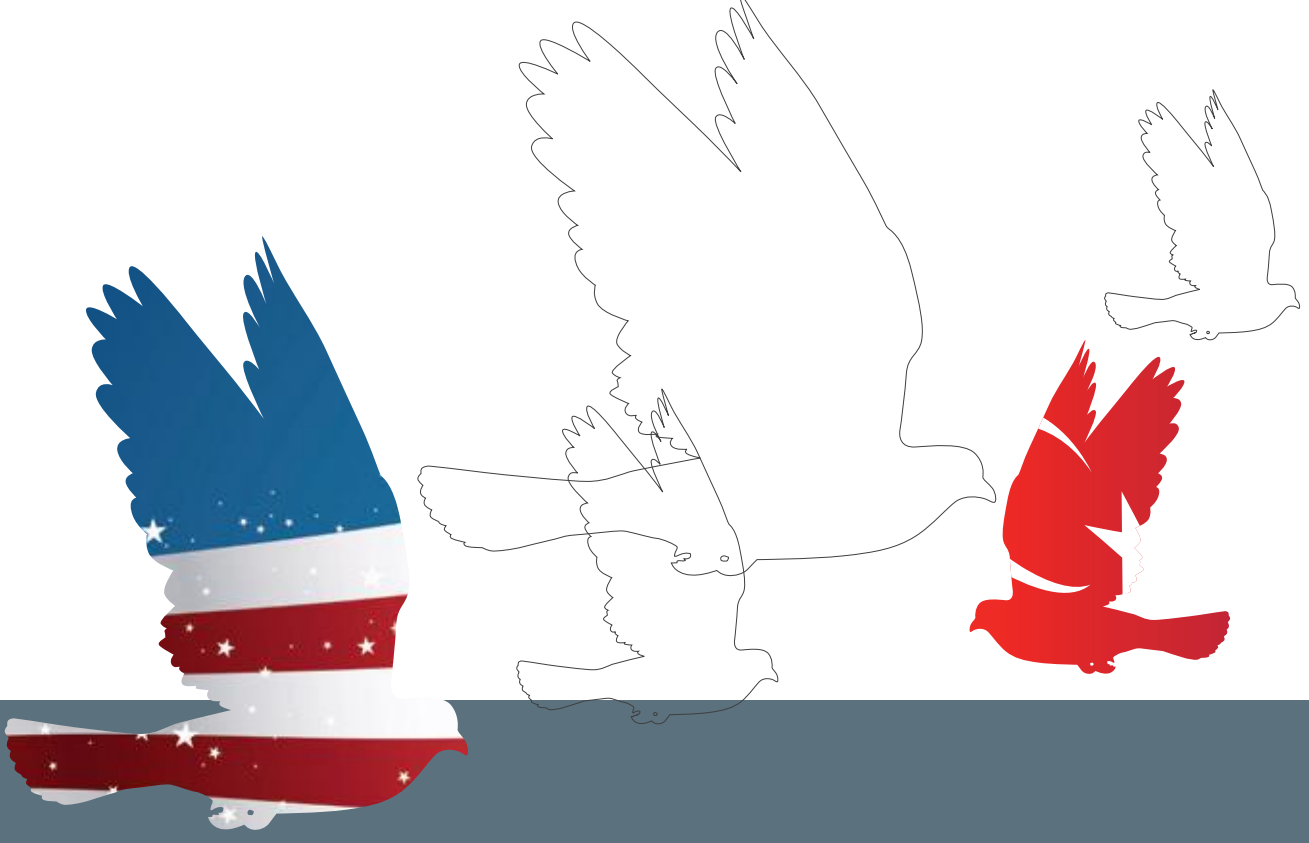
Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ Washington Büyükelçiliğimizde Türk Amerikan Toplum Temsilcileri ile bir araya geldi.

Bozdağ, Washington'daki temasları çerçevesinde, ABD'deki Türk derneklerinin temsilcileriyle Türkiye'nin Washington Büyükelçiliğinde toplantı yaptı. Çok sayıda dernek ve federasyon temsilcisinin katıldığı toplantıda, Amerika'da yaşayan vatandaşlarımızın sorunları ve talepleri ele alındı.

Yapılan toplantıda bir sonraki seçimlerde yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın buldukları ülkelerde oy kullanabilmesi konusu da gündeme gelirken, dernek temsilcileri Yasa'nın meclis-

ten geçmesi ile ilgili olarak Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ'a teşekkürlerini iletiler. Ayrıca Türk sivil toplum kuruluşları temsilcileri Amerika'da yaşayan Türkler arasında en büyük sorunun dil ve din eğitimi olduğunu vurgularken bu konuda Türkiye'den destek beklemediklerini ifade ettiler.

Türk Amerikan toplum temsilcileri ile yapılan toplantının ardından Azeri, Kırgız, Makedon ve Somalili dernek temsilcileri ile görüşmelerine devam eden Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ daha sonra Maryland eyaletindeki Diyanet İşleri Başkanlığına ait cami ve toplum merkezi arazisinde incelemelerde bulundu.

▶ NEW YORK'TA GELENEKSEL TÜRK GÜNÜ YÜRÜYÜŞÜ

Türk Amerikan Dernekleri Federasyonu (TADF) tarafından New York'ta her yıl geleneksel olarak düzenlenen Türk Günü Yürüyüşü bu yıl 19 Mayıs'ta gerçekleştirildi.

New York Madison Caddesi'nde yapılan Türk Yürüyüşü'ne Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ da katıldı.

Yaklaşık 2 saat süren yürüyüşte Türk derneklerinin yanı sıra kardeş ve akraba toplulukların temsilcileri de yer aldı. Askeri Müze ve Kültür Sitesi Komutanlığına bağlı Mehteran takımının ve bazı Türk futbol takımlarının Amerika'daki taraftarlarının gösterilerine sahne

olan Türk Günü Yürüyüşü'ne renk katanlar arasında Kızılderililer de vardı.

Bozdağ, yürüyüş öncesinde yaptığı açıklamada, "ABD'de gerçekten çok başarılı bir Türk toplumu var. Her alanda çok başarılı vatandaş, soydaş ve akrabalarımızla gurur duyuyoruz. Burada güzel işler yapıyorlar. Onların duacasıyız, destekçisiyiz ve bugün onlarla beraberiz." dedi. Yürüyüşün sona ermesinin ardından resmi heyette yer alan Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, Dışişleri Bakan Yardımcısı Naci Kuru, TADF Başkanı Ali Çınar, Türkiye'nin BM Daimi Temsilcisi Büyükelçi Ertuğrul Apakan, New York Başkonsolosu Levent Bilgen, KKTC'nin New York Temsilcisi Büyükelçi Hilmi Akil, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç, Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Mehmet Emin Özafsar ve heyetteki diğer yetkililer, Türk Günü Festivali'ne katılmak üzere Dag Hammarskjöld Parkı'na geçti.

► DIŐIŐLER BAKANI AHMET DAVUTOĞLU'NDAN KONFERANS

DıŐiŐleri Bakanı Prof. Dr. Ahmet Davutođlu, 16 Mayıs 2012 arŐamba gőnő BaŐkanlıđımıza yaptığı ziyaret kapsamında bir konferans verdi. "SoydaŐ ve Akraba Toplulukların DıŐ Politikamızdaki Yeri ve önemi" baŐlıklı konferansında oldukça önemli bilgiler aktaran DıŐiŐleri Bakanı Ahmet Davutođlu, YurtdıŐi Tőrklere ve Akraba Topluluklar BaŐkanlıđının űstlendiđi rolőn önemine de dikkat çekti.

► BAŞKAN KEMAL YURTNAÇ, İSVEÇ VE NORVEÇ'TE VATANDAŞLARLA BULUŞTU

YurtdıŐi Tőrklere ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç, İsveç ve Norveç'te sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ile bir araya geldi.

Stockholm'de BaŐkanlıđımızca dőzenlenen "İsveç Tőrklere sivil toplum kuruluşları ile buluŐma" adlı toplantıya 40'a yakın federasyon ve dernek temsilcisi katıldı. BaŐkan Kemal Yurtnaç, vatandaşların askerlik, eğitim, pasaport, iŐsizlik ve ana dilde eğitim gibi sorularına yanıt verdi. Stockholm buluŐmasına Tőrklere vatandaşları ile birlikte, Azerbaycan vatandaşları, Uygur, Bulgaristan, Kazakistan Tőrklere ve Konya Milletvekilleri AyŐe Tőrkmenođlu ile Mustafa Kabakçı da katıldı. BaŐkan Kemal Yurtnaç, İsveç temasları çerçevesinde, karakolda intihar ettiği iddia edilen 25 yaŐındaki Serkan Deniz Budakı'nın ailesini evinde ziyaret etti ve baŐsađlıđı diledi. Ođlunun lőmőnde ūpheler olduğunu anlatan acılı anne Hatice Budakı'yı dinleyen BaŐkan Yurtnaç, Deniz Budakı olayının aydınlatılması için gereken desteği vereceklerini sőyledi.

Norveç'in başkenti Oslo'da yapılan diğer toplantıya da vatandaşların ilgisi yoğundu. Yaklaşık 30 dernek ve federasyonun katıldığı toplantıya, geçtiğimiz yıl gerçekleşen terör saldırısı sonucu hayatını kaybeden Gizem Doğan'ın babası Abdulkadir Doğan da katıldı. Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının amacının, yurt dışında yaşayan vatandaşları, Türkiye'den yönetmek olmadığını belirten Yurtnaç, Başkanlık olarak, Norveç'te bulunan sivil toplum örgütlerinin hepsi ile irtibat hâlinde olacaklarının altını çizdi. Başkan Kemal Yurtnaç konuşmasının devamında Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının gerçekleştirdiği çalışmalar hakkında bilgiler verdi.

► ULUSLARARASI ÖĞRENCİ ŞENLİĞİ KONYA VE ANKARA'DA GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının desteklediği proje kapsamında, Mevlana Uluslararası Öğrenci Derneği tarafından düzenlenen '2. Uluslararası Öğrenci Şenliği' 12- 15 Mayıs 2012 tarihleri arasında Konya'da gerçekleştirildi. Aralarında Bosna-Hersek, Gürcistan, Bulgaristan, Moğolistan, Kırgızistan, Türkmenistan, Özbekistan, Somali, İran, Irak, Ürdün ve Suriye'nin de bulunduğu yaklaşık 50 ülkeye ait stant çadırlarında bu ülkelere ait yerel eşyalar, yemekler, kültürel öğeler, folklorik malzemeler sergilendi. Katılımcılara, ülkemizde yükseköğretim gören uluslararası öğrenciler tarafından geldikleri ülkeleri tanıtıcı materyaller dağıtıldı.

18 Mayıs 2012 tarihinde Ankara Üniversitesinde gerçekleşen ve ATAUM'un düzenlediği Uluslararası Öğrenci Şenliği'nde ise Türkiye'de yükseköğretim gören Polonya, Moğolistan, Tataristan, Rusya, Kosova, Pakistan, Makedonya, Senegal, Nijerya, Sudan, Suriye, Romanya, Irak, Mısır, Fas, Endonezya, Afganistan, Tayland, Makedonya, Çin ve Macaristan'dan gelen uluslararası öğrenciler kendi ülkelerinin tanıtımını yaptılar. Uluslararası Öğrenci Şenliği'ne, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkan Yardımcısı Dr. Gürsel Dönmez, Uluslararası Öğrenciler Daire Başkanı Ömer Ayçiçek, Kurumsal İlişkiler ve İletişim Daire Başkanı Gazali Çiçek ile Ankara Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Cemal Taluğ da katıldı.

EVRENSEL KARDEŞLİK FUTBOL TURNUVASI

Türkiye'deki çeşitli üniversite-lerde öğrenim gören uluslara-rası öğrenciler halı saha turnu-vasında bir araya geldi.

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının des-tek verdiği ve 22 farklı ülke takımından oluşan halı saha futbol turnuvası müsabakaları İllker Gençlik ve Spor Kulübü tesislerinde oynandı.

Irak, Azerbaycan, Kenya, Ka-zakistan, Arnavutluk, Make-donya, Tacikistan, ÇHC Sincan Uygur Özerk Bölgesi, Sudan, Bangladeş, Afganistan, Orta-doğu Karması, Nijerya, Kırgı-zistan, Özbekistan, Senegal, Türkmenistan, Kosova, İran, Bosna Hersek, Somali ve Türkiye ülke takımlarının 5 farklı grupta mücadele ettiği turnuvayı Bosna Hersek 1. tamamladı. Şampiyon olan Bosna Hersek takımına kupasını ve madalyalarını YTB Başkanı Kemal Yurtnaç takdim etti.

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER MEZUNİYET TÖRENİ

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının desteği ile Haliç Kongre Merkezi'nde düzenlenen törene Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer, İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç ve farklı ülkelerden 1000'e yakın öğrenci katıldı.

Mezuniyet töreninde konuşma yapan Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, "5 yıl önce Türkiye'ye gelen umutlarının ve hayallerinin peşinden koşan gençlerin verdikleri mücadelenin başarısını görmek için bir aradayız. Türkiye sizin başarılarınızla, sizin ürettiklerinizle bugün gurur duymaktadır. Bundan sonra yapacağımız her iyi şeyle de aileniz, ülkeniz kadar gurur duyacak ikinci bir ülkeniz var. O da Türkiye'dir." ifadelerini kullandı.

Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer ise öğrencilerin mezuniyetinden duyduğu heyecanı dile getirdi. Konuşmasının devamında insanların uzmanlığının artık dünyanın gelişmesi ve değişmesi için temel dinamik olmaya başladığını belirten Bakan Dinçer ayrıca, dünyada rekabetin eğitim ve insan üzerinden yapılmaya başlanacağını da sözlerine ekledi.

Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç da konuşmasına öğrencileri ve katılımcıları selamlayarak başladı. Yurtnaç, "Başarılarınızdan dolayı çok mutlu olduk, sizlerle gurur duyuyoruz. Sizler her zaman bizim gurur kaynağımızsınız. Artık mezun oldunuz, bundan sonraki hayatınızda da Türkiye, daima sizin arkanızdadır." diye konuştu.

► TÜRKÇE OLİMPİYATLARI ÇOCUKLARI

Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığındaki makamında Türkçe Olimpiyatları için Ankara'ya gelen öğrencileri kabul etti. Öğrencilerin kabulünde Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanı Kemal Yurtnaç da bulundu.

Bu yıl 10'uncusu düzenlenen ve 41 ilde 65 etkinlikle kutlanan Türkçe Olimpiyatları'nın "Dünya Barışı" adına önemi vurgulanırken kabulde öğrenciler şiirler okudular, şarkılar söylediler.

Öğrencilerin hepsinin birbirinden güzel Türkçe konuştuklarını ifade eden Başbakan Yardımcısı Bozdağ, Türk öğretmenlerin dünyanın her yerinde güzellikleri, iyilikleri, doğruları ve iyi insan yetiştirme noktasında en güzel teknikleri kullanarak hem o ülke için hem dünya için hem de ülkemiz için oldukça büyük bir başarının altına imza attıklarını ifade etti. Yurt dışındaki Türk okullarında eğitim gören öğrencilerin güzel Türkçe konuşmalarından onur duyduklarını ifade eden Bakan Bozdağ, "Yurt dışı ziyaretlerimizde ülkelerin yetkililerinin de bu okullardan gururla bahsettiklerini duymak bizi mutlu ediyor. Ben öğrencileri dinlerken, gerçekten duygulandım." şeklinde konuştu.

Konuşmaların ardından Başbakan Yardımcısı Bozdağ ve Başkan Yurtnaç, öğrenciler ile birlikte hatıra fotoğrafı çektiler ve onlara çeşitli hediyeler verdi.

Belgesel kıvamında filmler yapmak

FATİH AKIN

Fatih Akın, Almanya'daki Türk toplumunun gurur duyduğu bir isim... O, ilk kısa metrajlı filmini çektiği 21 yaşında da "geniş ufukların" insanı olduğu göstermişti. Şimdi Cannes Film Festivali'nde jüri masasında oturuyor...

"Türk asıllı Alman yönetmen" tarifi Fatih Akın için çok önemli. Çünkü o, kendini iki topluma da ait görüyor ve özellikle Türkiyeli tarafı çok yeni sentezlerin doğmasına neden oluyor. Bir yanda belgeseller, diğer yanda konulu filmler...

O, kökleri Karadeniz'e tutunmuş, Türk asıllı bir Alman yönetmen. Yazdığı, yönettiği hatta oyunculuğunu yaptığı yirmiden fazla film ve aldığı onlarca ödülle dünyanın tanı-

dığı bir isim. Yıllar önce "Ben şimdi kısa filmler çekiyorum, büyüyünce inşallah uzun metrajlı filmler çekeceğim." derken, şimdilerde Cannes Film Festivali'nde Hollywood'un tanınmış

isimleriyle birlikte jüride yer alan bir Türk.

İlk kısa metrajlı filmini 21 yaşında çeken Fatih Akın, ilk uzun metrajlı

filmini ise 24 yaşında gerçekleştirdi. Genç yaşında 10 milyon mark bütçeli filmi Solino'ya imza atan Fatih Akın, 'Yıldızlarla çalışmaktan çok çekiniyorum.' diyecek kadar da mütevazı bir isim. Filmlerinde sosyo-kültürel konuları ve aileyi vurgulayan yönetmen, Duvara Karşı, Yaşamın Kıyısında ve İstanbul Hatırası: Köprüyü Geçmek gibi; Türkiye'yi ve Türkleri ele aldığı film ve belgesellerine bir yenisini daha ekledi.

Fatih Akın, Trabzon yakınlarındaki Çamburnu köyü halkının 2007 yılında beldelerine kurulan çöp depolama merkezine karşı verdikleri mücadeleyi anlatan belgeseli "Cennetteki Çöplük / Polluting Paradise"da yine Çamburnu köyünü yani kendi topraklarını ele aldı. Belgesel, Cannes Film Festivali'nin "özel gösterimler" bölümünde seyirciyle buluştu.

Fatih Akın, vizyonunu ve gelecek projelerini Artı90 ile paylaştı.

İNSANLARI YALANLARLA DOLDURUYORLAR

Sonbaharda Türkiye'de vizyona girmesi planlanan ve hakkında çok konuşulan Belgesel 'Cennetteki Çöplük' için ünlü yönetmen şunları ifade ediyor: "Belgesel Türkiye'de çok olumlu tepkiler aldı, buradaki asıl amaç insanların sesi olmaktı çünkü çevre sorunları dünyanın her yerinde var ve insanlar kandırılıyorlar. Bu belgesel belki küçük bir köyde geçiyor ama bu aslında tüm dünya için büyük bir sorun. Her yerde aynı sorunlar, aynı yalanlar yaşanıyor. Benim için memleketi, köyü kurtarmak ve insanlığa bir şekilde gerçekleri gösterebilmek önemli bir amaç."

TÜRK KİMLİĞİMDE ÇÖZÜMLEMEK İSTEDİĞİM NOKTALAR VAR

Özel gösterimden sonra babasıyla arasında bir şakalaşma olmuş Fatih Akın'ın, babasına Türkiye'yi çok çirkin göstermedim değil mi, diye sormuş ünlü yönetmen çünkü özellikle Türkiye ile ilgili filmlerinde, ülkeyi en iyi şekilde temsil etmek ve insanlığa faydalı olabilecek mesajlar vermek öncelikli bir kaygı Fatih Akın için.

"Kimliğimin yarısı Türk ve bu kimlikle çözümlenmek istediğim noktalar, merak ettiğim uçlar var. Aslında filmlerimde ve belgesellerimde bir yandan onları çözmeye çalışıyorum. Türkiye benim için büyük bir keşif ve her seferinde yeni maceralar yaşıyorum."

65. Cannes Film Festivali'nde, kısa metrajlı filmler kategorisinde yarışan Türk yönetmen Rezan Yeşilbaş'ın "Sessiz" adlı filmi "Altın Palmiye" ödülüne layık görüldü. Türk yönetmenlerin dünya sinemasındaki başarısında kültürel birikimin ve Türk kökenli olmanın başarıda büyük etkisi olduğunu düşünüyor Fatih Akın ve ekliyor:

"Dışarıda doğup büyümenin getirdiği çelişki bana zenginlik katıyor çünkü ben Türkiye'ye hem dışarıdan hem de içeriden bakabiliyorum. O nedenle her şey çok iyi çok güzel demek yerine, olayları farklı şekillerde yorumlayabiliyorum. Bir suluboya düşünün siyahla beyaz karışınca ortaya üçüncü bir renk çıkar bende iki kültürün karışımından etkileniyorum."

SPOR VE KÜLTÜR DÜNYAYI KURTARIR

"Yurt dışında ırkçılığı benimsemediğiniz sürece dışlanmıyorsunuz. Pek çok Türk futbolcu ve politikacı ar-

tık yurt dışında başarılarıyla tanınıyor. İslamofobinin aşılması için spor ve kültür yadsınamaz unsurlar. Her krizde bir suçlu aranır özellikle 11 Eylül'den sonra bu azınlıklar, oldu maalesef. Türklere de Almanya'da bakış açısı çok değişti. 80'lerdeki bakış açısıyla şu anki çok farklı. O zamanlar Türklere nasıl olsa dönerler

ülkelerine deniliyordu, bir şekilde Türkler asimile olamamıştı. Ancak şimdi dediğim gibi yurt dışında pek çok başarıya imza atan isimler var ve hepimizi aynı amaç için, huzur bulmak için çabalıyoruz. Bunun için spor ve kültürde bütünleşiyoruz. Aile içi şiddet, gençlik sorunları ve işsizlik problemlerine gelince, bu sorunlar Türkiye'de de Almanya'da da var. Bunun için tek çözümün eğitim olduğuna inanıyorum."

BİR TÜRK BOKSÖR'ÜN HAYATI

Belli ki Fatih Akın, dünya sineması için farklı bir karakter olmakta kararlı... Belgeselcilikle konulu film yapımını birlikte sürdüren, filmlerine bu nedenle belgeselin renklerini iliştiirebilen bir beyin kimyası ve sanat anlayışından söz ediyoruz... O da zaten yeni projesini tam bu şekilde tarif ediyor:

"Uluslararası bir filmin senaryosunu yeni tamamladım. Arena Boks Kulübünün sahibi, boks menajeri Ahmet Öner'in yaşamını anlatacağı bir belgesel çekeceğim. Film Ahmet'in hikâyesinden çıkarak, globalleşen zamanda dövüşü anlatacak." Filmin çekimleri, Kolombiya, Türkiye ve Miami'de yapılacak ."

“Avrupalı Türk’ü ihmal etmeyin”

Zeynel Lüle ve Serdar Cebe... İkisi de mesleklerini yıllardır başarıyla sürdüren önemli gazeteciler. Euro D'de yayın yaşamını sürdüren “Avrupa'dan” programıyla artık, Avrupa'da yaşayan Türklerin de sesi olmayı hedefliyorlar. Zeynel Lüle, Türkiye'nin Avrupa'da yaşayan 6 milyonun insanının sesini duymaması hâlinde bir kolunun kopmuş gibi olacağına inanıyor. Serdar Cebe ise, programlarının, Avrupalı Türklere dönük yayınların zayıflığını azaltacağına inanıyor...

Kanal D'nin Avrupa'ya açılan yüzü olarak kabul edilen Euro D, Zeynel Lüle Serdar Cebe ortaklığında iddialı bir yapım getiriyor ekranlara: Avrupadan... Program, iki deneyimli gazetecinin Avrupada yaşayan Türklerin sorunlarına eğilme iddiasında. İki gazetecinin Avrupadaki Türkler sorununa yaklaşımları, bu konuda yapılması gerekenleri göstermesi açısından da önemli...

AVRUPALI TÜRKLER İLGI BEKLİYOR

Zeynel Lüle babasının hâkim olarak görev yaptığı Sivas ilinin Divriği kazasında dünyaya geldi. İlk, orta ve lise hayatını Ankara'da geçirdikten sonra 1980 yılında eğitimine devam etmek için Fransa'nın Strasbourg kentine gitti. Orada evlendi ve iki kızı var. 12 Eylül askeri darbesinden yeni kurtulmuş ama demokrasinin yara aldığı bir dönemde Türkiye'nin Fransa için önemli olduğunu söyleyen Lüle, eğitimini sürdürürken bir yandan da Hürriyet gazetesinin Strasbourg muhabirliğini yaparak gazeteciliğe tesadüfen girdiğini söylüyor.

ZEYNEL LÜLE AVRUPA'DAN BİLDİRİYOR

O, Hürriyet gazetesi muhabirliği ile başlayan gazetecilik hayatını başarılı bir kariyerle sürdüren bir isim. TRT'nin tek kanal olduğu dönemlerde Fransa'nın Strasbourg kentinden haberler yapıyordu. 2000 yılından itibaren Brüksel'e yerleşen Lüle, CNN Türk'ün Brüksel temsilciliği görevine getirildi. O tarihlerde hem Hürriyette hem de CNN Türk'te görev alan Zeynel Lüle, aynı zamanda BBC Türkçe servisine de haberler yapıyordu. "Zeynel Lüle TRT Strasbourg'tan bildiriyor, Zeynel Lüle Brüksel'den bildiriyor." tanımlaması aslında bizlere hiç yabancı gelmiyor.

Aradan tam 30 yıl geçti. 2010 yılının Kasım ayında İstanbul'a dönen Zeynel Lüle, hâlen Hürriyet'teki görevine devam ediyor. Şu aralarda da Serdar Cebe ile Euro D'de Avrupa'dan programını hazırlıyorlar. Gazetecilik heyecanı hiç sönmez. O da bunu bilenlerden çünkü "Avrupa'dan" isimli program ile "Programın Avrupalı Türklerle yönelik olması, orada yaşayan vatandaşlarımızdan kopmamama vesile oldu" diyor.

AMACIMIZ, İHMAL EDİLEN AVRUPALI TÜRKLERİN GÜCÜNÜ GÖSTEREBİLMEK

Bilindiği gibi Avrupa'da yaşayan Türk nüfusu 6 milyona yaklaştı hatta birçok AB ülkesinin nüfusundan çok daha

fazla vatandaşımız şu an Avrupa'da yaşıyor. Zeynel Lüle "Avrupa'dan" programıyla amaçlarının "ihmal edilen Avrupalı Türklerin aslında gücünü gösterebilmek" olduğunu söyledi:

"Avrupa'ya göç eden vatandaşlarımız memleketlerini seven, vatanlarına hasret duyan insanlar. Yakın geçmişe kadar orada yaşayan vatandaşlarımıza yönelik bir politika oluşturulmadı ve bu insanlar hep memleketlerine döviz getiren insanlar olarak bilindi. Bu programla amacımız; ihmal edilen Avrupalı Türk vatandaşlarımızın aslında 'Türkiye'nin büyük gücü' olduğunu gösterebilmek. Serdar Cebe ile hazırladığımız 'Avrupa'dan' programı ile vatandaşlarımızın yaşantılarını, üzüntülerini, başarılarını, hüznü hikâyelerini, hayal kırıklıklarını ve sevinçlerini bir nebze de olsa ekranlara taşıyarak onlara ayna tutmak." istiyoruz.

KARAR MEKANİZMALARINDA ARTIK TÜRKLER DE YER ALIYOR

Bundan 10 sene öncesine kadar durum belki biraz farklıydı ama şimdi üçüncü hatta dördüncü nesil yetişmeye başladı ve Avrupa'da yaşayan vatandaşlarımız bilhassa genç kardeşlerimiz artık "Karar verme mekanizmalarında" da yer almaya başladılar diyor Zeynel Lüle:

"Gözlemlerime dayanarak söylüyorum ki artık orada yaşayan vatandaşlarımızın 'Birlikten kuvvet doğar.' sözünün hakkını daha çok verdiklerini görüyorum. Çünkü her işlerinde birlikte hareket edip birlikte karar veriyorlar. Avrupalı Türkler, bir-iki ülke hariç, çifte vatandaşlığa sahipler ya da buldukları ülkelerin vatandaşlıklarını taşıyorlar. Bu, onların seçmen ve seçilen olduklarını gösteriyor. Bu durum büyük bir koz. Ülkeleri yönetenler, Avrupalı Türkleri karşısına almak istemiyorlar. Çünkü onların oyları, kilit rol oynuyor. Alanya'da Gerhard Schröder'in sadece 6 bin oyla seçildiğini hatırlarsak Türk oylarının ne kadar önemli olduğunu görürüz. Sorun, Avrupalı Türklerle, ana vatanları Türkiye arasında büyük bir 'kopukluk' yaşanmasıydı. O da son dönemlerde değişmeye başladı."

TÜRK MEDYASI DA AVRUPALI TÜRKLERİ KEŞFETMEYE BAŞLADI

"1970'li yılların başından beri Hürriyet gazetesi Avrupa ülkelerindeki Türk vatandaşlarımızın gözü kulağı oldu ama son zamanlarda diğer medya grupları da Türk medyası da Avrupalı Türkleri keşfetmeye başladı. Bu konuda eğer Kanal D Serdar Cebe gibi bir isimle beni yan yana getirip böyle bir program yapıyorsa bu Türk medyasında birçok şeyin değiştiğini gösterir"

AVRUPALI TÜRKLER ARTIK ORADA MİSAFİR DEĞİL

Zeynel Lüle, Türklerin Avrupa'da başta eğitim, istihdam, siyasi haklar, ayrımcılık gibi sorunlarla karşılaştıklarını söylerken bununla birlikte Türklerin uyum çabalarına da girdiğine işaret ederek Avrupa'da yaşayan vatandaşlarımızın topluma entegre olabilmeleri için yaşadıkları ülkenin dilini ve kültürünü çok iyi bilip kendi kültürlerini de aynı ölçüde muhafaza etmeliler diyor.

YURT DIŞINDAKİ TÜRKLER HEP EKMEK KAPISI GİBİ GÖRÜLDÜ

"Son dönemler hariç, Türk hükümetleri de yurt dışındaki Türkleri 'ekmek kapısı' gibi görüyordu. Türk medyası da bu politikaya uyum gösterdi. Yurt dışındaki vatandaşlarımız, bu bağlamda, sadece Türk medyasına değil, kendilerine yönelik bir takım faaliyetler yapan tüm girişimlere 'temkinli' ve 'kuşkulu' bakıyorlar ve haklılar. Yıllarca 'uyanık geçinen' insanlar tarafından 'memleket' sevgileri sömürüldü. Ülke ve din sevgileri, inançları kullanılarak adeta dolandırıldılar. Türk medyası, belki de içlerinde en masum olanıydı."

AVRUPALILAR DA BU İNSANLARIN ORALARDA 'KALICI' OLDUĞUNA İNANMAK ZORUNDA

Sadece Türklerle veya göçmenlere uygulanan bir entegrasyon politikası uygulanmasının yanlış olduğunu vurgulayan Lüle: "Avrupa ülkeleri de artık bu insanların 'kalıcı' olduğunu kabullenmek zorunda. Avrupalı Türklerin doydugu Avrupa toprak-

“Avrupa’dan programı ile vatandaşlarımızın yaşantılarını, üzüntülerini, başarılarını, hüznü hikâyelerini, hayal kırıklıklarını ve bir nebze de olsa sevinçlerini ekranlara taşıyarak onlara ayna tutmak.”

ları, artık ‘doğduğu’ topraklar hâline dönüştü. Onlar Avrupalı ve o ülkelerin vatandaşları. Orada ev alıyorlar, orada evleniyorlar, orada doğuyorlar. Entegrasyon sorunu, birkaç dönem öncesine nazaran azaldı. Birkaç yıl içinde bu sorun yaşanmayacak. Yeter ki Avrupalı siyasetçiler onların ‘misafir’ olmadığını kavrasın.”

“SEN HİÇ TÜRK’E BENZEMİYORSUN.” SÖZÜNE ÇOK KIZIYORUM

Avrupalıların kendisini Türklere benzetmediklerinden yakınan Lüle, en çok da buna kızdığını söylüyor. Çünkü Lüle’nin anlattığına göre Avrupalının gözünde bir Türk, bugün köylerimizde yaşayanlar gibi. 60’lı-70’li yıllarda Avrupa’ya göç eden ilk Türkler bu izlenimi vermiş olabilirler diyen Lüle, “Türkiye çok değişti, bana sen hiç Türk’e benzemiyorsun diyenlere kızıyorum ve bunu da saklamıyorum.” diyor.

YTB ÇOK ULVİ BİR GÖREVE HİZMET EDİYOR...

“Yıllardan beri özlemini çektiğimiz bir görevi yerine getiriyorsunuz. Yurt dışındaki Türklerin, ‘sahipsiz’ olmadığını, taptıkları Türkiye’nin de onlara yönelik ciddi bir politika oluşturduğunu gösteriyorsunuz. Çok önemli işler yapıyorsunuz. Bunu en

iyi anlayacak insanlardan biriyim. Çünkü Avrupa’da yaşadığım 30 yıl boyunca, gerek köşe yazdığım, haberler yaptığım Hürriyet gazetesinde gerekse dost sohbetlerinde hep Türk Hükümetlerin ‘yurt dışı Türklere yönelik bir politikası olmamasını’ eleştirdim. Ya da var olan ‘döviz getiren insanlar’ bakışına tepki gösterdim. Siz bu bakışı tamamen yok ettiniz ve bence ‘Türkiye’nin en büyük gücü’ olan bu insanlara, vatandaşlarımıza yönelik hizmet olabilecek çalışmalar yürütüyorsunuz. Olabilecek her türlü desteğimiz sizinle...

SERDAR CEBE’YE GÖRE BİRAZ GEÇ KALDIK

Serdar Cebe, İstanbul’da bir Ankaralı... 1996 yılında Ankara kendisine dar gelmeye başlayınca İstanbul’un yolunu tutanlardan. Gazeteciliğe de okul yıllarında hocasının tavsiyesi üzerine Milliyet gazetesine girerek başlamış. Ve o günden bugüne Serdar Cebe hep gazeteci kimliği ile aklımızda yer etti. Hayatı ev ve iş arasında geçen Cebe, evli ve 8 yaşında bir kız çocuk babası...

İlk gazetecilik deneyimine 1992 yılında Milliyet gazetesinde muhabir olarak başlayan Serdar Cebe, başta Kanal D olmak üzere, Başbakanlık muhabirliği, NTV, CNN Türk, Kanal 24’e kadar uzanan 20 yıllık bir

deneyim ve kariyere sahip. Şu an Kanal D’de 2 seneyi aşkın bir süredir Ana Haber sunuculuğu yapıyor.

EURO D TÜRKİYE’NİN AVRUPA’YA AÇILAN KAPISI

Zeynel Lüle ile birlikte Euro D’de hazırlayıp sundukları ‘Avrupa’dan programının kendisi için ayrı bir deneyim olduğunu söyleyen Serdar Cebe, “Euro D Türkiye’nin bence Avrupa’ya açılan kapısı. “Avrupa’dan” programı Türklerin sesi olma yolunda. Program sayesinde Avrupalı Türklerin de orada yaşarken kendi içlerindeki değeri öğrenmelerini sağlıyoruz.” diyor.

“Avrupa’dan” programının şimdilik ağırlık verildiği ülke Almanya ama programın geniş mecralara yayılacağına müjdesi de veriliyor.

“Şimdilik Almanya ağırlıklı bir program ama yakın zamanda tüm Avrupa’ya yayılmayı düşünüyoruz. Program beni heyecanlandırıyor çünkü anavatanından uzak vatandaşlarımızın sesi oluyor ve onları sorunlarını, taleplerini ve isteklerini ekrana taşıma fırsatı buluyoruz.”

“YURT DIŞINDAKİ TÜRKLER SESLERİNİ YETERİNCE DUYURAMIYOR”

Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımıza yönelik programların sayılarının

“Mevsimlik değil, ticari hiç değil, politik hiç değil... Onlar için düşünmeli ve düşünürken onlar gibi hissederek karar vermeliyiz.”

artması gerektiğini söyleyen Serdar Cebe: “Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımız ne yazık ki ne Türkiye’ye ne de yaşadıkları ülkelere seslerini yeterince duyuramıyorlar. Medya bu konuda daha duyarlı olup harekete geçmeli. Mesela Başbakanlık Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının çalışmalarını yakından takip ediyor ve destekliyorum. Çok güzel işlere hizmet eden bir kurum. O yüzden böyle güzel hizmetlere medya aracılığı ile süreklilik getirmek gerekiyor.” diyor.

AVRUPA'DAN TÜRKİYE'YE BAKMAK ÇOK FARKLI

Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızı hep Türkiye’den bakıp değerlendirdik diyen Cebe, onların yanından bakmak daha farklı. “Onlarla birlikte birlik olmayı öğrenmeliyiz, öğretmeliyiz, yoksa onların sorunlarına Ankara’dan, İstanbul’dan bakarak çözümler getiremeyiz. Siyasi görüşleri ne olursa olsun inanışlarını, geldikleri yerlerin farklılıklarını iyi analiz etmeli ve değerlendirmeye almalıyız. Bir sorun hâlinde, işte o farklı düşünen insanları bir araya getirebilirsek o zaman Avrupa’da sağlam bir ayağımız olur.”

“Mevsimlik değil, ticari hiç değil, politik hiç değil... Onlar için düşünmeli ve düşünürken onlar gibi hissederek karar vermeliyiz.”

TÜRK MEDYASI YETERLİ DEĞİL

Türk medyasının Avrupa’yı ve orada yaşayan Türklere yeterli ilgiyi göstermediğini söyleyen Serdar Cebe: “Bu topraklardan oraya giden insanların bağları, kökenleri burada. Ama buradan Avrupa’ya her baktığımızda hep mark, frank düşünülürdü. Şimdi euro düşünülüyor. Ben medyanın ticari olmadığını savunmuyorum, medya tabii ki ticari ama bunu yaparken Avrupa’da yaşayan insanların geleceğine, bir anlamda insana yatırım yaptığımızı göz ardı etmemeliyiz. O yüzden medyanın gücünü bir anlamda görmezden gelemez. Yurt dışında yaşayan vatandaşlarımız için yapılacak bir sürü proje var.”

Türklerin Avrupa’ya entegre olmalarının dışında daha başka sorunları olduğuna işaret eden Cebe, yurt dışında yaşayan vatandaşlarımızın artık uyum sorunu olmadığını ve yaşadıkları ülkelere entegre olduklarını söyledi.

“Bence sorunumuz uyumun haricinde yeterli birliğin oluşturulmamasında. Ufak birlikler kurup onların bir sorun hâlinde bir araya gelmelerini sağlamak lazım. Hepsini kendi başına, kendi aralarında bir birlik yok. Birliğimiz Türkiye paydamız olmalı. Türkiye’den gitmiş bir yurttaşımız orada bakan olabiliyorsa, grup baş-

kan vekili olabiliyorsa, parti eş başkanı olabiliyorsa, milletvekili olabiliyorsa bu sayıyı nasıl arttırırız diye düşünmek lazım.”

AVRUPA'DAN PROJESİ GEÇ BİR PROJE OLDU

Euro D’de yayınlanan “Avrupa’dan” programı için geç kalındığına işaret eden Serdar Cebe, Zeybel Lüle ile birlikte: “Onlara sizi unutmamak demek gerekiyordu. Sizlerin yanında ve arkasındayız moralini vermemiz gerekiyordu. Nitekim bu proje ile bunu sağlamış oluyoruz.”

“YTB ÇOK BAŞARILI”

Serdar Cebe, Yurt dışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığının da yeni olduğunu fakat kısa zamanda çok mesafe kat ederek hizmet yolunda sağlam adımlarla ilerlediğini vurguladı.

“Türkiye’den gelip de oralarda yaşam kuranlar, birbirlerinin de farkına varmaya başladı. Sadece biz onları hatırladık denmemeli. Aslında onlar da birbirlerini tanıdı, tanıyorlar. Başkanlığınız bunu başarıyor bence. Türkiye’den oraya bir köprü oluyor ama asıl önemlisi Avrupa’da yaşayan insanlarımızın birbirini tanımalarını sağlıyor.”

Futsalı Sevdiren Adam

Yekta İbrahimoğlu

"Futsal", futbol benzeri bir salon oyunu... Benzeri diyoruz çünkü ayakla oynanan bir top oyunu olması haricinde pek futbol kaidesi ile ilişkisi yok. Kaleci dahil beş kişilik takımların oynadığı bu sporun önemli ismi Yekta İbrahimoğlu...

İbrahimoğlu, esas olarak futbolcu fakat yaşam çizgisi onu Kanada'ya yöneltince yaşanan gelişmeler onu futsala yönlendirmiş... Kanada'daki Türk toplumuna bu sporu sevdiren İbrahimoğlu'na göre, iyi bir futbolcunun yetişmesi için işe futsalla başlamakta büyük yarar var...

Futsalın Türkiye'de tanınmasına öncülük eden ve bu alanda ünlenmiş bir isim Yekta İbrahimoğlu. Türkiye'de futbol oynarken Kanada'ya gitmeye karar veren Yekta, bir anda kendini futsal oynarken bulur. Futbolun kardeşi olarak nitelendirdiği futsalda büyük başarılar elde eden genç sporcunun en büyük hedeflerinden biri de Türkiye'de futsalın gelişmesine katkı sağlamak.

Yekta İbrahimoğlu, futsalın önemini vurgularken ilginç örnekler veriyor: "Futsal, futbolun gelişmesine önemli katkılar sağlıyor. Mesela bir çocuk futbola, futsal ile basarsa hem tekniği gelişiyor hem de çabukluğu artıyor. Dünya yıldızlarından örnek verecek olursak Ronaldinho, Fenerbahçeli Alex, Fenerbahçe Eski Teknik Direktörü Zico, bütün bu spor adamları futsaldan gelmiş kişilerdir. Ve şunu da özellikle söylemek istiyorum; şu anda Fransa futbolunun eski yıldızı Zidane da Futsal millî takımında oynamaktadır."

Öncelikle hayatınızı kısaca özetleyebilir misiniz?

Hatay İskenderun'da dünyaya geldim. Türkiye'de liseyi tamamladıktan sonra 2001 yılında Kanada'ya babamın yardımı ile göçmen olarak gittim. O zaman 21 yaşındaydım ve hayallerimi gerçekleştirmek için zamanım vardı. Uçakta okyanus üzerinden Kanada'ya yaklaşırken

kafamda kurduğum bir hayal vardı, o da Türkiye'nin Kanada'daki futbol elçisi olabilmek ve Türk sporcularına Kanada kapısını açmaktı.

Kanada'ya futbolcu Yekta olarak gittiniz, ancak sizin adınızı futsalla duyduk. Son yıllarda sizi sıkça medyada da görüyoruz. Bize bu süreci anlatır mısınız?

Ben de farkındayım sık sık medyada ismim geçiyor, televizyon programlarına davet ediliyorum çünkü futsal sporu çok farklı geliyor insanlara. Bu anlamda ilgi son yıllarda daha da arttı. Futbola ilk kez Hatay'ın Kırıkhan ilçesinde Kırıkhan sporda başladım. Ardından 3. Lig'e Kilis Belediyespora gittim ama bana göre futbolun benim için gerçek anlamda başlaması Kanada'da oldu. Kanada'da hayatım değişti, belki Türkiye'de kalsaydım şu anda bir yerde asgari ücretle çalışıyor olacaktım.

Futsal ilk kez yaşamıma 2007 yılında girdi. Daha önce hiç bilmiyordum. Futsal topunu getirdiklerinde bu nedir, neden ağır dedim? Salonunda futbol mu oynanır demiştim! Denememi istediler, ben de denedim. O dönem Kanada Premier Futsal Ligi vardı orada oynadım. İlk zamanlar çözemedim ama gerçekten o ilgiyi görünce heyecan başlamıştı bende. Kanada'da futsal çok popüler

zira Güney Amerikalılar Kanada'da yaşıyor, futsalın ana vatanı da Güney Amerika ülkeleri.

Anlaşılan Kanada'da futsala ilgi oldukça fazla. Türkiye ile kıyaslarsak neler söylersiniz?

Türk futbolu nasıl Kanada futbolu ile kıyaslanamazsa Kanada futsalı da Türkiye futsalı ile kıyaslanamaz. Çünkü Kanada'da futsal çok ileri düzeyde oynanıyor ve büyük bir ilgi var. Kanada'da futsal okulları var ve hatta sadece futsal oynayan sporcular var, bu kişiler futbolu bilmez, futsalla doğmuş büyümüş sporculardır. Kanada Futbol Federasyonu futsala destek veriyor ve ilgi gösteriyor çünkü Güney Amerikalılar Kanada'da yaşıyorlar ve futsalı çok seviyorlar. Kanada'da futsal turnuvalarına sıklıkla rastlayabiliriz. Türkiye'de futsal sporunu hâlen bilmeyen insanlar var. Kanada'da futsal deyince sorduğın kişi 'Ben bilmiyorum bu nedir?' diye cevap vermez.

Önce Futsal sonra Futbol

Peki, orada yaşayan vatandaşlarımızın futsala ilgisi nasıl?

Kanada'da yaşayan Türklerin futsal hakkında çok fazla bilgisi yoktu. Ben elimden geldiğince onlara duyurmaya çalıştım, futsal ismini ağızlarına alıştırdım. 2009 yılında Tanju Çolak'ı Kanada'ya getirip bir Futsal gösterisi yaptık. Bu sporu Tanju ağabey ile Türk toplumuna tanıttınca Kanada'daki gençlerin futsala ilgisi daha da arttı. Tanju Çolak, Kanada'da futsalın Türk toplumuna tanıtılmasında ön ayak oldu diyebiliriz.

Futsalın dünyadaki yeri için neler söylersiniz?

Dünyada futsala olan ilgi, bazı ülkeler hariç, gayet iyi durumda. Bugün Futsal Dünya Kupaları, Futsal Avrupa Şampiyonası, Futsal UEFA Kupası düzenleniyor. Özellikle FIFA, futsalın gelişmesine büyük destek oluyor. Nedeni ise futsalın futbolun gelişmesine büyük katkılar sağlaması. Mesela bir çocuk futbola futsal ile baslarsa hem tekniği gelişiyor hem de çabukluğu artıyor. Dünya yıldızlarından örnek verecek olursak; Ronaldinho, Fenerbahçeli Alex, Fenerbahçe Eski Teknik Direktörü Zico, bütün bu spor adamları futsaldan gelmiş kişilerdir. Ve şunu da özellikle söylemek istiyorum; şu anda Fransa futbolunun eski yıldızı Zidane da Futsal millî takımında oynamaktadır. Ben geçtiğimiz yıl Türkiye'ye geldim spor mağazalarını gezdim 'Futsal topu var mı?' dediğimde 'Evet Bizde Var.' cevapları almaya başladım. Demek ki Türkiye'de de futsal epey ilerlemeye başlamış, bu da güzel bir gelişme tabii ki.

Futsala, iyi bir futbolcu olmak için doğru bir başlangıç diyebiliriz sanırım. Peki, futsal ile futbolun arasında ne gibi farklılıklar var?

Her şeyden önce adından da anlaşılacağı üzere salonda oynanır futsal. Bu yüzden de futbol sahası kadar büyük bir alana değil, basket sahası boyutlarında bir alana sığar. Nitekim, oyuncu sayısı da basketbolla aynıdır. Ama esas futboldan farkları bununla kalmaz. Temel değişiklik, kurallarla ilgilidir. Salon futbolunda ne taç vardır ne de korner. Kale arkasındaki panolarla verkaç da mümkündür, kenar duvarlarla kelimenin tam anlamıyla 'duvar pası' yapmak da. Bu yüzden çok daha hareketli ve çok daha hızlı bir oyundur. Doğal olarak ofsait da yoktur. Bütün bunların yanı sıra, kalelerin ve topun büyüklüğü, oyuncu değişikliği sınırlamaları, oyun süreleri de farklıdır. Gerçekten de kaleler ve top, normal futboldan daha küçüktür futsalda. Oyuncu değişikliği için sınır yoktur ve oyunun durması gerekmez. Süresi

de farklıdır futsalın. Yirmişerden iki devre oynanır ve hakemin her düdüğünde süre durur. Bu açıdan basketbola çok benzer. Zaten oyun futbolla basketbolun karması gibidir de diyebiliriz

Gelecekte futsalla ilgili ne gibi hedefleriniz var. Türkiye ile ilgili düşünceleriniz neler?

Futsal Türkiye’de tamamen iyi duruma gelirse Türkiye’de teknik direktörlük yapmak isterim. Ama şu anda böyle bir düşüncem yok, Amerika ve Kanada’da futsal üzerine hedefler koymak bana daha cazip geliyor. Çünkü burada futsal çok popüler. Ama Türkiye’de futsalın tanıtımı için yapılacak her türlü organizasyona destek olmak için de hazır olduğumu belirtmek istiyorum.

Futsala ilgi duyan gençler için neler söylemek istersiniz?

Futsala ilgi duyan gençler eğer yaşadıkları il ya da ilçede futsal takımı varsa zaman kaybetmeden hangi yaşta olurlarsa olsunlar katılmaya çalışsınlar. Eğer takımları

yoksa hemen federasyona başvurup takım kursunlar. Futsal gerçekten çok zevkli bir oyun. Özellikle futbol oynayan gençlere futsalı öneririm. Tekniği zayıf olan sporcular muhakkak futsal oynasınlar. Futsal tekniği zayıf olan oyuncunun tekniğini ve yeteneğini geliştirir. Çünkü futsal dar alanda oynanan bir spor dalıdır. Topla daha çok buluşmak durumundasın, bu yüzden çabuk, hızlı ve çevik olmalısın. Futsalın futbola çok katkısı var, bana göre futsal futbolun kardeşidir.

Biraz da Kanada’dan bahsedecek olursak, bir Türk sporcu olarak Kanada’da nasıl karşılandınız?

Kanada eyalet sistemi ile yönetilen bir ülke. Kanada Ligi’nin dışında eyalet ligleri de var. Ben Kanada’ya ilk geldiğimde Eyalet Ligi’nde başladım futbola. Tabi o dönem bana hiçbir ilgi yoktu. Ne zaman ki Kanada futbol ligine çıkış yaptım, işte o zaman medyanın ve halkın dikkatini çekmeyi başardım. Kanadalılar futbolu pek sevmez zaten. Futbolu destekleyen daha çok Kanada’da yaşayan göçmen halktır. Ama hiçbir zaman eksiklik hissetmedim bana hep arkadaşça davrandılar.

Beni kapıdan içeri almayan takımlar şimdi peşimde koşuyor

Bir göçmen sporcu olarak karşılaştığınız zorluklar oldu mu?

Sorunun adı kendinde saklı aslında. Göçmen sporcu olmak demek, sıfırdan bir hayat demek. Hani nasıl bir bebek doğar, hiçbir şey bilmez ben de öyleyim Kanada'ya gittiğimde. Ne İngilizcem vardı ne de param. Yer yurt bilmezdim, büyük zorluklar yaşadım. Bu zorluklar beni çok etkiledi, ilk dönemimde futbol oynayamadım. Kanada'ya adapte olmaya ve İngilizce öğrenmeye çalıştım. Futbola başladığımda İngilizcem olmadığı için hocanın söylediklerini hiçbir şekilde anlayamıyordum, tercüman da yoktu. Ama zamanla zorlukları yendim. İlk zamanlarda birçok futbol kulübünün kapısından içeri dahi alınmadım çünkü tanınmıyordum. Dilsiz bir insan gibi işaret ederek futbol oynamak istediğimi söylüyordum, beni ciddiye bile almayan ve o dönem kapıdan içeri dahi sokmayan takımlar şimdi peşimi bırakmıyorlar, benden hem futbol oynamamı hem futsal oynamamı hem de onlara faydalı olacak futbolcuları getirmemi istiyorlar.

Güney Amerika Kulüpler Futsal Şampiyonası'nda 4 kez oynadınız, aynı zamanda hocalık da yaptınız. Bu tecrübelerinizi ve heyecanınızı bizlere aktarır mısınız?

Oynadığım takım olan Ontario, 2008 yılında Futsal Ligi'nde çok başarılı bir sezon geçirmişti. Ben de gol krallığında ikinci olmuşum ve dikkatleri üzerime çekmişim. Grubunda şampiyon olan takımımız Pan Amerika Futsal Kulüpler Şampiyonası'na katılma hakkı elde etmişti. O dönem ilk kez Futsal Şampiyonası için Venezüella'ya gittim, inanılmaz bir coşku vardı orada. İnsanlar futsalla yatıp futsalla kalkıyorlardı adeta. İşte o dönem futsala olan ilgim çok daha arttı. Kendimi daha çok geliştirmek için çalıştım. Bir dönem sonra tekrar şampiyonluk yaşadık. Ve yine Pan Amerika Şampiyonası'na gittik. Bu defa hoca oyuncu olarak gittim. Aynı anda hocalık ve oyunculuk yapmak çok zor gelmedi bana. Çünkü kad-

romuzda çok yetenekli oyuncular vardı. 3 kez Pan Amerika Şampiyonası'nda oynadım, bir kere de Ekvator'da düzenlenen COPA Lago Kulüpler Şampiyonası'nda oynadım ve hocalık yaptım.

Kanada'da hem futbol hem futsal aynı anda nasıl oynayabiliyorsunuz, zor olmuyor mu?

Elbette hayır, Kanada'da futbol sadece yaz sezonu oynanıyor çünkü Kanada'nın kış iklimi çok soğuk ve sert geçiyor. Bu nedenle Aralık'tan itibaren kış sporları başlıyor ve biz de futsala devam ediyoruz. İki bir arada daha heyecanlı oluyor.

13'üncüsü düzenlenen Türkiye Futbol Oskarları Ödül Gecesi'nde Futsal Özel Ödülü aldınız. Bu nasıl bir duyguydu?

Benim birçok ödülüm var hem futbolda hem de futsalda. Ama 14 Mayıs'ta Türkiye'de aldığım ödül benim için çok önemliydi. Çünkü Türkiye'de, çok önemli spor adamlarının olduğu bir yerde Futsal Özel Ödülü denince herkes şaşırmış, belki de futsalı bilmeyen spor adamları o anda futsalla tanışmışlardı.

Başınızdaki geçen ilginç olayları bizimle paylaşır mısınız?

Konumuz futsal olduğu için futsalla ilgili birkaç anımı sizinle paylaşmak isterim. Özel maç yapmak için Meksika'ya gitmiştik. Maçın ardından Venezuela'ya geçecektik. Meksika Havalimanı'ndan uçağa bindik. Kısa bir süre sonra uçak sallanmaya başladı ve inanılmaz bir şekilde boşluğa düşmeye başladık. Herkes bağırıyordu, uçak aşağıya doğru hızla iniyordu. O anda iki şeyi düşündüm; sonum geldi ve futsal sevgisi için ölmeye değer miydi? Neyse ki uçak pilotu dengeyi sağladı ama herkes inanılmaz bir şekilde şoktaydı. Bir başka uçak macerasını da Tanju Çolak'la yaşadım. Kanada'nın Montreal şehrinde futsal gösteri maçından geliyorduk, uçak sallanmaya başladı, hocam dedim sallanıyoruz ve kralla ölmek de bir şereftir.

Bir Hukuk Skandalı

SÜNNET YASAĞI...

Almanya'nın Köln Eyalet Mahkemesi, Müslüman bir çocuğu sünnet eden doktorun hukuka aykırı yaralama eylemi gerçekleştirdiğini onaylayarak hukuk açısından büyük bir tartışmaya yol açtı. Karar, Müslümanların ve hâliyle Yahudilerin, Almanya sınırları içinde sünnet olmalarını yasaklar nitelikte...

Almanya'da yaşayan Müslüman toplumu, kararın kendine dönük büyük bir saldırı olduğu yönünde birleşiyor ve hukuka dönük güvensizlik büyük bir kriz olarak kendini gösteriyor. Sorunun çözümünün, Almanya'nın İslamiyet'i artık resmi din olarak kabul etmesinden geçtiği kesinleşti... Karar, Avrupa İnsan hakları kriterleri açısından da büyük bir hata içeriyor.

Köln Eyalet Mahkemesi (Landgericht Köln) 07.06.2012 tarihinde verdiği kararla (Az. 151 Ns 169/11) Müslüman bir çocuğu sünnet eden doktorun hukuka aykırı yaralama suçu işlediğine hükmetti. Mahkeme kararında, erkek çocukların anne babanın rızasıyla sünnet ettirilmesi fiilinin sünneti gerçekleştiren doktor bakımından vücut bütünlüğü hakkına (Das Recht auf körperliche Unversehrtheit) müdahale ederek "bıçakla adam yaralama" suçu teşkil ettiğine ancak doktorun gerçekleştirdiği eylemin suç olduğunu bilememesi nedeniyle doktora ceza verilemeyeceğine hükmetmiştir.

Karara konu olan vakada bir doktor 4 yaşındaki bir çocuğu ebeveyninin isteği üzerine sünnet etmiştir. Ancak sünnetten itibaren iki gün geçmesine rağmen çocuktaki kanamanın durmaması üzerine anne çocuğu hastaneye götürmüştü ve bu vesileyle savcı

durumdan haberdar olarak doktora karşı yaralama davası (Art. 223 StGB) açmıştır. Köln ilk derece mahkemesi ebeveynin sünnete rızası olduğu gerekçesiyle doktorun cezalandırılmayacağı hükmüne varmıştır. Kararın savcı tarafından temyizi üzerine üst derece mahkemesi olan Köln Eyalet Mahkemesi, doktorun cezalandırılmayacağı konusunda ilk derece mahkemesi kararını onamakla birlikte kararını tamamen farklı gerekçeler üzerine bina etmiştir. Mahkeme kararında yalnızca somut vakayla sınırlı kalmamış bütün sünnet müessesesini muhakemeye tabi tutmuştur. Mahkeme, sünnet uygulamasında din özgürlüğü ve vücut bütünlüğünün korunmasının birbiriyle çakışan değerler olarak ortaya çıktığını ve vücut bütünlüğünün, din özgürlüğünden daha üstün bir değer olduğunu, dolayısıyla çocuğun sünnet ettirilmesinin

din özgürlüğü kapsamında savunulamayacağını belirtmiştir. Mahkeme ayrıca çocuğun özgürce dinî tercih yapması bakımından telafisi mümkün olmayan bir durum ortaya çıkardığı gerekçesiyle sünnete ancak çocuğun reşit olduktan sonra kendisinin karar verebileceği, dolayısıyla ebeveynin kararıyla çocuğun sünnet edilemeyeceği neticesine varmıştır. Mütalaaları sonucunda anne babasının muvafakatiyle çocuğu sünnet eden doktorun bıçakla adam yaralama ve vücut bütünlüğüne müdahale suçu işlediğini ancak sünnetin suç olduğunu bilmediği için cezalandırılmasına yer olmadığı hükmüne varmıştır. Mahkeme kararı iki tarafça da temyiz edilmeyecek kesinlik kazanmıştır.

Mahkemenin sünneti suç sayan kararı birçok yönden hukuka aykırılık teşkil etmektedir.

Kararın Değerlendirilmesi

1. KARAR HUKUKUN GENEL MANTIĞINA AYKIRILIK TEŞKİL ETMEKTEDİR

Erkek çocuklarının sünnet edilmesi, farklı dinlerce kabul görmüş, mil-yarlarca insan tarafından itirazsız bir şekilde hatta şölenler eşliğinde tatbik edilegelmiş ve modern tıbbın da sağ-lık nedeniyle uygulanmasını tavsiye ettiği bir gelenektir. Başlangıcı 3000 yıl öncesine uzanan sünnet geleneği tarihten günümüze kadar dünyanın birçok kıtasında, değişik anlam dün-yalarının hâkim olduğu farklı zaman dilimlerinde ve birbirinden farklı kültürlerle mensup milletlerce sahip çıkılarak kesintisiz bir şekilde uygulanmış ve nesilden nesile büyük bir özenle taşınmıştır. Dünya coğrafya-sının büyük bir bölümünde ve dünya nüfusunun üçte biri tarafından kabul görüp uygulanan sünnet geleneğinin 3000 yıllık tarihi boyunca, azınlık grup ve kültürleri yok etmeyi amaç-layan bazı ortaçağ despot rejimleri ve yakın zamandaki ırkçı totaliter yöne-timler dışında hiçbir idare tarafından suç olarak görülüp yasaklanma yolu-na gidildiği kaydedilmemiştir. Dün-yanın farklı büyük dinleri ve millet-leri tarafından kabul edilerek birçok millet ve toplum tarafından inanç ve kültürlerinin bir gereği olarak uygu-lanmış ve modern tıp tarafından da tavsiye edilmiş olan bir geleneğin bir eyalet mahkemesi hâkimi tarafından, bıçakla yaralama ve çocuğa karşı şid-det olarak tanımlanıp suç sayılabile-mesi hukukun genel mantık ve felse-fesiyle bağdaşmamaktadır.

2. SÜNNETİN MAHKEME KARARIYLA SUÇ SAYILMASI AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİNİN 9. MADDESİNİ AÇIKÇA İHLAL ETMEKTEDİR

Avrupa hukukunun temelini teş-kil eden Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 9. maddesi din öz-

gürlüğünü, temel insan hakkı ola-rak garanti altına almaktadır. Buna göre din özgürlüğü insanların kendi inançlarını ya da dünya tasavvurları-nı serbestçe oluşturma, seçebilme ve seçtiği dinin gereklerine göre yaşaya-bilme haklarını kapsamaktadır. Din özgürlüğü aynı zamanda inançlara göre oluşturulmuş kültürlerin de ser-bestçe tatbik edilme hakkını ihtiva etmektedir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) 9. maddesi ile din özgürlüğünü garanti altına aldıktan sonra din özgürlüğünün ne şekilde ve hangi hâllerde kısıtlanabileceğini de açıkça belirtmiştir. AİHS Mad-de 9/2'ye göre: "Din veya inanç öz-gürlüğü ancak bir kanunla ve kamu güvenliğinin, kamu düzeninin, genel sağlığın veya ahlakın ya da başkaları-nın hak ve özgürlüklerinin korunması için demokratik bir toplumda zorunlu tedbirlerle sınırlanabilir."

Bu maddeye göre din özgürlüğüne müdahalenin meşru olabilmesi için:

- A. Müdahale kanunla öngörülmüş olmalı
- B. Kanun yeterince açık olmalı ve keyfi olmamalı
- C. Kanun Madde 9/2'de öngörülen amaçlardan birine yönelik olmalı (kamu güvenliği, kamu düzeninin korunması, sağlık, genel ahlak ve hakların korunması, başkalarının öz-gürlüğü)
- D. Demokratik toplumda böyle bir müdahale gerekli olmalı

Müslümanların inançlarının gereği olarak tatbik ettikleri sünnet gelene-ği Avrupa hukukunun temelini teşkil eden AİHS'nin 9. maddesinde açıkça yer aldığı ve yukarıda izah edilen şek-liyle ancak sınırlı hâllerde ve açık bir kanun hükmüne dayanarak sınırlan-dırılabilir. Oysaki Köln Eyalet Mah-kemesi, sünnetin suç sayılması için AİHS'de belirtilen şartların varlığını

yeterli derecede incelemediği gibi dinî özgürlüklerin ancak kanunla sınırla-nabileceği hükmünü de açıkça ihlal etmiştir.

3. 'KANUNSUZ SUÇ OLMAZ' İLKESİ İHLAL EDİLMİŞTİR

Almanya'da her yıl binlerce Müslü-man ve Yahudi çocuğu sünnet edil-mektedir. İnançları gereği Müslüman ve Yahudilerce Almanya'da onlarca yıldır aleni bir şekilde gerçekleştirilen sünnet geleneği Almanya'nın tıbbi müdahaleyle yetkili birim ve şahısları tarafından yürütülmektedir. Almanya'da yaklaşık olarak 6 mil-yon Müslüman ve Yahudi topluluğu tarafından benimsenip yıllardır uy-gulanan sünnete karşı şimdiye kadar yasama, yürütme ve yargı makamları tarafından herhangi bir müdahalede bulunulmamış ve bu hâliyle sünnet, Almanya'da yerleşik bir uygulama (sozialadäquat) vasfını kazanmıştır. Din özgürlüğünün bir gereği olarak Almanya toplumunun bir kesimi ta-rafından icra edilen ve şimdiye kadar hukuk ve sağlık açısından hiçbir itiraz ve engellemeye maruz kalmayarak Almanya'da yerleşik bir uygulama hâline gelmiş olan sünnetin 'hangi gerekçeyle olursa olsun' suç olarak kabul edilebilmesi bu durumda an-cak bir kanunla mümkün olabilir. Bir Eyalet Mahkemesinin yorumuyla sünnetin suç sayılarak yasaklanması ve on binlerce insanın suçlu konumu-na sokulması Almanya Anayasası'nın 'Bir eylem ancak kanunla suç olduğu belirlendiği takdirde cezalandırılabil-ir.' hükmünü içeren 103. maddesini ve Alman Ceza Kanununun 'Kanun-suz suç olmaz.' şeklindeki 1. mad-desini ihlal etmektedir. Köln Eyalet Mahkemesi, muhakemesinde yalnızca önüne gelen vakayla sınırlı kalması gerekirken bütün sünnet müessesesi-ni yargılayıp suç sınıfına sokmasıyla, Anayasa ve Ceza Kanunu ile getiril-miş olan 'Hâkim yorumla suç oluştura-maz' yasağını ihlal etmiştir.

4. KORUNAN HUKUKİ DEĞERLER DENGESİ DOĞRU KURULMAMIŞTIR

Köln Eyalet Mahkemesi, “çocuğun vücut bütünlüğüne müdahale edildiği ve çocuğun daha sonra dinî tercih yapmasına engel teşkil edeceği için çocuğun anne babası tarafından sünnet ettirilmesinin telafisi mümkün olmayacak bir durum ortaya çıkardığı” gerekçesiyle sünnetin suç teşkil ettiği ve bu durumda din özgürlüğünden bahsedilemeyeceği kararına varmıştır. Köln Eyalet Mahkemesi kararında sünnetin vücut bütünlüğüne ne tür bir müdahale teşkil ettiğine dair hiçbir değerlendirme yapmaksızın ve hiçbir teknik bilgiye başvurmaksızın anne babanın muvafakatine dayanarak çocuğu sünnet eden doktorun yaralama suçu irtikap ettiği hükmüne varmıştır. Oysaki Eyalet Mahkemesinin sünneti suç olarak görmede istinat ettiği Ceza Kanununun 223. maddesi (Art. 223 StGB) yaralama suçunu bir başkasının bedenine kötü muamele yapma ya da sağlığını bozma şeklinde tanımlamaktadır. Sünnet, ailenin muvafakatiyle hijyenik ortamlarda doktorlar marifetiyle gerçekleşen ve sağlığa zararlı değil faydalı olan tıbbi bir müdahaledir. Bu durumda sünneti, kötü veya sağlığa zarar verici bir muamele olarak tanımlamak mümkün değildir. Doktorun bedende yaptığı operasyonun yaralama suçu sayılması da ancak bu yönde bir onayının olmadığı durumlar için söz konusudur ki bu olayda böyle bir durum mevzu bahis değildir. Sünnet vücuttan çok küçük bir deri parçasının alınarak ve gelişen tıp sayesinde çok az bir acıyla gerçekleşebilen, vücutta bıraktığı izden dolayı sünnet edileni psikolojik olarak daha sonra rahatsız edecek bir niteliğe sahip olmayan ve vücutta hiçbir fonksiyon kaybına sebep olmadığı gibi dünya sağlık örgütü tarafından da sağlıklı bulunup tavsiye edilen bir uygulamadır. Sünnetin bu yönü ve Müslümanlarca kültürlerinin ve sosyal hayatlarının ayrılmaz bir parçası ve sembolü olarak görülmesi dikkate alınmaksızın sırf vücutta bir müdahalede bulunduğu gerekçesiyle çocuğa karşı işlenmiş bir kötü muamele

olarak tanımlanması, din özgürlüğünün gerçek manada korunan bir değer olarak kabul edilmediği sonucuna götürmektedir. Hâlbuki din özgürlüğü ve hukuk devleti ilkesi, ülke sınırları içerisinde var olan bütün grup ve toplulukların kendi değer sistemlerini özgürce yaşayabilmelerini ve icaplarını tatbik edebilmelerini gerektirir. Bu özgürlükler ancak Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 9. maddesinde belirtilen demokratik toplumun müdahaleyi gerektirdiği hallerde kısıtlanabilir. Aksi takdirde kendi değer sisteminde doğru görülmeyen her uygulamanın niteliğine ve o değer sistemi için taşıdığı öneme bakılmaksızın yasaklanması, yönetimi hukuk devleti ve çoğulcu toplum niteliğinden çıkartıp totaliter bir yapıya dönüştürmesi kaçınılmaz olacaktır. Yine niteliğine bakılmaksızın bedene yapılan her müdahaleyi kötü muamele ve yaralama olarak değerlendirmek anne babanın çocuğunun kulağını küpe takmak için delmesini dahi suç kalıbına sokabilecektir. Mahkemenin sünneti çocuğun din seçme özgürlüğüne telafisi mümkün olmayacak şekilde bir müdahale ve çocuğa karşı uygulanan bir şiddet olarak tanımlaması da tamamen yersiz bir hükümdür. Zira sünnet uygulaması günümüzde yalnızca dinî sebeplerle değil sağlık sebebiyle de uygulanmaktadır. Dünya Sağlık Örgütünün sünneti tavsiye etmesinin yanında ABD gibi bazı ülkelerde doğum için hastanelere gelen ailelere, dinine bakılmaksızın, doğacak erkek çocuklarını sünnet ettirmek isteyip istemedikleri sorulmakta ve olumlu cevap verilmesi hâlinde çocuklar sünnet edilmektedir. Binlerce yıldır uygulanan sünnet geleneğine dair tarihî tecrübeler de göstermektedir ki İslam dininden çıkanlarca geriye yönelik olarak yetiştirildikleri gelenek ve kültüre dair çeşitli itirazlar getirebilmiş olmasına mukabil, çocukken sünnet edilmeyi kendilerine uygulanan bir şiddet olarak tanımlayan itirazlar kayda değer bir şekilde ortaya çıkmamıştır.

Dolayısıyla sünnet olmak daha sonra din değiştirmeye ya da seçmeye engel olmadığı gibi sünnet bedenin görü-

nen bir yerinde olmadığı ve günümüzde yalnızca Müslümanlara has bir gelenek olmadığı için toplumda Müslüman olarak damgalayıcı bir niteliğe de haiz değildir. Mahkemenin, sünnetin bu yönünü dikkate almaksızın çocuğun daha sonra özgür iradesiyle din seçmesi konusunda telafisi mümkün olmayan bir muameleyle maruz kalınması şeklinde değerlendirmesi tarihten günümüze milyarlarca uygulamanın ispat ettiği üzere mesnetsiz ve hatalıdır.

5. KARAR HUKUKA GÜVENİ YARALAYICI VE KİŞİLERİ SUÇA ZORLAYICI NİTELİKTEDİR

Mahkeme, vermiş olduğu kararlar Almanya’da her yıl sünnet ettirilen binlerce çocuğun anne babasını ve sünnet eden doktorları doğrudan suçlu olarak kabul ettiği gibi bu uygulamayı benimseyen Almanya’daki yaklaşık 6 milyon Müslüman ve Yahudi’yi de potansiyel suçlu hâline getirmiştir. Müslüman bireylerin ve ailelerin hayatlarındaki en önemli anlardan biri olarak görüp tatbik ettikleri sünnet merasiminin bir mahkeme kararıyla yasaklanması Almanya’da yaşayan Müslümanlar tarafından doğrudan din ve kültürlerine getirilen bir müdahale olarak algılanacak ve bu bakımdan azınlıkların hukuka güveni ciddi bir şekilde yara alacaktır. Müslümanlar ve Yahudiler, binlerce yıldır kültür ve kimliklerinin en önemli unsurlarından biri olarak kabul ettikleri erkek çocuklarını sünnet ettirme ritüellerinden bir mahkeme kararıyla vazgeçmeyecek ve meşru yollarla sünnet ettirme imkânı olmadığı için çocuklarını gizlice ve hukuken tıbbi müdahaleye yetkili olmayan kişilere sünnet ettirme yolunu seçecek ve böylece birinci durumdan daha ağır bir suç işlemeye mecbur kalacaklardır.

6. KARAR ÇOCUKLARIN SAĞLIĞINI KORUYUCU DEĞİL TEHLİKEYE ATICI NİTELİKTEDİR

Eyalet Mahkemesi Kararı diğer mahkemeleri bağlamamasına ve emsal teşkil etmemesine rağmen bu karardan sonra hiçbir sağlık kuruluşu ya da doktorun Müslüman erkek çocukları-

nı sünnet etme riskini alamayacakları açıktır. Nitekim Alman Tabipler Birliği de bu karar üzerine doktorlara erkek çocuklarını sünnet etmemelerini tavsiye etmiştir. Bu durum karşısında Müslüman ve Yahudi aileler, yukarıda da belirtildiği üzere, binlerce yıllık kültür ve kimliklerinin ayrılmaz par-

çası olarak gördükleri erkek çocuklarını küçük yaşta sünnet ettirme geleneklerinden bir mahkeme kararıyla vazgeçmeyecek ve çocuklarını illegal yollarla ve hijyenik olmayan şartlarda sünnet ettireceklerdir. Sağlık kuruluşları dışında yeterli hijyenin sağlanmadığı yerlerde ve ehil olmayan

kimselerce gerçekleştirilecek sünnet, çocuğun sağlığı açısından çok büyük riskler meydana getirecektir.

Nihai olarak bu karar, izale edilmediği takdirde, sünnet edilecek çocuklar bakımından çok daha sağlıksız ve riskli bir durum ortaya çıkarmıştır.

B Almanya Federal Meclisi ve Makamlarının Değerlendirmesi

“Köln Eyalet Mahkemesinin ilgili kararının toplumda meydana getirdiği infial üzerine Almanya Bilimsel Hizmetler Dairesi (Wissenschaftliche Dienste) konu hakkında 2 sayfalık bir rapor hazırlamıştır. Daire raporunda, sünnetin Almanya’da suç olduğuna dair bir kanuni düzenleme ve yüksek mahkeme içtihadı bulunmadığını belirtmiştir. Sünnet kararının hukuki niteliğine de değinen rapor, Köln Eyalet Mahkemesinin istinaf mahkemesi olarak verdiği kararların diğer mahkemeler için emsal teşkil edici ve sünneti gerçekleştirecek doktorlar ba-

kımından da ‘sünnetin suç olduğunu bilmeme’ özrünü ortadan kaldıracı bir karar niteliğine sahip olmadığı değerlendirilmesinde bulunmuştur.

Federal Meclisin bu değerlendirmesi yanında Almanya Başbakanı, İçişleri ve Adalet Bakanları, sünnetin suç sayılamayacağını ve bu konuda üzerlerine düşen görevi yerine getireceklerini belirtmişlerdir.

Federal Almanya Meclisinin Hükümet yetkililerinin değerlendirmeleri olumlu ve ümit verici olmakla birlikte, Müslümanların ve doktorların

endişelerini gidermekten ve onlara tam bir hukuki teminat sağlamaktan uzaktır. Öncelikle konu hukuken olmasa da fiilen geniş bir etki alanına sahip olacak ve gerek doktorlar gerek aileler bu kapsamlı tehditten tedirgin olacaktır. Karar hukuki olmasa da fiili bir durum oluşturacak, inanç hürriyetine yönelik bir darbe niteliğine bürünecektir. Meclis raporu, bu şekliyle kararın sünnete dair ne tür sonuçlar doğuracağı noktasında bütüncül bir fotoğraf ortaya koymamakta, yalnızca bağlayıcılık yönünden genel bir irdelemesini yapmaktadır.

SONUÇ

Binlerce yıldır bütün dünyada milyarlarca insan tarafından kimliklerinin ve kültürlerinin bir parçası olarak engellenmeden ve itiraza maruz kalmadan uygulanmış olan ve günümüzde dünyanın her yerinde anayasal bir hak olan din özgürlüğünün bir parçası olarak icra edilen erkek çocukların sünnet edilmesi geleneğinin mahkeme yorumuyla, bedene yapılan müdahalenin niteliği hiç mevzu bahis edilmeyerek, suç olarak kabul edilip yasaklanması hukuk devleti ve çoğulcu toplum algısını yaralamakta, hukuk güvenliğini zedelemekte, Almanya’da yaşayan milyonlarca Müslümanı suçlu ilan etmekte ve sünnet edilecek çocukların sağlığı açısından da ciddi risklere yol açmaktadır. Mahkeme bu kararıyla kanun koyucu makamı yerine geçmiş

ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin ‘Dinî özgürlükler ancak açık bir kanuna dayanarak ve sınırlı hâllerde tahdit edilebilir.’ hükmünü ihlal ederek kendi yorumuyla sünneti suç hâline getirmiştir.

Usul Hukuku bakımından kesinleşen Köln Eyalet Mahkemesinin 07.06.2012 tarihli kararı, Federal Meclisi Bilimsel Hizmetler Raporu’nda da belirtildiği üzere, diğer mahkemeler için emsal teşkil edici ve bağlayıcı niteliğe sahip değildir. Ancak bu kararla Almanya’da yaşayan bütün Müslümanların ve doktorların hukuk güvenliğinin tehlikeye atıldığı bir gerçektir. Bu karardan sonra ebeveynler ve doktorlar çocukların sünnet edilmesinde bir kovuşturma ve mahkeme sürecine tabi tutulma

korkusuyla karşı karşıya kalacakları ve birçok doktorun bu karardan sonra çocukları sünnet etmekten kaçınacağı şüphesizdir. Dolayısıyla karar her ne kadar usul hukuku bakımından münferit bir hüviyete sahip olsa da meydana getirdiği tesir bakımından bütün toplumu etkileyici sonuçlar doğurmuştur. Almanya’da sosyal azınlık olarak yaşayan Müslümanların maruz bırakıldıkları bu hukuk güvensizliği karşısında Almanya Hükümeti, Müslümanların hukuken tartışmaya açılan bu dinî özgürlüklerini kânun yoluyla garanti altına almalı ve İslamiyet’i resmi din olarak tanıyarak Müslümanların bireysel ve kolektif haklarının garanti altına alınması yoluna gitmelidir.

Edebiyat

Avrupa'da Yarım Asır “Göçtürkler”

Artık Avrupa'nın en önemli gerçeklerinden biri hâline gelen ve misafirlikten vatandaşlığa dönüşen bir sürecin sıra dışı hikâyesi “Göçtürkler”... Aksiyon Dergisi yazarı, gazeteci Zafer Özcan'ın 10 yıllık birikimini yansıtan ‘Göçtürkler’ isimli kitabı Zaman Kitap'tan çıktı.

Bundan yarım asır önce memleketlerini ve sevdiklerini geride bırakarak göçtüler gittiler.. Hepsinin hayali biraz para biriktirip memlekete dönmek ve daha iyi yaşamaktı. Anadolu'da geçimlerini temin edemeyenler için yeni bir fırsat kapısıydı Avrupa. Sirkeci'den kalkan 'göç treni' önce Münih'e uğradı, yıllar içinde vagonlar Paris, Amsterdam, Brüksel, Stockholm hatta Londra'ya kadar ulaştı. Ağır sanayi hamlesi yapan ve acil işgücü ihtiyacı bulunan Avrupa kucak açtı onlara. Yaşlı kıtanın 'ağır işçileri' oldular. Ancak köydeki hesaplarının hayata uymadığını bir süre sonra anladılar. Büyük çoğunluğu tekrar vatanına dönemedi. Önce aileler getirildi, gurbette doğan ve yetişen yeni nesil ise Avrupa'yı yeni vatan bildi. Geride kalan yarım asırda ise artık göçmen işçilerin değil, 'yeni Avrupa vatandaşlarının' öyküleri yazılıyor.

Yıllarca onları gurbetçi, Alamancı gibi sıfatlarla andık. Avrupa'da 'yabancı' görülenlere, öz vatanlarında da 'Alamancı' muamelesi yaptık. Aksiyon Dergisi Yazarı Zafer Özcan'ın kaleme aldığı ve yeni göç neslinin peşine düştüğü bu kitapta ise onlar 'Göçtürkler' diye anılıyor. GÖÇTÜRKLER, artık Avrupa'nın en önemli gerçeklerinden biri hâline gelen ve misafirlikten vatandaşlığa dönüşen bir sürecin sıra dışı hikâyesini aktarıyor okura.

Yeni İrkçılık İSLAMOFOBİA

Avrupa'da ırkçılık kâbusunun geri döndüğü günlerden geçiyoruz. Yaşlı kıtada ırkçılığın yeni adı, İSLAMAFOBİA. İrkçi partiler yükselişte, siyasiler yabancı karşıtı söylemlerini sertleştirerek oy avcılığı yapmaktan çekinmiyor. Son 10 yılda sadece Almanya'da 8 Türk kökenli vatandaşımız ırkçı cinayetlere kurban gitti. Göçtürkler artık diğer problemlerinin yanında İslamofobia ve yabancı düşmanlığı ile de mücadele etmek zorundalar. Çünkü Avrupa'da Türk ile Müslüman kavramı birbirine özdeş kabul ediliyor. Gazeteci Zafer Özcan'ın kitabı, bu gerçeğe bütün yönleriyle ayna tutuyor. Avrupa'nın yeni hastalıkları, Türkiye kökenli göçmenler üzerinden ele alınıyor.

Yeni Göç Nesli İSTİHDAM SAĞLIYOR

Kitabın tek konusu elbette Avrupa'nın kadim hastalıkları ve göçmenlerin sorunları değil. 50. yılına ulaşan göç sürecinde Türklerin geldiği nokta ve başarı hikâyeleri de kitabın konuları arasında. Misafir işçi statüsüyle Avrupa ülkelerine göç eden, eğitimsiz bir kitlenin çocukları ve torunları artık buldukları ülkelerde iş hayatından, sanata, sosyal hayattan, spora, sivil toplum kuruluşlarından, kamu kurumlarına kadar her alanda ağırlıklarını hissettiriyor. Yeni göç nesli, sadece Avrupa'nın sosyal devletinin imkânlarından faydalanmakla yetinen değil, buldukları ülkelerde sisteme ciddi katkı yapan, istihdam sağlayan, vergi veren bir kitle.

Hâlen ekonomik krizlerle boğuşan yaşlı kıtanın, yeni sakinleriyle yaşamaya alışması gerekiyor. Çünkü Göçtürkler artık Avrupa'nın vazgeçilmez bir parçası. Göçtürkler kitabı, entegrasyon çabalarına ve bu alanda yapılan yanlışlara da dikkat çekerek, Avrupa'da çok dinli, çok kültürlü bir ortamda 'birlikte yaşama' kavramını da ele alıyor. Zira Avrupa halkları kendilerine daha iyi bir gelecek istiyorsa birlikte yaşama kavramının benimsenmesi ve hayata geçirilmesi kaçınılmaz görünüyor.

Yazarı : Zafer Özcan

Yayınevi : Zaman Kitap

Yayın Yılı : 2012

ARTI90

TÜRKİYE'DEN KARELER

Düden Şelalesi - Antalya
İlker KIRMIZI

ŞEHRİN MERKEZİ!...

Haftanın tüm yorgunluğunu unutturacak bir spa, iş ve özel davetleriniz için toplantı ve ziyafet hizmetleri, dünya mutfaklarının en güzel tatları, konfor adına her detayın düşünüldüğü odalar, şehrin 24 saat açık tek barı, konuklarımız dışında da kullanıma açık otopark hizmeti...

HEART OF THE CITY!...

A spa center to relieve from the fatigue of the week, meeting and banquet services for your business and special events, the most delicious tastes from the world cuisines, room with ultimate comfort, the only 24 hours open bar of the city, outdoor parking services available for non-hotel guests...

expect nothing less

RIXOS
GRAND ANKARA

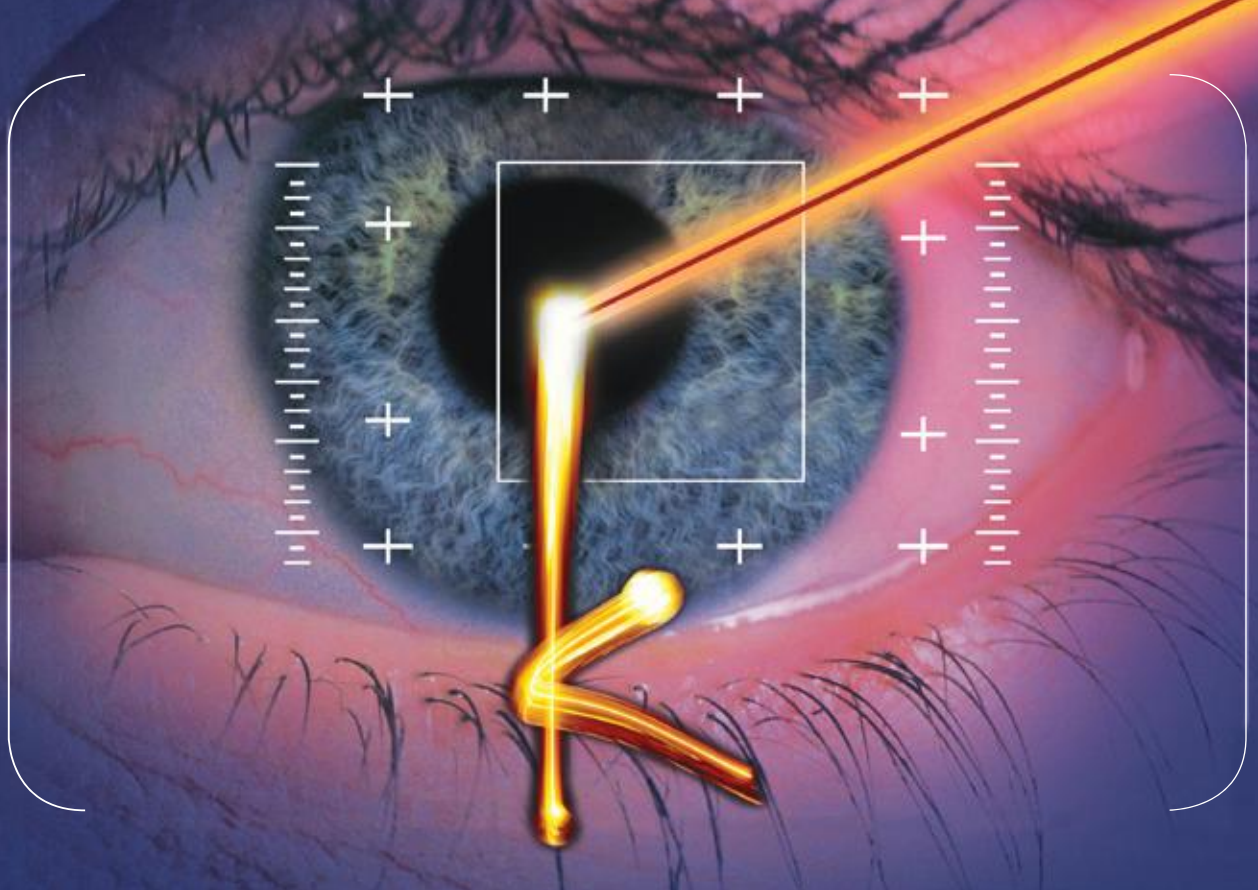
www.rixos.com

Atatürk Bulvarı No: 183 06680 Kavaklıdere - Ankara
T: 0 312 410 55 00 F: 0 312 410 55 55

Çelikler Holding Kuruluşudur

Katarakt tedavisinde 'Bıçaksız Cerrahi' dönemi!

Femtosaniye Lazer katarakt tedavisi başladı

Katarakt cerrahisinde insan eliyle yapılan birçok uygulama, artık özel görüntüleme teknikleri yardımıyla bilgisayar kontrolünde Femtosaniye Lazer desteği ile bıçaksız olarak gerçekleştiriliyor.

Femtosaniye Lazer teknolojisiyle; katarakt ameliyatının en önemli aşaması olan yapay göz içi merceğinin yerleştiği yuva, kusursuz olarak hazırlanıyor.

Bu sayede, kataraktın yanı sıra miyop, hipermetrop ve astigmat gibi kırma kusuru olan hastalara da göz içine geliştirilmiş göz içi mercek yerleştirilmesi ile uzak ve yakın gözlüklerine olan bağımlılıklarını azaltma seçeneği sunuluyor.

444 4 469

www.dunyagoz.com

TÜRKİYE • İSTANBUL • ALTUNIZADE • ATAKÖY • BEYLÜKDÜZÜ • ETLER • FENERYOLU • MALTEPE • PENDİK
• ADANA • ANKARA • ANTALYA • BURSA • GAZİANTEP • İZMİT • SAMSUN
AVRUPA • FRANKFURT • KÖLN • AMSTERDAM • LONDRA

 dünyagöz

DÜNYA GÖRMENE DEĞER